

แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับ
ประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี

**GUIDELINES FOR THE RELATIONSHIP NETWORK
MANAGEMENT TOWARD ASEAN COMMUNITY IN
PRIMARY SCHOOLS IN PATHUM THANI PROVINCE**

ประวีณา ดาขุนทด

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษา
ระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี

ประวีณา ดาขุนทด

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับ ประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี Guidelines for the Relationship Network Management toward ASEAN Community in Primary Schools in Pathum Thani Province
ชื่อ – นามสกุล	นางสาวประวีณา ดาขุนทด
สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องลักษณ์ บุญธรรม, ปร.ค.
ปีการศึกษา	2559

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....	ประธานกรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ค.)
.....	กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์, ค.ค.)
.....	กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปริญญา มีสุข, ค.ค.)
.....	กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องลักษณ์ บุญธรรม, ปร.ค.)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทฉบับนี้

..... คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ค.)

วันที่ 16 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2560

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับ ประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี
ชื่อ – นามสกุล	นางสาวประวีณา คาขุนทด
สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องลักษณ์ บุญธรรม, ปร.ด.
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี 2) เพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี จำนวน 375 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามชนิดตอบสนองคู่ มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง 0.90 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดลำดับความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified})

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการดำเนินงานที่เป็นอยู่จริงของการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.24$, S.D.=0.87) สภาพการดำเนินงานที่ควรจะเป็นของการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.83$, S.D.=0.39) 2) แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ตามความต้องการจำเป็นมากที่สุด ได้แก่ (1) ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน สถานศึกษาจัดกิจกรรมด้านอาเซียนให้มากขึ้น เพื่อสร้างความสนใจให้กับบุคลากร นักเรียน และชุมชน (2) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน สถานศึกษาร่วมจัดประชุมเพื่อพัฒนาชุมชน (3) ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน สถานศึกษาจัดให้มีกิจกรรมวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในอาเซียน และส่งเสริมวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนด้วย และ (4) ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน สถานศึกษาสร้างความร่วมมือกับชุมชนในการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับอาเซียนของสถานศึกษา ตามลำดับ

คำสำคัญ: แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ ประชาคมอาเซียน

Thesis Title	Guidelines for the Relationship Network Management toward ASEAN Community in Primary Schools in Pathum Thani Province
Name - Surname	Miss Praweena Dakhuntod
Program	Educational Administration Technology
Thesis Advisor	Assistant Professor Tongluck Boonthum, Ph.D.
Academic Year	2016

ABSTRACT

The research aimed to 1) study the current state and the expected state of the relationship network management toward ASEAN community in primary schools in Pathum Thani province, and 2) propose the guidelines for the relationship network management toward ASEAN community in primary schools in Pathum Thani Province.

The sample group, selected using Stratified Random Sampling, was consisted of 375 administrators, teachers, and school committees in primary schools under Pathum Thani Primary Educational Service Area. The research instruments used for collecting data were dual-response format questionnaires reliability coefficient of 0.90 The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}).

The research revealed that 1) as a whole, the current state of the relationship network management toward ASEAN community in primary schools in Pathum Thani Province was at the moderate level ($\bar{X}=3.24$, S.D.=0.87) and the expected state was at the highest level ($\bar{X}=4.83$, S.D.=0.39) , and 2) the proposed guidelines for the relationship network management toward ASEAN community in primary schools in Pathum Thani Province were set in order of priority as follows: (1) more activities related to ASEAN community should be provided in order to fascinate school staffs, students and the community to develop a school network toward ASEAN community; (2) a meeting between the school and the community should be held to encourage community participation in developing learning activities toward ASEAN community; (3) cultural and local events, as well as ASEAN cultural events, should be organized to exchange the local wisdoms toward ASEAN community; and (4) the community should be engaged in school activities to create mutual understanding toward ASEAN community.

Keywords: guidelines, relationship network management, ASEAN community

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้โดยความอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ต้องลักษณะ บุญธรรม ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตรวจสอบและแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ ทุกขั้นตอนจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ และคณะกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปริญญา มีสุข กรรมการ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาชี้แนะ เพื่อให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดให้เกิดผลในครั้งต่อไป ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ในความเมตตากรุณาที่ได้รับเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ 5 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา มีสุข อาจารย์สุกัญญา บุญศรี ผู้อำนวยการ ดร. จตุรงค์ อินทรรุ่ง และ ผู้อำนวยการ ดร.ลมัยพร แผล่งหล้า ที่ให้ความเมตตาตรวจสอบความเที่ยงตรง ของแบบสอบถาม พร้อมให้ข้อเสนอแนะเพื่อให้เครื่องมือมีความสมบูรณ์สามารถวิเคราะห์ผลวิจัย สำเร็จได้ด้วยดี ตลอดจนผู้บริหารและคณะครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ที่ให้ความร่วมมือตอบและเก็บรวบรวมแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ข้าพเจ้า ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อพิมพ์ ดาขุนทด และคุณแม่อุบล ดาขุนทด ที่ให้การสนับสนุนและ ส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ขอขอบคุณ เพื่อน ๆ โรงเรียนอุดมวิทยา ที่เป็นกำลังใจและให้ความ ช่วยเหลือตลอดมา และขอขอบคุณเพื่อน ๆ โรงเรียนวัดอภัยการามและขอขอบคุณรุ่นพี่สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา ที่ให้คำแนะนำในการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย รวมไปถึงขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ของ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ ในการติดต่อหน่วยงานราชการต่าง ๆ

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง คุณประโยชน์ใด ๆ ที่เป็นกุศลอันเกิดจากผลของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้แก่ทุก ๆ ท่าน ที่มีส่วนทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

ประวีณา ดาขุนทด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญภาพ.....	(11)
บทที่ 1 บทนำ.....	12
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	12
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	16
1.3 คำถามการวิจัย.....	16
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	16
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	17
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	17
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	19
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
2.1 แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับเกี่ยวกับการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของ สถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน.....	20
2.2 สภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี.....	57
2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	58
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	63
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	63
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	64
3.3 การสร้างเครื่องมือ.....	66
3.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	66
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	67

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
3.8 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	69
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
4.1 ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
4.2 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	124
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	125
5.2 อภิปรายผล.....	128
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	131
บรรณานุกรม.....	133
ภาคผนวก.....	140
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	141
ภาคผนวก ข ตัวอย่างเครื่องมือวิจัย.....	147
ภาคผนวก ค ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อแบบสอบถาม.....	161
ภาคผนวก ง รายชื่อสถานศึกษาที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล.....	167
ภาคผนวก จ รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....	172
ประวัติผู้เขียน.....	177

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	64
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	72
ตารางที่ 4.2 ผลวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่าย ชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัด ปทุมธานี.....	74
ตารางที่ 4.3 สภาพที่เป็นอยู่จริงในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับ ประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็น อาเซียน.....	75
ตารางที่ 4.4 สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับ ประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็น อาเซียน.....	76
ตารางที่ 4.5 สภาพที่เป็นอยู่จริงในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับ ประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน.....	78
ตารางที่ 4.6 สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับ ประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน.....	80
ตารางที่ 4.7 สภาพที่เป็นอยู่จริงในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับ ประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนา สนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน.....	82
ตารางที่ 4.8 สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับ ประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนา สนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน.....	84
ตารางที่ 4.9 สภาพที่เป็นอยู่จริงในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับ ประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษา สู่อาเซียน.....	86

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.10 สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับ ประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษา สู่อาเซียน.....	88
ตารางที่ 4.11 การจัดเรียงลำดับของความต้องการจำเป็นเพื่อหาแนวทางการบริหารเครือข่าย ชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัด ปทุมธานี ในแต่ละด้าน.....	90
ตารางที่ 4.12 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อหาแนวทางการบริหาร เครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน.....	91
ตารางที่ 4.13 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อหาแนวทางการบริหาร เครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน.....	92
ตารางที่ 4.14 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อหาแนวทางการบริหาร เครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ สู่อาเซียน.....	94
ตารางที่ 4.15 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อหาแนวทางการบริหาร เครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน.....	96
ตารางที่ 4.16 สรุปแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถม ศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนจังหวัดปทุมธานี ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนา สถานศึกษาสู่อาเซียน.....	103
ตารางที่ 4.17 สรุปแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถม ศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนจังหวัดปทุมธานี ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการ พัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน.....	108

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.18 สรุปแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา ศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนจังหวัดปทุมธานี ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่น สู่อาเซียน.....	115
ตารางที่ 4.19 สรุปแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา ศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนจังหวัดปทุมธานี ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ ร่วมกันเป็นอาเซียน.....	121



สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	17
ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	67
ภาพที่ 4.1 แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา สู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี.....	123



บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ยุคโลกาภิวัตน์เป็นยุคที่สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และการเปลี่ยนแปลงของโลกหลังสงครามฐานความรู้จะเป็นโลกที่ทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในพื้นที่สังคมมากขึ้น ทั้งในมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม หรือการเมือง ในทางเศรษฐกิจโลกฐานความรู้จะเน้นเรื่องของความสัมพันธ์ เน้นเรื่องส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว ในทางวัฒนธรรมจะมีเสรีภาพในเรื่องของการรับและการให้ ในโลกของสังคมฐานความรู้จะลดอุปสรรคของผู้คนในการเข้าถึงข้อมูล ความรู้ และ เครือข่าย เป็นการเพิ่มความเท่าเทียมกันในโอกาสของคนในสังคม มีการติดต่อสื่อสาร ทำให้วัฒนธรรมของแต่ละสังคมเกิดการปรับเปลี่ยนสู่วัฒนธรรมที่ประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้น จิตนา สุจางันท์ (2556, น.1) กล่าวว่า ประเทศไทยเป็นหนึ่งในกลุ่มประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งได้ร่วมก่อตั้งสมาคมอาเซียนหรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association Of Southeast Asian nations-ASEAN) โดยปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ.2510 มีวัตถุประสงค์สำคัญประการหนึ่ง คือ เพื่อให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในรูปแบบของการฝึกอบรมและการวิจัย ส่งเสริมการศึกษา ทั้งนี้รัฐบาลไทยได้ให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการศึกษา ได้กำหนดนโยบายให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาของประเทศเพื่อนบ้าน นโยบายดังกล่าวจะเกิดขึ้นและประสบความสำเร็จได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ไทยจะต้องทำการศึกษาและติดตามความเคลื่อนไหวของการปฏิรูปการศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียนในเชิงเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการปฏิรูปการศึกษาของอาเซียนต่อไป สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553, น.13) กล่าวว่า“ประชาคมอาเซียน” (ASEAN Community) เป็นการสร้างสังคมภูมิภาคให้พลเมืองทั้งสิบรัฐสมาชิกอาเซียนอยู่ร่วมกันอย่างฉันญาติมิตรในครอบครัวเดียวกันหรือเป็นเพื่อนร่วมชุมชนเดียวกัน มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค ชำรงไว้ซึ่งสันติภาพ เสถียรภาพและความมั่นคงทางการเมือง สร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม การกินดีอยู่ดีบนพื้นฐานของความเสมอภาค และผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า กัมพูชา ซึ่งปัจจุบันการปฏิรูประบบและกระบวนการจัดการศึกษา เน้นในส่วนที่เป็นแนวทาง หลักการ โครงสร้าง และระบบบริหารทั้งระบบให้บรรลุวัตถุประสงค์ คือ คุณภาพการศึกษา ด้วยเหตุที่พระราชบัญญัติการศึกษา

แห่งชาติ ฉบับปัจจุบัน กำหนดให้สาระการปฏิรูปให้ครอบคลุมทุกด้าน เช่น เป้าหมาย หลักการ สิทธิ และโอกาส ระบบการศึกษา แนวทางการจัดการศึกษา โครงสร้าง การบริหารจัดการ คุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา งบประมาณทางการศึกษา สื่อ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เป็นการปฏิรูปเพื่อให้เกิดเอกภาพด้านนโยบายมีความหลากหลายในการปฏิบัติ โดยยึดหลักการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดมาตรฐานการศึกษาและการจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ มีการระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา ยึดหลักการ ส่งเสริมมาตรฐาน พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่นมีส่วนร่วม

สำหรับการจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554, น.1) การบริหารจัดการเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาเป็นมาตรฐานหนึ่งที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดไว้ในมาตรฐานการปฏิบัติงานเกี่ยวกับสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา พ.ศ.2552 ระบุว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนนับเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารการศึกษา ยุคปัจจุบัน เพราะสถานศึกษาจะต้องอาศัยทรัพยากรจากชุมชนช่วยในการพัฒนาสถานศึกษา ไม่ว่าจะ เป็นอาคารสถานที่หรือการเรียนการสอนก็ตาม จะเห็นได้จากแนวการจัดการเรียนการสอนที่กำลัง ใช้อยู่ปัจจุบันนี้ในทุกช่วงชั้นของการศึกษาได้มุ่งเน้น ให้ใช้แหล่งวิทยาการสถานประกอบการ และ สถานประกอบการอาชีพอิสระของชุมชนมาช่วยในการเรียนการสอนกลุ่มวิชาชีพ ถ้าทั้งสถานศึกษาขาด ความร่วมมือและขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนคงสำเร็จได้ยาก ชาติชาย จันภิรมย์ (2549, น.20) กล่าวว่า สถานการณ์การขับเคลื่อนการศึกษาในอาเซียนสู่เป้าหมาย การจัดตั้งประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 ภายใต้อริบทการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ โดยเฉพาะด้านการศึกษา ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย ทั้งผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ต้องร่วมกันจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพทุกด้านของผู้เรียนให้ทันกับยุคการ เปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการนำประเทศไทยเข้าสู่ประชาคม อาเซียนได้อย่างภาคภูมิและทัดเทียมกับประเทศต่างๆ ของประชาคมอาเซียนและอนาคตต่อไป จุดมุ่งหมายของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน เป็นการสร้างประโยชน์ให้ทั้ง ทางบ้าน โรงเรียน และชุมชน โดยให้ทุกฝ่ายมีความเข้าใจซึ่งกันและกันในการดำเนินงานความ ก้าวหน้า ตลอดจนความเคลื่อนไหวต่างๆ ของสถานศึกษากับชุมชน สามารถทำงานร่วมกันได้เป็น อย่างดี ซึ่งจะเกิดผลดีกับทุกฝ่าย

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553, น.72) พบว่า ผลการสำรวจทัศนคติและการตระหนักถึงเกี่ยวกับอาเซียน จากประชาชน 2,170 คน ใน 10 ประเทศ สำหรับประเทศไทยมีการสำรวจที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ประเทศไทยยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน และเป็นโจทย์ที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องเร่งหาแนวทางแก้ไข สุนิตย์ ฤทธิเจริญ (2558, น.128) กล่าวว่า ควรประสานความร่วมมือเกี่ยวกับเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ การยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม จัดกิจกรรมที่สนับสนุนนักเรียน การอยู่ร่วมกับผู้อื่น กิจกรรมชุมชนสัมพันธ์จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การได้รับการสนับสนุนจากชุมชนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ ความรู้ ทักษะกระบวนการและเจตคติที่ดี ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดไว้ จุฑารัตน์ วงศ์อนันต์ (2553, น.3) กล่าวว่า ควรมีกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ร่วมกับผู้ปกครอง กิจกรรมประจำวันเกี่ยวกับอาเซียน มีการส่งเสริมการพัฒนาความรู้และส่งเสริมความเป็นพลเมืองอาเซียนให้กับชุมชนและนักเรียนการจัดทำแหล่งเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งจะเป็นการบริหารสถานศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น จารุวรรณิ แพศรีสกุล (2556, น.3) กล่าวว่า การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ ควรมีการสร้างความรู้ตระหนักความเข้าใจให้กับชุมชน โดยการสร้างเครือข่ายกับโรงเรียนเพื่อหาแนวทางการบริหารสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ชัยสำราญ พิมมาคุณ (2555, น.91) กล่าวว่า ควรมีการประสานความร่วมมือในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์การจัดตั้งและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ควรมีการระดมทรัพยากรเพื่อการจัดการศึกษาส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ธีรวิสิฐ มุลงามกุลจ และคณะ (2556, น.73) กล่าวว่า โดยสรุปว่า องค์กรหลายองค์กรและประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในแนวคิดประชาคมอาเซียน นอกจากนี้ประเทศไทยเกือบเป็นประเทศสุดท้ายที่ยังขาดความรู้ในเรื่องของอาเซียน ศิรินุช ยุทธแสน (2556, น.72) กล่าวว่า ควรมีการสนับสนุนการจัดแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายเพียงพอแก่ผู้เรียน และการบริการให้ความรู้กับชุมชนการสร้างเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์เพื่อการติดต่อประสานงานที่เป็นระบบของสถานศึกษา ประมวล เซ็นนอก (2555, น.88) กล่าวว่า การวิเคราะห์ปัญหาพบว่า การส่งเสริมสนับสนุน การจัดการศึกษาจากชุมชนไม่เพียงพอ ชุมชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน สถานศึกษาควรสร้างความตระหนักให้กับชุมชนเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และประชาชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของสถานศึกษา

จากผลการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา องค์กรมหาชน (2554) ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี สถานศึกษาส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับชุมชนดี แต่สถานศึกษาใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้้น้อยมาก บางสถานศึกษาไม่มีตัวแทน

ผู้ปกครองและผู้แทนศิษย์เก่า ทำให้ชุมชนมีบทบาทน้อยมากในการร่วมกิจกรรมกับ โรงเรียน สถานศึกษาและชุมชนขาดงบประมาณที่จะนำมาสนับสนุนการเรียนรู้ ขาดการประสานงานระหว่าง สถานศึกษากับชุมชน ชุมชนไม่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง แม้จะมีการประชุม ผู้ปกครองแต่ก็ยังไม่เข้าใจในบทบาทของตนเองต่อการจัดการศึกษา สาเหตุโดยสรุปมีดังนี้

1) ผู้บริหาร คณะครู และบุคลากรทางการศึกษา ไม่นำนโยบายมาใช้จริง ไม่มีการกำหนด รูปแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาการเรียนรู้อุปราชคมอาเซียน ไม่มีการ เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ในชุมชน มีการเรียนการสอนอยู่เฉพาะในห้องเรียน หรือการที่ครูมีภาระ งานมาก ทำให้ไม่มีเวลาพานักเรียนออกไปเรียนรู้ได้ ส่งผลให้แหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่เสื่อมโทรมลงไปตาม สภาพ

2) สถานศึกษาและชุมชนขาดงบประมาณ ที่จะนำมาสนับสนุนการจัดการศึกษาที่มี คุณภาพและประสิทธิภาพ อาจเป็นเพราะสภาพทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน ทำให้ขาดการพัฒนาที่ยั่งยืน

3) ขาดการประสานงานระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ทำให้ชุมชนและโรงเรียนขาดความ ตระหนักในการเป็นประชาคมอาเซียน ชุมชนไม่ทราบข่าวสารต่างๆ ที่เป็นประโยชน์และเป็นปัจจุบัน

4) ชุมชนไม่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง เนื่องจากชาวบ้านออกไปทำงาน และให้ลูกหลานอยู่ในความรับผิดชอบของสถานศึกษา แม้จะมีการประชุมผู้ปกครองและชี้แจง บทบาทของชุมชนต่อการจัดการศึกษา ผู้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาจะมีเพียงผู้นำชุมชนเท่านั้น แต่ก็ได้ชี้แจงข่าวสารในชุมชน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในการบริหารการศึกษาเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ด้านการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ ชุมชนยังให้ความสำคัญไม่มากพอในการเข้าร่วมประชาคม อาเซียน บทบาทหน้าที่ในการมีส่วนร่วมในสถานศึกษา การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ผู้ปกครองและ ประชาชนเข้าใจว่าการดำเนินงานภายในสถานศึกษาเป็นเรื่องของทางราชการ ประชาชนไม่กล้าแสดง ความคิดเห็น มีส่วนร่วมน้อย และสภาพเศรษฐกิจของชุมชนไม่เอื้อต่อการช่วยเหลือและสนับสนุน สถานศึกษา ทั้งสถานศึกษายังขาดการดำเนินงานที่เป็นระบบ ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ครูและนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมชุมชนน้อย จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่าควรหาแนวทางการบริหาร เครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาผู้ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี

1.2.2 เพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาผู้ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี

1.3 คำถามการวิจัย

1.3.1 สภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาผู้ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับใด และมีความต้องการในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย

1.3.2 แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาผู้ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี เป็นอย่างไร

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาระดับประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี มีทั้งหมด 170 โรงเรียน ประกอบด้วย จำนวนผู้บริหารสถานศึกษา 170 คน ครูผู้สอน 2,845 คน และคณะกรรมการสถานศึกษา 2,196 คน รวมทั้งหมด 5,211 คน

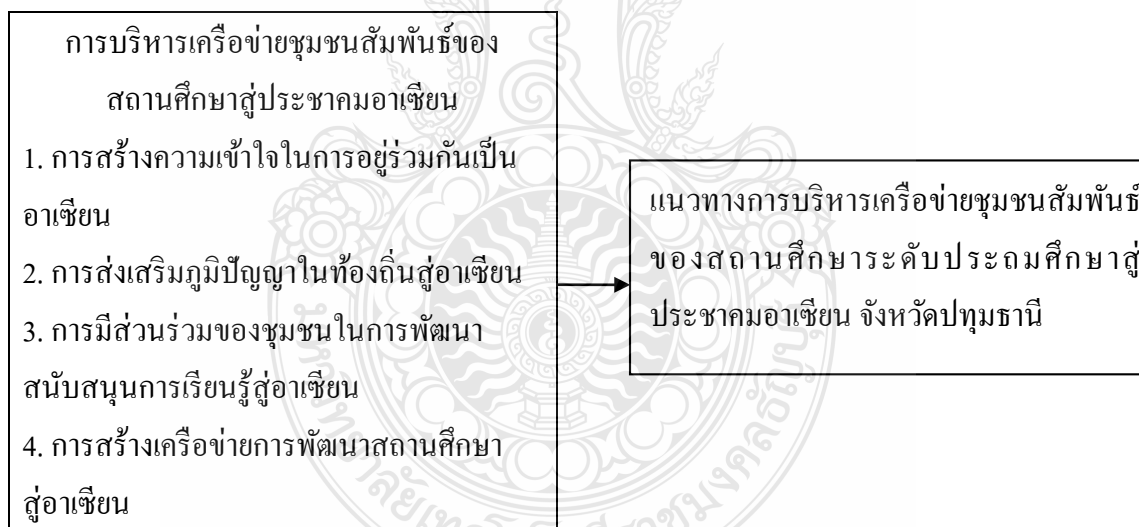
กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาระดับประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา 60 คน ครูผู้สอน 178 คน และคณะกรรมการสถานศึกษา 137 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 375 คน

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาผู้ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย 1) การสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน 2) การส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน 3) การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน 4) การสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้อาศัยแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยของ นงเยาว์ สิทธิโชค (2551); ชัยนิวรรต แยมไศย (2552); วิรุทธ ชัยดิณี (2552); จุฑารัตน์ วงศ์อนันต์ (2553); ชัยสำราญ พิมณาคณ (2555); ประมวล เช่นนอก (2555); จารุวรรณี แพร์ศรีสกุล (2556); ประภาภัทร บัวเขียว (2550); สุนิตย์ ฤทธิเจริญ (2558); สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554); Falanda R. Addison (2010) และ Stacy Hendricks (2013) เพื่อหาแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เพื่อให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย รวมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมระดับอาเซียนได้ทุกคน มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกับชุมชน รวมทั้งหน่วยงานภายนอกเป็นแหล่งเรียนรู้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีให้กับสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ตามกรอบแนวคิดดังนี้



ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน หมายถึง กระบวนการบริหารระหว่างสถานศึกษากับชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการส่งเสริม การจัดการเรียนการสอน การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนข่าวสาร การจัดกิจกรรมและ

โครงการที่เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน โดยให้ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานอื่นเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของสถานศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ด้าน คือ

1) การสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน หมายถึง ครู นักเรียน และชุมชนทราบ และเข้าใจเกี่ยวกับข้อตกลงกฎบัตรอาเซียน การเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และมีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียน การให้ความร่วมมือกับฝ่ายต่างๆ เพื่อเป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้าน ได้อย่างเหมาะสม

2) การส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน หมายถึง การนำภูมิปัญญาในท้องถิ่นในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน มาเป็นแนวทางในการบริหารงานของสถานศึกษา รวมถึงการอนุรักษ์ เผยแพร่ทั้งวัฒนธรรม องค์ความรู้ ประสบการณ์การดำเนินชีวิต และมีการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงสู่การพัฒนา เพื่อการดำเนินชีวิตที่ดีและพัฒนาไปสู่คนรุ่นใหม่ต่อไป

3) การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน หมายถึง การเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงาน การวางแผน ร่วมแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจ การลงมือปฏิบัติ และการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม เพื่อการพัฒนาเปลี่ยนแปลงให้ดียิ่งขึ้น

4) เครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน หมายถึง การรวมกลุ่มเพื่อสร้างความร่วมมือกันระหว่างสถานศึกษาและชุมชน สถานศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของชุมชน สถานศึกษาและชุมชนร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมาย วางแผน ร่วมแสดงความคิดเห็น มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ประสบการณ์ ในการพัฒนาสถานศึกษาและชุมชน เพื่อให้บรรลุตามแผนและโครงการที่วางไว้สู่มาตรฐานสากล

1.6.3 แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน หมายถึง แนวทางการปฏิบัติเพื่อพัฒนาสถานศึกษา โดยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เช่น การจัดประชุม นอกจากนี้สถานศึกษาควรมีการจัดทำหลักสูตรอาเซียนให้นักเรียนได้เรียนรู้ทุกระดับชั้น จัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนเพิ่มขึ้น และมีการใช้แหล่งเรียนรู้จากศูนย์อาเซียน เพื่อให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายรวมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมระดับอาเซียนได้ทุกคน มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกับชุมชน และหน่วยงานภายนอกเป็นแหล่งเรียนรู้

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.7.1 ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบความต้องการจำเป็นในภาวะปัจจุบันของการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา

1.7.2 ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบแนวทางเพื่อพัฒนาการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี สำหรับการวางนโยบายหรือกลยุทธ์ในการพัฒนาสถานศึกษา



บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ระเบียบกฎหมาย เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอสาระสำคัญดังนี้

2.1 แนวคิด หลักการ และทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน

2.1.1 ความหมายเกี่ยวกับการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษากับประชาคมอาเซียน

2.1.2 ความสำคัญของการบริหารเครือข่ายเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษากับประชาคมอาเซียน

2.1.3 องค์ประกอบของการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน

2.1.4 แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน

2.2 สภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิด หลักการ และทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน

2.1.1 ความหมายเกี่ยวกับการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษากับประชาคมอาเซียน

การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาเป็นการปฏิบัติการ การประสานงานบุคคลหรือกลุ่มองค์กร มีการกล่าวถึงการบริหารจัดการเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาไว้ดังนี้

วิภาลินี ไชยเดช (2551, น.15) กล่าวว่า การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษา คือ การที่สถานศึกษาและชุมชนมีบทบาทต่อกัน เพื่อให้การสนับสนุนในด้านการจัดการศึกษา และเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน

วิมล สันแดง (2551, น.17) กล่าวว่า เป็นกระบวนการตั้งแต่การวางแผน การประสานงาน การเผยแพร่ข่าวสาร การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกัน ตลอดจนการใช้แหล่งทรัพยากรร่วมกัน เพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน นำไปสู่ความร่วมมือในการพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษา และพัฒนาชุมชนไปพร้อมๆ กัน

วิลาวัณย์ คำจูน (2552, น.17) กล่าวว่า เป็นการดำเนินการประสานสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ทั้งที่มุ่งแสวงหาความช่วยเหลือจากชุมชนในการพัฒนาการศึกษา ตลอดจนเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างสถานศึกษากับชุมชน

เอกชัย กี่สุรพันธ์ (2552, น.20) กล่าวว่า เป็นการดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ด้วยดีระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ผู้ปกครองนักเรียนกับสถานศึกษา ได้แก่ งานหรือกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่างๆ ที่สถานศึกษาจัดให้ครู อาจารย์ และนักเรียน มีส่วนร่วมในการบริการชุมชน งานประเพณีต่างๆ ของชุมชนที่สถานศึกษามีส่วนร่วมกับชุมชน งานสมาคมผู้ปกครองและครู งานสมาคมศิษย์เก่า

วิรุทธ ชัยคินี (2552, น.31) กล่าวว่า เป็นกระบวนการบริหารสถานศึกษาที่มีการวางแผน การประสานงาน การจับบุคลากรออกมาในรูปแบบของแผนงาน โครงการ กิจกรรม ที่ให้ชุมชนมีส่วนร่วม และสถานศึกษาดำเนินการเพื่อพัฒนาชุมชน ขณะเดียวกันชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการสนับสนุนโรงเรียน เอื้อประโยชน์ต่อกันทั้งสองฝ่าย

จ่านง แจ่มจันทรวงศ์ (2552, น.11) กล่าวว่า สถานศึกษามีการทำงานร่วมกันกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถานศึกษานั้น ได้แก่ ผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สมาคมผู้ปกครองและครู มูลนิธิ สถานศึกษา สมาคมศิษย์เก่า คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงพยาบาล สถานีตำรวจ และหน่วยงานอื่นที่มีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกับสถานศึกษา เพื่อดำเนินกิจกรรมร่วมกันในวัตถุประสงค์เดียวกันหรือใกล้เคียงกัน ตลอดจนกลุ่มบุคคลที่อยู่ภายนอกสถานศึกษารวมถึงสถานศึกษาอื่นๆ ในลักษณะของความร่วมมือร่วมใจเพื่อแบ่งปันความรู้ ความคิด ประสบการณ์และกลยุทธ์ ซึ่งจะส่งผลให้องค์กรมีความเข้มแข็งด้านวิชาการในการปรับปรุง หรือการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพดีกว่าสถานศึกษาดำเนินการโดยลำพัง

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, น.94) กล่าวว่า เป็นการจัดหรือเชื่อมโยงกลุ่มบุคคล หรือองค์กรที่สมัครใจที่จะแลกเปลี่ยนข่าวสารร่วมกัน เรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกันด้วยความเป็นอิสระ เท่าเทียมกันภายใต้พื้นฐานของการเคารพสิทธิของแต่ละคน เชื่อถือ เอื้ออาทรซึ่งกัน

และกัน การจัดเครือข่ายในสถานศึกษามีทั้งในส่วนที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ ในระเบียบ และ ข้อบังคับ คณะกรรมการที่จัดตั้งให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา เช่น คณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการมูลนิธิ คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง คณะกรรมการบริหาร งานวิชาการ สมาคมผู้ปกครองและครู สมาคมนักเรียนเก่าหรือสมาคมศิษย์เก่า

กระทรวงศึกษาธิการ (2553, น.16) ให้ความหมายว่า การจัดตั้งเครือข่ายในสถานศึกษา หมายถึง การมีผู้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงาน เช่น นายอำเภอ ผู้แทนฝ่ายวัฒนธรรม ผู้แทน สำนักงานเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล ผู้อำนวยการ/รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ผู้อำนวยการสถานศึกษา ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น มีการกำหนดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยน การเรียนรู้ การดำเนินงานพัฒนาการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนเป็นประจำทุกปี โดยกำหนดให้มี กิจกรรมประกวดแข่งขัน อันแสดงให้เห็นถึงความรู้ความเข้าใจและความตระหนักเกี่ยวกับประชาคม อาเซียน มีการกำหนดให้มีการนิเทศภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ สนับสนุนให้ครูและบุคลากร ในสถานศึกษาเป็นสมาชิกสมาคมชมรมครูอาเซียนทั้งในระดับเขตพื้นที่และระดับชาติ มีการสรุปและ รายงานผลการดำเนินงาน พร้อมประชาสัมพันธ์การดำเนินงานอย่างต่อเนื่องในรูปแบบที่หลากหลาย นอกจากนี้สถานศึกษาควรจัดทำโครงการผู้นำเยาวชนอาเซียนในเชิงวิชาการ สันทนาการ วัฒนธรรม และให้ผู้เข้าร่วม โครงการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ การส่งเสริมให้เยาวชนแบ่งปัน ความคิดและเป้าหมายร่วมกัน ด้วยการสร้างเครือข่ายและนำเทคโนโลยีมาใช้ เพื่อให้มีความเข้าใจ ร่วมกันภายใต้การสนับสนุนขององค์กรภาครัฐและเอกชน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554, น.12) ให้ความหมายว่า โรงเรียนมีการสร้างเครือข่าย การติดต่อกับบุคคลภายนอก เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง ผู้ปกครองเครือข่าย และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุน การให้ข้อมูล การส่งเสริม การจัด การเรียนการสอน โรงเรียนมีการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้โดยดำเนินการจัดประชุมอบรม การเข้าร่วม กิจกรรมที่เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน จากหน่วยงานและองค์กรภายนอก นอกจากนี้ยังมีการ ประชาสัมพันธ์กิจกรรมการดำเนินการสู่โรงเรียนเครือข่าย เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การ เผยแพร่ผลงานร่วมกัน เช่น งานวันอาเซียน ชุมชมอาสาอาเซียน การสร้างเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

สรุปได้ว่า การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน หมายถึง กระบวนการบริหารระหว่างสถานศึกษากับชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการ ส่งเสริม การจัดการเรียนการสอน การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนข่าวสาร การจัด

กิจกรรมและโครงการที่เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน โดยให้ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานอื่นเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของสถานศึกษา

2.1.2 ความสำคัญของการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน มีผู้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, น.193) ได้สรุปความสำคัญของงานสัมพันธ์ชุมชนของโรงเรียนไว้ ดังนี้

- 1) เพื่อให้ชุมชนมีความเข้าใจอันดีต่อสถานศึกษา อันจะช่วยให้สถานศึกษาได้รับความร่วมมือความสะดวกในการดำเนินการ
- 2) เพื่อให้สถานศึกษาสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในชุมชน คือ บุคคล วัสดุ สิ่งแวดล้อม ฯลฯ เพื่อการดำเนินงานของโรงเรียน
- 3) เพื่อให้โรงเรียนได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากชุมชน ด้านการเงิน แรงงาน วัสดุ อุปกรณ์ ตลอดจนทั้งความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินงานของสถานศึกษา
- 4) เพื่อให้ความช่วยเหลือในด้านวิชาการอื่นๆ ที่เป็นการช่วยเหลือ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม
- 5) เพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานหลักของสถานศึกษา คือ งานวิชาการประสบผลสำเร็จ
- 6) เพื่อสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดีของหน่วยงาน รวมถึงการสร้างขวัญและกำลังใจให้บุคลากรในการปฏิบัติงาน
- 7) เพื่อเป็นการป้องกันและร่วมแก้ปัญหาในการดำเนินงานของสถานศึกษาที่อาจเกิดขึ้นจากผลกระทบกับชุมชน

สุพรม จอมทอง (2550, น.25) กล่าวว่า การบริหารจัดการเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์มีความสำคัญ ดังนี้

- 1) เพื่อสร้างเสริมสัมพันธภาพระหว่างสถานศึกษากับชุมชนเพราะสัมพันธภาพจะเป็นเครื่องมือเชื่อมโยงระหว่างสถานศึกษากับชุมชนให้มาร่วมมือกันปฏิบัติการต่างๆ ที่มีอยู่ให้บรรลุจุดมุ่งหมายอันเดียวกันตามที่กำหนด
- 2) เพื่อสร้างเสริมความรู้สึกเป็นเจ้าของให้แก่ชุมชน เนื่องจากสถานศึกษาเป็นสาธารณสมบัติที่ชุมชนเป็นเจ้าของอยู่แล้ว หากแต่มอบหมายให้คณะครูเป็นผู้รับผิดชอบ

3) เพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา กิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษาอาจแบ่งเป็นหลายประเภท เช่น การกำหนดจุดมุ่งหมาย และนโยบาย กิจกรรมเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียน การพัฒนาอาคารและสถานที่ ตลอดจนการพัฒนาด้านวิชาการ เช่น หลักสูตร เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานของสถานศึกษาสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริงในการที่จะพัฒนาบุตรหลานของเขา

4) เพื่อฟื้นฟูและรักษาวัฒนธรรมของชุมชน ในชุมชนที่มีวัฒนธรรมประจำอยู่มากมาย ทั้งที่เป็นธรรมเนียมประเพณี และศาสนา วัฒนธรรมเหล่านี้เป็นเครื่องมือสร้างสรรค์ความดีของชุมชน เป็นเครื่องยึดเหนี่ยว เป็นศูนย์รวมทางจิตใจ และเป็นสัญลักษณ์ของชุมชน ชุมชนจะรักษาและหวงแหนอย่างยิ่ง หากโรงเรียนทำการฟื้นฟูและถ่ายทอดให้แก่เยาวชน ชุมชนจะให้ความร่วมมือทุกประการ เพราะชุมชนมองเห็นว่าสถานศึกษากระทำการเพื่อชุมชนอย่างแท้จริง

5) เพื่อสร้างความกลมกลืนระหว่างบ้านกับสถานศึกษา เป็นที่ยอมรับว่าโรงเรียนเป็นหน่วยงานของชุมชน ดำเนินงานพัฒนาสำหรับชุมชน สถานศึกษากับชุมชนจึงมีการปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกันในทุกกรณี การดำรงชีพในชุมชนควรจะเป็นหลักสูตรของโรงเรียน การปฏิบัติกรต่างๆ ควรเป็นของชุมชน สถานศึกษาเป็นเพียงสถานที่ฝึกหัดเท่านั้น

วิภาลินี ไชยเดช (2550, น.15) กล่าวว่า เนื่องจากสถานศึกษากับชุมชนอยู่คู่กันเสมอ สถานศึกษาความเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับชุมชนและท้องถิ่น แหล่งชุมชนใดมีความหนาแน่น แหล่งนั้นก็จะมีสถานศึกษาตั้งอยู่ สถานศึกษาซึ่งกลายเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่จะคอยช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถานศึกษาเป็นแหล่งให้การศึกษาแก่ชุมชน มีหน้าที่รับใช้สังคมในด้านความรู้ คุณธรรม และวัฒนธรรม ซึ่งจะผลิตคนออกมาตามความต้องการของสังคม และประเทศชาติ ความจำเป็นในการสร้างสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนดังนี้

1) การศึกษาในสถานศึกษาสัมพันธ์กับบุคคลในชุมชน เพราะสถานศึกษาให้การศึกษแก่นักเรียน ซึ่งมาจากชุมชนที่สถานศึกษาตั้งอยู่ และนักเรียนนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนก็ต้องสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับบุคคลอื่น รวมทั้งพ่อแม่ ผู้ปกครองของนักเรียนเองด้วย บุคคลในชุมชนก็จะดำรงชีวิตตามนักเรียนด้วย ซึ่งถือว่าสถานศึกษาให้การศึกษแก่นักเรียนในชุมชนทางอ้อมนั่นเอง

2) เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม คือ ให้ประชาชนยอมรับว่าสถานศึกษาหรือสถานศึกษาเป็นสถาบันของชุมชน เป็นสิ่งที่มีค่าของทุกคน เพราะสถานศึกษาจะช่วยทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น ดังนั้น ประชาชนในชุมชนย่อมมีความรู้สึกในความเป็นเจ้าของร่วมกันและ

ยินดีที่จะให้ความร่วมมือช่วยเหลือสถานศึกษา ซึ่งจะเป็นเงิน วัสดุ สิ่งของ แรงงาน ตลอดจนถึงการ แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงสถานศึกษา

3) ทำให้ครู ผู้ปกครอง และประชาชนในชุมชนมีความเข้าใจอันดีต่อกัน ถ้า สถานศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กันก็จะทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา เช่น โรงเรียน และครู ถูกกล่าวหา หรือถูกดำเนินในสิ่งต่างๆ ที่ไม่เป็นเหตุผล

4) เพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับกลุ่มคนที่เป็ปัญหาต่อการจัดการศึกษา ซึ่งในสภาพความ เป็นจริงแล้ว แต่ละแห่งชุมชนมักจะมีผู้ที่ไม่เข้าใจการศึกษา ไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของสถานศึกษา และยังไม่ให้ความร่วมมือกับทางสถานศึกษาอีกด้วย ดังนั้น การสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง สถานศึกษากับชุมชนจะช่วยแก้ปัญหาเหล่านี้ได้

5) เพื่อปรับปรุงหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้ เป็นไปตามความต้องการ ของชุมชน เพราะการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับชีวิตของคนในชุมชน จึงต้องอาศัยความร่วมมือ การนำเอาทรัพยากรต่างๆ ในชุมชนมาใช้ และต้องให้ผู้เรียนนำสิ่งที่ได้รับจากการเรียนรู้ไปใช้และ เผยแพร่แก่ชุมชนได้

6) เพื่อใช้ทรัพยากรของชุมชนให้เป็นประโยชน์ เพราะในชุมชนมีทรัพยากรต่างๆ ทั้งทรัพยากรธรรมชาติ บุคคล สถาบัน และวัฒนธรรมพื้นบ้านมากมายด้วยกัน ทรัพยากรเหล่านี้ย่อม ที่จะนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในสถานศึกษาได้

7) ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ และเข้าใจชุมชนดีขึ้น ทั้งในด้านสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการของชุมชน ทั้งนี้เพื่อที่จะให้สถานศึกษาร่วมแก้ปัญหา โดยปรับปรุงหลักสูตรให้ เหมาะสม

วิมล สันแดง (2551, น.18) กล่าวว่า การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์มีความสำคัญ เนื่องจากสถานศึกษากับชุมชนมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความสัมพันธ์กัน เพราะสถานศึกษาเป็น สถาบันพัฒนาคนเพื่อดำรงชีวิตที่ดีในชุมชน และสถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน จึงมีความ สัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด และความจำเป็นในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนซึ่งมี หลายประการ คือ การศึกษาในสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับบุคคลในชุมชน เพื่อเปิดโอกาสให้ ประชาชนมีส่วนร่วมทำให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และประชาชนในชุมชนมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน เพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับกลุ่มคนที่มีปัญหาต่อการศึกษาเพื่อปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนตาม ความต้องการของชุมชน เพื่อใช้ทรัพยากรของชุมชนให้เป็นประโยชน์ ทำให้โรงเรียนมีความรู้ ความ เข้าใจชุมชนดี สถานศึกษาเป็นแหล่งคัดเลือกคนในชุมชน

ศุภวัฒนากร วงศ์ธนวสุ และ พิรสิทธิ์ คำนำวลศิลป์ (2551, น.14) กล่าวว่า การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์มีความสำคัญ เพราะเป็นการบริหารจัดการสถานศึกษาให้สามารถขับเคลื่อนงานให้สำเร็จคล่องตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยที่สถานศึกษาและชุมชน ได้ร่วมมือกันเพื่อรับผิดชอบร่วมกันปฏิบัติร่วมกัน และแลกเปลี่ยนทรัพยากรร่วมกันเพื่อประโยชน์ของทั้งสถานศึกษาและชุมชน ดังนั้น การบริหารงานสัมพันธ์ชุมชนอาจมีความเป็นมาจากหลายเหตุผลหลายประการ เช่น ความซับซ้อนและพลวัตของสังคมในปัจจุบันก่อให้เกิดปัญหาใหม่ๆ ที่ซับซ้อนมากขึ้น ปัญหาใหม่ๆ ของสังคมเหล่านี้ไม่อาจใช้วิธีคิด และแนวทางแก้ไขปัญหาตามกระบวนทัศน์เดิมที่อาศัยการแบ่งปัญหาและมอบภาระให้แต่ละฝ่ายรับผิดชอบเป็นด้านๆ ทั้งนี้เพราะปัญหาแต่ละอย่าง และความต้องการของประชาชนแต่ละด้านไม่อาจจะแยกขาดออกจากกันอย่างเป็นอิสระ การทำงานของแต่ละฝ่ายจึงไม่แยกตามกระบวนทัศน์เดิมแต่ร่วมกันทำงานในรูปแบบของการบริหารเชิงกลยุทธ์ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนที่เป็นผู้รับบริการ จากการใช้บุคลากรในสถานศึกษาเปลี่ยนมาเป็นรูปแบบเครือข่ายระหว่างสถานศึกษากับชุมชนเป็นพลังในการบรรลุวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา

วิลาวัณย์ คำจูน (2552, น.20) กล่าวว่า การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์มีความสำคัญเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างสถานศึกษากับชุมชน เป็นแหล่งรวมวิทยาการเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของชุมชน

กระทรวงศึกษาธิการ (2553, น.19) ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อให้เกิดความสำเร็จที่ยั่งยืนทั้งตัวนักเรียน สถานศึกษา และชุมชน เกิดความร่วมมือร่วมใจในการดำเนินงานไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ เช่น การกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ โครงการ และกิจกรรมต่างๆ เกิดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องในรูปแบบที่หลากหลาย สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลง

คำเพ็ชร นามอาษา (2553, น.11) กล่าวว่า การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์มีความสำคัญเป็นหลักในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนจะต้องทำความเข้าใจให้ตรงกันในทุกเรื่องมีการติดต่อประสานงานกันในทุกด้านอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และสถานศึกษาจะต้องมีการจัดทำรายงานประจำปีให้ชุมชนทราบเพื่อหาแนวทางแก้ไขปรับปรุงพัฒนาร่วมกัน

อนันต์ บัวพงษ์ชน (2556, น.40) กล่าวว่า การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์มีความสำคัญ เพื่อให้ชุมชนมีความเข้าใจที่ดีต่อโรงเรียน มีความบริสุทธิ์และตั้งใจจริงในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และครอบคลุมงานทุกด้าน ต้องให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง และต้องยึดหลักมนุษยสัมพันธ์ ตลอดจนดำเนินการทุกด้านอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะ

ทำให้สถานศึกษาได้รับการส่งเสริม สนับสนุน ได้รับความร่วมมือ และความช่วยเหลือจากชุมชนซึ่งจะเอื้ออำนวยให้โรงเรียนดำเนินการต่างๆ ไปได้ด้วยดี

สรุปว่า การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนมีความสำคัญ คือ เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ร่วมมือร่วมใจในการดำเนินงาน มีการพัฒนาไปสู่เป้าหมายเดียวกัน ทำให้โรงเรียนได้รับการส่งเสริม สนับสนุน พร้อมเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลง

2.1.3 องค์ประกอบของการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ประชาคมอาเซียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554, น.24) กล่าวว่า การให้มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับทุกฝ่ายตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เช่น การจัดประชุม นอกจากนี้โรงเรียนควรมีการจัดหลักสูตรอาเซียนให้นักเรียนได้เรียนรู้ทุกระดับชั้น จัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนเพิ่มขึ้น และมีการใช้แหล่งเรียนรู้จากศูนย์อาเซียน เพื่อให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายรวมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมระดับอาเซียนได้ทุกคน มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกับชุมชนรวมทั้งหน่วยงานภายนอกเป็นแหล่งเรียนรู้ ดังนี้

2.1.3.1 การสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน

2.1.3.2 การส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่ประชาคมอาเซียน

2.1.3.3 การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน

2.1.3.4 การสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน

2.1.3.1 การสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน

1) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน
ได้มีผู้ให้ความหมาย ดังนี้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2554, น.13) กล่าวว่า “ประชาคมอาเซียน” (ASEAN Community) เป็นการสร้างสังคมภูมิภาคให้พลเมืองทั้งสิบรัฐสมาชิกอาเซียนอยู่ร่วมกันอย่างฉันญาติมิตรในครอบครัวเดียวกันหรือเป็นเพื่อนร่วมชุมชนเดียวกัน มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค ชำรงไว้ซึ่งสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงทางการเมือง สร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม การกินดีอยู่ดีบนพื้นฐานของความเสมอภาค และผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศสมาชิก

ทั้ง 10 ประเทศได้แก่ ประเทศไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า กัมพูชา

เมืองปราชญ์สรรพกิจ (2555, น.7) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน เป็นการสร้างประชาคมที่แข็งแกร่งสามารถสร้างโอกาสและรับมือกับภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เพิ่มอำนาจต่อรอง และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระหว่างประเทศทุกด้าน และประชาชนมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและยังมีการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างกัน ในอาเซียน ซึ่งประชาชนต้องมีความรู้ และความตระหนักในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน

ชินวรณ์ บุญยเกียรติ (2558, น.1) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียนเป็นการให้ความรู้กับประชาชนด้านการศึกษา กรอบความคิด คือ การมุ่งสร้างความตระหนักรู้ให้กับคนไทย เพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนของประชาคมอาเซียน การพัฒนาสมรรถนะให้พร้อมที่จะอยู่ร่วมกัน และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ 3 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาคุณภาพ การศึกษา การขยายโอกาสทางการศึกษา และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริการและจัดการศึกษา การสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน เป็นการเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อสร้างความตระหนักและเตรียมความพร้อมให้กับครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน นักศึกษา ประชาชน เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

ศูนย์บริการประสานงานอาเซียน (2558, น.10) กล่าวว่า การสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียนเป็นการสื่อสารสร้างความเข้าใจ การสร้างความตระหนักรู้ให้กับประชาชนในพื้นที่ที่มีความสำคัญมากซึ่งจะต้องจัดให้มีการสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับประชาชนให้เห็นถึงความสำคัญและผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นกับตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการเข้าเป็นประชาคมอาเซียน

เสาวภา งามประมวญ (2558, น.2000) กล่าวว่า การสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน คือ การรับรู้ให้ความร่วมมือเกี่ยวกับอาเซียน ความรู้สึกของการเป็นประชาคมอาเซียน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน มรดกทางวัฒนธรรมต่างๆ

กรมอาเซียนศึกษา กระทรวงการต่างประเทศ (2556, น.65) กล่าวว่า การสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน คือ การตระหนักรู้และให้ความสำคัญกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน สร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของ และการส่งเสริมความรู้สึกในการเป็นประชาคมอาเซียน

สรุปได้ว่า การสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน หมายถึง ครู นักเรียน และชุมชน เข้าใจถึงข้อตกลงกฎบัตรอาเซียน การเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และมี

เจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียน การให้ความร่วมมือกับฝ่ายต่างๆ เพื่อเป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้านได้อย่างเหมาะสม

2) ความสำคัญเกี่ยวกับการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน

รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดตั้งประชาคมอาเซียน โดยกำหนดแผนปฏิบัติการยุทธศาสตร์รวมถึงนโยบายของรัฐบาลที่เน้นถึงความร่วมมือของสมาชิกในกลุ่มประเทศประชาคมอาเซียน ในด้านการเมืองความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม รวมถึงการเน้นด้านการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (สุระ ดามาพงษ์, 2555, น.67) สาระสำคัญของกฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) ทำให้อาเซียนมีกฎหมายไว้ใช้เป็นข้อบังคับในการอยู่ร่วมกัน เป็นประชาชนชาวอาเซียน ต้องใช้กฎอาเซียนเป็นบรรทัดฐานอย่างเดียวกัน กฎบัตรนี้เป็นการประมวลบรรทัดฐาน (Norm) และค่านิยม (Value) ของอาเซียน เป็นการรักษาและเพิ่มพูนสันติภาพ ความมั่นคง เสถียรภาพ เพิ่มความร่วมมือด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจและสังคมวัฒนธรรม เป็นเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ และอาวุธอานุภาพทำลายล้างสูง มีข้อสังเกตของความสำคัญ คือ

(1) ด้านเศรษฐกิจ สร้างตลาดฐานการผลิตเดียว และความสามารถในการแข่งขันสูง การร่วมตัวทางเศรษฐกิจที่มีการเคลื่อนย้ายเสรีของสินค้าและบริการ การลงทุนและแรงงาน การเคลื่อนย้ายทุนเสรียิ่งขึ้น

(2) ด้านความมั่นคงของมนุษย์ บรรเทาความยากจน และลดช่องว่างการพัฒนา ส่งเสริมพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ผ่านการร่วมมือด้านการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

(3) ด้านสังคม ส่งเสริมอาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางสร้างสังคมที่ปลอดภัยมั่นคงจากยาเสพติด เพิ่มพูนความกินดีอยู่ดีของประชาชนอาเซียน ผ่าน โอกาสที่ทัดเทียมกัน ในการเข้าถึงการพัฒนา มนุษย์ สวัสดิการ และความยุติธรรม

(4) ด้านสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่คุ้มครองสภาพแวดล้อม ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ

(5) ด้านวัฒนธรรม ส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียน โดยเคารพความหลากหลาย และอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม

(6) ด้านการเมืองและความมั่นคง คุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน เสริมสร้างประชาธิปไตย เพิ่มพูนธรรมาภิบาล และหลักนิติธรรม ตอบสนองต่อสิ่งท้าทายความมั่นคง เช่น การก่อการร้าย

หลักการของกฎบัตรนี้อยู่บนพื้นฐานของกฎหมายระหว่างประเทศ เช่น การไม่แทรกแซงกิจการภายใน การระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธีสิ่งที่น่าสนใจ คือ การร่วมศูนย์กับ

ความสัมพันธ์กับภายนอก จึงทำให้นี้เป็นเสาหลักของการสร้างประชาคมอาเซียน และต่อยอดถึงข้อผูกมัดทางกฎหมายของข้อตกลงอาเซียนต่างๆ วัตถุประสงค์ของกฎบัตรอาเซียน คือ ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพ มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และเคารพกฎกติกา กฎบัตรอาเซียนจะให้สถานะนิติบุคคลแก่อาเซียนเป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล (Intergovernmental organization) กฎบัตรอาเซียนประกอบด้วยบทบัญญัติ 13 หมวด 55 ข้อ กฎบัตรอาเซียนช่วยให้อาเซียนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เสริมสร้างกลไกการติดตามข้อตกลงต่างๆ ให้มีผลเป็นรูปธรรม และผลักดันอาเซียนให้เป็นประชาคมเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2552) นโยบายเกี่ยวกับอาเซียน ซึ่งได้กำหนดบทบาทการดำเนินงานด้านต่างประเทศเชิงรุก โดยเน้นการกระชับความสัมพันธ์ และการขยายความร่วมมือกับประเทศสมาชิกอาเซียน และประเทศในภูมิภาคเอเชีย ภายใต้กรอบความร่วมมือในด้านต่างๆ โดยเฉพาะกรอบความร่วมมือทางการศึกษา ซึ่งเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของประเทศสมาชิกอาเซียน และการขยายโอกาสทางการศึกษา การยกระดับคุณภาพคุณภาพทางการศึกษา การใช้โครงสร้างพื้นฐานอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยีการสื่อสาร รวมทั้งการบริหารจัดการทางการศึกษาในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ.2558 ได้กำหนดนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

นโยบายที่ 1 การเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อสร้างความตระหนักและเตรียมความพร้อมของครู อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษานักเรียน นักศึกษา และประชาชน เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ภายในปี 2558

นโยบายที่ 2 การพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษา และประชาชนให้มีทักษะที่เหมาะสม เพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน เช่น ความรู้ด้านภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อนบ้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะและความชำนาญการ ที่สอดคล้องกับการปรับตัว การเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรม และการเพิ่มโอกาสในการหางานทำของประชาชน รวมทั้งการพิจารณาแผนผลิตกำลังคน

นโยบายที่ 3 การพัฒนามาตรฐานการศึกษา เพื่อส่งเสริมการหมุนเวียนของนักศึกษา ครู และอาจารย์ในอาเซียน รวมทั้งเพื่อให้มีการยอมรับในคุณสมบัติทางวิชาการร่วมกันในอาเซียน การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาต่างๆ และการแลกเปลี่ยนเยาวชน การพัฒนาระบบการศึกษาทางไกล ซึ่งช่วยสนับสนุนการศึกษาตลอดชีวิต การส่งเสริมและปรับปรุงการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมทางอาชีพทั้งในขั้นต้นและขั้นต่อเนื่อง ตลอดจนส่งเสริมและเพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาของประเทศสมาชิกของอาเซียน

นโยบายที่ 4 การเตรียมความพร้อมเพื่อเปิดเสรีการศึกษาในอาเซียน เพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วย การจัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกันด้านการศึกษา การพัฒนาความสามารถ ประสบการณ์ในสาขาวิชาชีพสำคัญต่างๆ เพื่อรองรับการเปิดเสรีการศึกษาควบคู่กับการเปิดเสรีด้านการเคลื่อนย้ายแรงงาน

นโยบายที่ 5 การพัฒนาเยาวชน เพื่อเป็นทรัพยากรสำคัญในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

กระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนพร้อมทั้งมีการขับเคลื่อนการเป็นประชาคมอาเซียนให้มีความพร้อมทั้ง 5 นโยบาย เพื่อเน้นการพัฒนาครู อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา และเยาวชน ให้มีทักษะที่เหมาะสม ให้มีการยอมรับในคุณสมบัติทางวิชาการร่วมกัน ให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพ เป็นพลเมืองของชาติที่มีประสิทธิภาพ เปิดเสรีการศึกษาในอาเซียนเพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

รูปนพพรช ฤกษ์เปลี่ยน (2551, น.2) กล่าวว่า ความสำคัญเกี่ยวกับการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน เป็นการพัฒนามนุษย์ให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข และสามารถเกื้อหนุนพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้าน ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายทางการศึกษานั้น การบริหาร โรงเรียนให้มีมาตรฐานตามกระทรวงศึกษาธิการถือว่า มีความสำคัญยิ่ง เพราะในการบริหารสถานศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจในเรื่องการบริหารจัดการสถานศึกษา โดยความร่วมมือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร ซึ่งการดำเนินการต่างๆ จะประสบความสำเร็จได้นั้น จะต้องมีระบบการบริหารจัดการที่ดี และเป็นรูปธรรมสามารถตอบสนองต่อนโยบายของหน่วยงาน และสนองต่อความต้องการของชุมชนในท้องถิ่น

ทิพาวิดี เมฆสวรรค์ (2551, น.20) ภายใต้สภาวะการเปลี่ยนแปลงยุคโลกาภิวัตน์ที่ซับซ้อน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีคุณลักษณะเป็นที่พึงพอใจของครู ผู้ปกครอง ชุมชนในท้องถิ่น การบริหารงานเพื่อผลักดันบุคลากรในสถานศึกษาให้ความร่วมมือประกอบกิจกรรมทุกอย่างด้วยความเต็มใจและรักที่จะทำ จากการรายงานผลการศึกษาที่ผ่านมาโดยหลายหน่วยงาน พบว่า การจัดการศึกษาของไทยอยู่ในเกณฑ์ไม่น่าพอใจ และจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้นทั้งในด้านความรู้ ความคิด และทักษะความสามารถ รวมทั้งในด้านคุณธรรม จริยธรรมด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ขาดภาวะผู้นำ นอกจากนี้ข้อมูลผลสัมฤทธิ์จากสำนักงานทดสอบระดับชาติ พบว่า อยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น จึงมีความ

จำเป็นต้องปรับปรุงพัฒนาสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิผล เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว และทำให้องค์กรพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554) เป็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยให้ เป็นไปอย่างมีคุณภาพ กระจายโอกาสอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ตลอดจนสามารถก้าวทันและแข่งขันกับนานาชาติได้ โดยเฉพาะการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ตามที่ประเทศไทยได้เป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งอาเซียน กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดนโยบายในการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการศึกษาตามปฏิญญาอาเซียน ด้านการศึกษาของประเทศไทย

แพรวภัทร ยอดแก้ว (2555, น.20) การสร้างความเป็นพลเมืองอาเซียน มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะความเป็นหนึ่งเดียวของอาเซียนจะเกิดขึ้นไม่ได้หากประเทศสมาชิกอาเซียนขาดความตระหนักร่วมกันในการเป็นหนึ่งเดียว ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยการศึกษาเป็นกลไกในการปลูกฝังค่านิยม แนวคิด ความเข้าใจกันระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน เป็นรากฐานสำคัญในการสร้างความเข้มแข็ง และความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจของอาเซียนและเศรษฐกิจโลก การศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนและเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งจากรายงานการวิจัยเปรียบเทียบการปฏิรูป การศึกษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา พบว่า ประเทศอาเซียนทุกประเทศให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษา โดยให้ความสำคัญกับบทบาทของการศึกษาในการบริหารสถานศึกษา การจัดการความยากจนและการก้าวพ้นจากความด้อยพัฒนาทางเศรษฐกิจ และมุ่งหวังให้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการยกระดับศักยภาพการแข่งขันของประเทศในระดับสากล

กรมอาเซียนศึกษา กระทรวงการต่างประเทศ (2556, น.65) กล่าวว่า การสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน มีความสำคัญดังนี้ ด้านการพัฒนามนุษย์ การบูรณาการ ด้านการศึกษา การส่งเสริมการจ้างงานที่เหมาะสม การส่งเสริมความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม การจัดการทางทรัพยากรธรรมชาติ การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน การอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม ของการเป็นประชาคมอาเซียน การส่งเสริมความยุติธรรมและสิทธิทางสังคม การลดช่องว่างการพัฒนา การสร้างความร่วมมือ การพัฒนาระหว่างประเทศ การคุ้มครองสวัสดิการสังคม การส่งเสริมความมั่นคง ความปลอดภัย

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน คือ เพื่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การศึกษา การเผยแพร่วัฒนธรรม การค้าขายระหว่าง

ประเทศ การพัฒนาเครือข่ายด้านการสื่อสารการคมนาคมระหว่างกัน การช่วยเหลือกัน ช่วยให้ประชาชนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเกิดความเข้าใจและความร่วมมือกัน ช่วยส่งเสริมด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

3) องค์ประกอบของการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน

อิทธิ ดิษฐบรรจง (2554) กล่าวว่า องค์ประกอบของการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน มีดังนี้

- (1) การจัดทำหลักสูตรอาเซียน
- (2) กิจกรรมส่งเสริมความเชื่อมโยงในอาเซียน

แพรภัทร ยอดแก้ว (2555, น.43) กล่าวว่า องค์ประกอบของการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน มีดังนี้

(1) องค์ประกอบเชิงความรู้สึก หรือการรู้จัก การสร้างความรู้สึกที่ดีในการเป็นพลเมืองอาเซียน ลดความรู้สึกชิงชัง ขัดแย้ง การส่งเสริมความพึงพอใจ ความภาคภูมิใจในการเป็นพลเมืองอาเซียนจะต้องร่วมกันสร้างสรรค์

(2) องค์ประกอบเชิงปัญญา หรือการรู้จัก จะต้องสร้างเสริมความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมา ความสำคัญและความจำเป็น รวมทั้งคุณค่าในการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียนในฐานะพลเมืองอาเซียนให้แก่ชาวอาเซียนโดยทั่วกัน

(3) องค์ประกอบเชิงพฤติกรรม จะต้องมีการสร้างแนวปฏิบัติที่ส่งเสริมความเป็นพลเมืองอาเซียนร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การแสดงออกถึงการเอื้ออาทรกัน การยอมรับความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม และการเคารพซึ่งกันและกัน เป็นต้น

หลักสูตรแกนกลางอาเซียน (2556, น.2) ได้กำหนดองค์ประกอบในการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน ดังนี้

(1) ประชาชน การเรียนรู้เกี่ยวกับบุคคล กลุ่มชาติพันธุ์ วรรคทางวัฒนธรรม

(2) สถานที่ ลักษณะทางกายภาพ ภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ระบบนิเวศ

(3) วัตถุ สิ่งที่เป็นรูปธรรม สิ่งประดิษฐ์ งานศิลปะ

(4) แนวคิด ศาสนา ความเชื่อ ปรัชญา ค่านิยม

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน คือ

(1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การตระหนักรู้และการสร้างความรู้สึกที่ดีในการเป็นพลเมืองอาเซียน ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมาและความสำคัญของอาเซียน

(2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การส่งเสริมความเป็นพลเมืองอาเซียนร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม เช่น ด้านสถานที่ สิ่งประดิษฐ์ ศาสนา เป็นต้น

4) วิธีการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน

การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน นับเป็นก้าวสำคัญที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนต้องร่วมมือพัฒนาศักยภาพด้านต่างๆ ซึ่ง สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2555, น.3) กล่าวว่า วิธีการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียนไว้ ดังนี้

(1) การพัฒนาหลักสูตรด้านอาเซียนศึกษา

(2) เผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสารและเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียนด้วยวิธีที่

หลากหลาย

(3) พัฒนาบุคลากรผู้ปฏิบัติงานทุกระดับให้มีความรู้ด้านอาเซียนศึกษา

(4) จัดทำข้อมูลอาเซียนเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาอย่างมี

ประสิทธิภาพ

หลักสูตรแกนกลางอาเซียน (2556, น.2) ได้กำหนดวิธีการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียนไว้ ดังนี้

(1) การรู้จักอาเซียน

(2) การตระหนักถึงคุณค่าของอัตลักษณ์และความหลากหลาย

(3) การเชื่อมโยงโลกและท้องถิ่น

(4) การส่งเสริมความเสมอภาคและยุติธรรม

(5) การทำงานร่วมกันเพื่ออนาคตที่ยั่งยืน

จินตนา สุจิตานนท์ (2556, น.65) การสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียนและการส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียน มี 3 ประเด็น คือ

(1) การใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารในการปรับปรุงข้อมูลให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียนและนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

(2) การจัดกิจกรรมด้านอาเซียนศึกษา และการแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับอาเซียน

(3) การริเริ่มและสนับสนุนให้นักวิจัยและนักวิชาการของอาเซียนได้ร่วมกันศึกษาแก้ปัญหาสิ่งที่ท้าทายต่างๆ ที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อชุมชนอาเซียน

สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (2553, น.26) วิธีการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน มีดังนี้

(1) การปลูกฝังความเป็นอาเซียนในหมู่พลเมืองอาเซียน ส่งเสริมความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและศาสนา เพื่อสร้างสันติสุขและเสถียรภาพในอาเซียน รวมถึงการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

(2) การเสริมสร้างอัตลักษณ์ของอาเซียน การส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างหมู่ประชาชนอาเซียน การสร้างภาพลักษณ์ด้านการศึกษาของอาเซียน การดำรงอัตลักษณ์อาเซียน การเตรียมประชาชนให้พร้อมกับการเผชิญกับโลกาภิวัตน์ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การส่งเสริมอาเซียนศึกษา โดยการทำดัชนีข้อมูลเอกสารและเว็บไซต์เกี่ยวกับอาเซียน รวมถึงการสร้าง ความเข้มแข็งของศูนย์อาเซียนศึกษาด้วย

(3) การเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการศึกษาของทรัพยากรมนุษย์ของอาเซียน การแลกเปลี่ยนครู อาจารย์ บุคลากรด้านการศึกษา และนักเรียน นักศึกษา การฝึกอบรมครู การพัฒนาวิชาชีพครูด้านภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเตรียมความพร้อมให้ประชาชนรับมือกับความท้าทายด้านข้อมูลข่าวสาร

กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ (2557, น.6) กำหนดวิธีการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียนไว้ ดังนี้

(1) ส่งเสริมการตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนและความรู้สึกของการเป็นประชาคมอาเซียน โดยมีเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์เพื่อร่วมกันเป็นเอกภาพ การส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนในเรื่องวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ศาสนาและอารยธรรม

(2) การอนุรักษ์และส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมของอาเซียนเพื่อเสริมสร้างการตระหนักรู้และความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์ของภูมิภาคและความคล้ายคลึงกันทางวัฒนธรรม และความแตกต่างทางวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกรวมทั้งเพื่อปกป้องความเป็นเอกลักษณ์ของมรดกทางวัฒนธรรมของอาเซียนในภาพรวม

(3) ส่งเสริมการสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรมและอุตสาหกรรม การร่วมมือกันในอุตสาหกรรมด้านวัฒนธรรม ซึ่งมีมาตรการในการพัฒนาทรัพยากรอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม

(4) การมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับชุมชนเพื่อปลูกฝังอัตลักษณ์อาเซียน และสร้างอาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางในการก่อตั้งประชาคมอาเซียน โดยสนับสนุนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วม

สรุปได้ว่า วิธีการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน คือ

(1) การรู้จักอาเซียน การรับรู้เกี่ยวกับอาเซียนและความรู้สึกของการเป็นประชาคมอาเซียน

(2) การจัดกิจกรรมด้านอาเซียนศึกษา และการแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับอาเซียน

(3) การใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน

(4) การมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน การอนุรักษ์และส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรม

2.1.3.2 การส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่ประชาคมอาเซียน

1) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับภูมิปัญญาในท้องถิ่น

การส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่น คือ องค์กรความรู้ และมวลประสบการณ์ของชาวบ้านที่ใช้ในการดำเนินชีวิตให้เป็นสุข อันมาจากพื้นฐานองค์ความรู้ที่สั่งสมมาเป็นเวลานาน โดยใช้สติปัญญาในการกลั่นกรองออกมาเป็นองค์ความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตเพื่อให้เกิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ภูมิปัญญาท้องถิ่นจึงมีความหมายที่แตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความคิดเห็นและประสบการณ์ที่แตกต่างของบุคคลนั้นๆ ที่มีต่อภูมิปัญญาชาวบ้าน นิยามคำว่า ภูมิปัญญาชาวบ้าน จึงแตกต่างกันออกไปตามความเชื่อและความเข้าใจและตามแนวคิด ดังนี้ คำว่า ภูมิปัญญา (Wisdom) หรือ “ภูมิปัญญาชาวบ้าน” (Popular Wisdom) หรือ “ภูมิปัญญาท้องถิ่น” (Local Wisdom) ได้มีหน่วยงานทางการศึกษา นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญได้ใช้คำทั้งสอง คือ ภูมิปัญญาชาวบ้าน และภูมิปัญญาท้องถิ่น ควบคู่กันไป แต่บางครั้งใช้คำใดคำหนึ่งเท่านั้น มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ ดังนี้

พรชัย ปรีชาปัญญา (2544, น.100) ให้คำจำกัดความ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาชาวบ้าน หรือภูมิปัญญาพื้นบ้าน ว่าเป็นความรู้ของชาวบ้านที่ถูกสร้างขึ้นมาจากความรู้ความสามารถ ตลอดจนประสบการณ์การถ่ายทอดซึ่งกันและกัน ในชุมชนหรือชุมชนใกล้เคียง โดยตกทอดและสะสมจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกคนรุ่นหนึ่ง เป็นภูมิปัญญาพื้นบ้านที่เป็นทรัพยากรทางปัญญาที่มีคุณค่ายิ่ง ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าความรู้ทางวิทยาศาสตร์

สมพงษ์ ทุนมาลา (2549, น.40) กล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นองค์ความรู้หรือสิ่งที่สั่งสมกันมาตั้งแต่อดีต ซึ่งเป็นประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตของผู้คนในท้องถิ่น ซึ่งได้ผ่านการคิดค้น และปรับปรุง เปลี่ยนแปลง จนได้แนวทางที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคม เป็นที่ยอมรับนับถือจากบุคคลทั่วไป ถือเป็นแบบอย่างในการดำรงชีวิตที่ถ่ายทอดสืบต่อกันมา

กระทรวงศึกษาธิการ (2553, น.16) กล่าวว่า การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้ประชาคมอาเซียนเป็นองค์ความรู้ของชาวบ้าน การจัดทำโครงการอาเซียนในเชิงวิชาการ สันตนาการ วัฒนธรรม ให้ผู้เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การบูรณาการขนบธรรมเนียมประเพณี และ วัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต เพื่อเสริมสร้างพลังแก่เยาวชนอาเซียน ใช้ศิลปะ วัฒนธรรม และ สื่อเทคโนโลยี เป็นสื่อในการพัฒนาวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคอาเซียน จัดตั้งชมรม วัฒนธรรมอาเซียนในสถานศึกษาเพื่อเผยแพร่กิจกรรมและวัฒนธรรมที่หลากหลาย

บัญญัติ ปันอินทร์ (2554, น.44) กล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านคิดขึ้นได้เองและนำมาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นเทคนิควิธี เป็นองค์ความรู้ของชาวบ้าน ทั้งทางกว้างและทางลึกที่ชาวบ้านคิดขึ้นเองทำเอง โดยอาศัยศักยภาพที่มีอยู่แก้ปัญหาดำเนินชีวิตในท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมกับยุคสมัย ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นความรู้ของชาวบ้านซึ่งได้มาจาก ประสบการณ์และความเฉลียวฉลาดของชาวบ้าน รวมทั้งความรู้ที่สั่งสมมาแต่บรรพบุรุษ

เบญจพร สายแหว (2555, น.18) กล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นหลักการ และวิธีการดำเนินชีวิตของบุคคลที่สั่งสมสืบทอดกันมายาวนานและถูกพัฒนามาเป็นลำดับ โดยมี เงื่อนไขของกาลเวลาเป็นเครื่องกั้นกรอง

เมษ์วิภา ภูโพนุลย์ (2555, น.25) กล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นองค์ความรู้ ทักษะ ความสามารถในการแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต ตลอดจนประสบการณ์ที่สั่งสมและ สืบทอดยาวนานของชาวบ้าน เป็นกระบวนการเรียนรู้ และมีการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ต่างๆ เช่น ด้านวัฒนธรรม ความเชื่อ ความศรัทธา ภูมิปัญญาเกิดจากการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีการบูรณาการทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงไปสู่นามธรรม และนำไปสู่การ พัฒนาศักยภาพ เพื่อการดำเนินชีวิตที่ดี มีการสืบทอดอนุรักษ์ให้ดำรงอยู่คู่คนรุ่นต่อไป กลายเป็นมรดก วัฒนธรรม ซึ่งอาจเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นที่แตกต่างกัน

อรพรรณ อำนวยศิลป์ (2555, น.5) กล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นองค์ความรู้ ความเชื่อ ความสามารถของคนในท้องถิ่น ที่ได้จากการสั่งสมประสบการณ์และการเรียนรู้มา เป็นระยะเวลายาวนาน มีลักษณะเป็นองค์รวมและมีคุณค่าทางวัฒนธรรม

กรรณิกา คันสินธ์ (2557, น.24) กล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นมวล ประสพการณ์ของชาวบ้านในท้องถิ่นที่ใช้ในการดำเนินชีวิตให้เป็นสุข โดยการประสานประสาน ความรู้ ความคิดเข้าด้วยกันในการแก้ปัญหา และได้รับการสั่งสมกันมาตามวิถีชีวิต ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม และนำความรู้มาใช้แก้ปัญหาหรือปรับปรุงประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับ กาลสมัย เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างสงบสุข

สุริย์วัล เสมอใจ (2557, น.12) กล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นความรู้ ความคิด ความสามารถ ที่เกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ในชีวิตไว้ในการปรับตัวและการดำรงชีพใน สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ สังคม วัฒนธรรมที่มีการถ่ายทอดสืบต่อกันมาจากบรรพบุรุษ รวมถึง ความคิด ความเชื่อต่อสิ่งต่างๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ผ่านกระบวนการศึกษา สังเกต คิดวิเคราะห์ จนเกิดปัญหา เพื่อพร้อมปรับตัวกับสภาวะต่างๆ ในพื้นที่กลุ่มชนนั้นตั้งหลักแหล่งถิ่นฐานอยู่ และ ตกผลึกมาเป็นองค์ความรู้ที่ประกอบกันขึ้นมาจากความรู้เฉพาะหลายๆ ศาสตร์ ที่มีอยู่ทั่วไปในสังคม ชุมชน และในตัวผู้รู้เอง ได้แลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมกับกลุ่มชนอื่น จากพื้นที่สิ่งแวดล้อมอื่นที่ได้มี การติดต่อสัมพันธ์กันแล้วรับเอาหรือปรับเปลี่ยน นำมาสร้างประ โยชน์หรือแก้ปัญหาประยุกต์ใช้ให้ เหมาะสมกับยุคสมัยในสิ่งแวดล้อม และบริบททางสังคมวัฒนธรรมของกลุ่มชนนั้น เพื่อให้สามารถ ดำเนินชีวิตได้อย่างสงบสุข และหากสามารถค้นหา ศึกษาและนำมาใช้ก็จะเป็นที่รู้จัก เกิดการยอมรับ สืบทอด ถ่ายทอด และพัฒนาไปสู่คนรุ่นใหม่ ตามยุคสมัยได้

สรุปได้ว่า การส่งเสริมการนำภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่ประชาคมอาเซียน หมายถึง ในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน มาเป็นแนวทางในการบริหารงานของสถานศึกษา รวมถึง การอนุรักษ์ เผยแพร่ ทั้งวัฒนธรรม องค์ความรู้ ประสบการณ์การดำเนินชีวิต และมีการปรับตัวให้ทัน ต่อการเปลี่ยนแปลงสู่การพัฒนา เพื่อการดำเนินชีวิตที่ดี และพัฒนาไปสู่คนรุ่นใหม่ต่อไป

2) ความสำคัญของการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่น

การส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นมีความสำคัญดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555, น.16) กล่าวว่า การ ส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน มีความสำคัญคือ เป็นการยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรม ของประชาคมอาเซียน เข้าใจถึงความเหมือนและความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่หลอมรวมกัน และ สามารถปรับตัวเข้าหากันได้ ทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันได้โดยไม่มีแบ่งแยก ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมประชาคมอาเซียนได้

เมษ์วิภา ภูไพบูลย์ (2555, น.32) กล่าวว่า การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ทุกประเภทในด้านต่างๆ ประกอบไปด้วย แนวความคิด ความเชื่อ ความนิยม และการยอมรับกันใน

สังคมนั้นๆ มีการสั่งสม ถ่ายทอด และเรียนรู้สืบทอดกันในหลายรูปแบบ เพื่อดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข กลมกลืน ไม่เกิดการแตกแยกเพื่อการดำรงชีวิตในสังคมอย่างสมดุล พึ่งพาตนเองได้ และพัฒนาต่อไปอย่างยั่งยืน

เบญจพร สายแวง (2555, น.20) กล่าวว่า มีความสำคัญในระดับบุคคลหรือระดับกลุ่ม ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

- (1) ส่วนที่เป็นประสบการณ์โดยตรงของบุคคลนั้นหรือของกลุ่มนั้น
- (2) ส่วนที่ได้มาจากความรู้ ความคิด ประสบการณ์ของผู้อื่น หรือกลุ่มอื่น
- (3) ส่วนที่ตนเองสังเคราะห์ขึ้นใหม่จากประสบการณ์ของตน หรือจากคำ

บอกเล่าของผู้อื่น

อรพรรณ อำนวยศิลป์ (2555, น.10) กล่าวว่า เนื่องจากภูมิปัญญาท้องถิ่นเกิดจากการสะสมการเรียนรู้มาเป็นระยะเวลายาวนาน มีลักษณะเชื่อมโยงกันไปหมดทุกสาขาวิชา ทั้งเศรษฐกิจ อาชีพ วิถีชีวิต วัฒนธรรม ความรู้เหล่านี้สะสมจากประสบการณ์ของชีวิตของคนในชุมชน ในท้องถิ่นหรือในสังคมหนึ่งๆ ในสภาพสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน มีการถ่ายทอดสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น เป็นความรู้ที่ผ่านกระบวนการศึกษา สังเกต คิดวิเคราะห์จนเกิดปัญหา และตกผลึกเป็นองค์ความรู้ที่ประกอบกันขึ้นมาจากความรู้หลายๆ เรื่อง เป็นสิ่งที่มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการเกิดความเชื่อมั่นในตัวเองในการคิด ตัดสินใจ และปฏิบัติในสิ่งที่ดีงาม มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม ทำให้สังคมเป็นปึกแผ่นมั่นคง เป็นรากฐานสำคัญในการดำรงอยู่อย่างมีความสุขสงบและเป็นพลังขับเคลื่อนที่สำคัญต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชุมชนและสังคม จึงควรมีการสืบค้นรวบรวม ศึกษา ถ่ายทอด พัฒนาและนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวางต่อไป

สุริยวัล เสมอใจ (2557, น.14) กล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีความสำคัญ คือ

(1) ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นองค์ความรู้ที่มีคุณค่า และความดีงามที่จรโลงชีวิตและวิถีชุมชนให้อยู่ร่วมกับธรรมชาติและสภาวะแวดล้อมได้อย่างกลมกลืนและสมดุล

(2) ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นพื้นฐานการประกอบอาชีพและเป็นรากฐานการพัฒนาที่เริ่มจากการพัฒนาเพื่อการพึ่งพาตนเอง การพัฒนาเพื่อการพึ่งพาอาศัยกันและกัน การพัฒนาที่เกิดจากการผสมผสานองค์ความรู้สากลบนฐานภูมิปัญญาเดิม เพื่อเกิดเป็นภูมิปัญญาใหม่ที่เหมาะสมกับยุคสมัย

สรุปได้ว่า การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างยิ่ง จะเป็นองค์ความรู้ที่มีคุณค่าต่อท้องถิ่นเป็นพื้นฐานการประกอบอาชีพของผู้คน และยังเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนและมั่นคงด้วย เป็นรากฐานสำคัญในการดำรงอยู่อย่างมีความสุข

การยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียน สามารถปรับตัวเข้าหากันได้ อยู่ร่วมกันได้โดยไม่มีการแบ่งแยก ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเป็นพลังขับเคลื่อนที่สำคัญต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชุมชนและสังคม

3) ประเภทของภูมิปัญญาในท้องถิ่น

ประเภทของภูมิปัญญาในท้องถิ่นมีหลายด้าน ซึ่งในท้องถิ่นหนึ่งๆ จะมีปรากฏให้เห็นในเรื่องของการประกอบอาชีพ การดำรงชีวิต ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม จารีต ประเพณี ความเชื่อ ความคิด ทัศนคติ ตลอดจนสิ่งก่อสร้าง เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ กันไปตามแต่ละท้องถิ่น ดังนี้

สมพงษ์ ทุนมาลา (2549, น. 40) กล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นจำแนกได้

4 ประเภท ดังนี้

- (1) ภูมิปัญญาด้านคติ ความคิด ความเชื่อ
- (2) ภูมิปัญญาด้านศิลปะ วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี
- (3) ภูมิปัญญาด้านการประกอบอาชีพในท้องถิ่น
- (4) ภูมิปัญญาด้านแนวคิด หลักปฏิบัติ และเทคโนโลยีท้องถิ่น

เบญจพร สายแหว (2555, น. 20) กล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นแบ่งออกเป็น

2 ลักษณะ คือ

- (1) สิ่งที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ วัตถุและการกระทำทั้งหลาย
- (2) สิ่งที่เป็นนามธรรม ได้แก่ ความรู้ ความเชื่อ ความสามารถหรือแนวทางในการแก้ปัญหา และป้องกันปัญหา รวมทั้งสร้างความสงบสุขให้กับชีวิต

เมษย์วิภา ภูไพบูลย์ (2555, น.20) กล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นทุกประเภทในด้านต่างๆ ย่อมมีองค์ความรู้ซึ่งประกอบไปด้วย แนวความคิด ความเชื่อ ความนิยม และการยอมรับกันในสังคมนั้นๆ มีการสั่งสม ถ่ายทอดและเรียนรู้สืบทอดกันในหลายรูปแบบ เพื่อการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข กลมกลืน ไม่เกิดการแตกแยก และเพื่อการดำรงอยู่ในสังคมอย่างสมดุล พึ่งพาตนเองได้และพัฒนาต่อไปอย่างยั่งยืน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของภูมิปัญญาในท้องถิ่นจะประกอบไปด้วยสิ่งที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ วัตถุ การกระทำ และสิ่งที่เป็นนามธรรม ได้แก่ องค์ความรู้ ค่านิยมแนวทางการดำเนินชีวิต และการป้องกันแก้ไขปัญหา

4) วิธีการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่น

มีนโยบายการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเป็นการนำคตินิยม ความเชื่อ หรือหลักการพื้นฐาน วัฒนธรรมที่แสดงให้เห็นถึงความเจริญ ความงดงาม และความเป็นระเบียบแบบแผนที่เคยยึดถือปฏิบัติสืบต่อกันมา โดยมีวิธีการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ดังนี้ (กองวิจัยทางการศึกษา, 2542, น.12) การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นในระดับโรงเรียนในรูปแบบของการจัดการเรียนการสอน มี 2 วิธีการใหญ่ ดังนี้

(1) ครูเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ตามลักษณะกิจกรรมที่ได้จากการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น คือ ครูเป็นตัวแทนของปราชญ์ท้องถิ่นทำหน้าที่ถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งได้รับการกำหนดเป็นหลักสูตรแล้ว

(2) ปราชญ์ท้องถิ่นเป็นผู้สอน ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนแทนรวมทั้งทำหน้าที่ประเมินผลการเรียนของนักเรียนด้วย

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553, น.25) ได้กำหนดนโยบายการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย เข้าสู่ระบบการศึกษาของชาติ ดังต่อไปนี้

(1) ประกาศเป็นนโยบายให้ระบบการศึกษาทั้งหมด ศึกษา ค้นคว้า เรียนรู้ และทำนุบำรุงภูมิปัญญาท้องถิ่น

(2) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพิมพ์หนังสือหรือสื่อในรูปแบบอื่นๆ ที่ว่าด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มีจำนวนมากและมีคุณภาพเหมาะสม โดยนำมาใช้กับการศึกษาทุกระดับ

(3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ระบบการศึกษาทุกระดับ ทำการศึกษา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทำการศึกษาวิจัยภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างกว้างขวาง

(4) ให้มีการสร้างตำราท้องถิ่น ทุกวันนี้ โรงเรียนต่างๆ ใช้ตำราที่แต่งไปจากส่วนกลางเป็นส่วนใหญ่ ควรเปิดโอกาสให้ครูที่อยู่ในท้องถิ่นสร้างตำราจากความรู้และใช้ในท้องถิ่นของตน เพื่อทำให้การศึกษาสอดคล้องกับท้องถิ่นมากขึ้น และทำให้ชาติมีพลังความรู้จากของจริงขึ้นทั่วประเทศ

5) ปรับโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่ในชุมชนอย่างน้อยส่วนหนึ่งให้เป็นโรงเรียนชุมชน โดยทำหน้าที่ 3 อย่าง คือ

(1) ศึกษาให้เข้าใจชุมชนตามที่กล่าวในข้อ 3

(2) เป็นศูนย์ข่าวสารเพื่อพัฒนาชุมชน

(3) ให้การศึกษาทุกรูปแบบเพื่อชุมชน และดึงทรัพยากรจากชุมชน
หน่วยงานราชการอื่นๆ จากภาครัฐและเอกชนเข้ามาเพื่อพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ทั่วประเทศ

บัญญัติ ปันอินทร์ (2554, น.51) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดย
ใช้ภูมิปัญญาในท้องถิ่นนั้น โรงเรียนและชุมชนต้องร่วมมือกันวางแผนจัดกระบวนการเรียนรู้ให้แก่
ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้ทั้งจากในห้องเรียน และศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ปราชญ์
ท้องถิ่น หรือนำกระบวนการหรือแนวคิด แนวปฏิบัติของภูมิปัญญาท้องถิ่นมาจัดเป็นกระบวนการ
เรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างหลากหลายโดยการปฏิบัติจริง โรงเรียนจะต้องเป็นสื่อกลาง
ในการพัฒนาท้องถิ่น ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องเปิดประตูให้กว้าง เพื่อโรงเรียนกับท้องถิ่นจะได้
แลกเปลี่ยนทรัพยากร และร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นอกจากนี้การเรียนการสอนในปัจจุบันเน้น
ที่การส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองมากกว่าการที่ครูจะหาวิชามาป้อนด้วยวิธีการ
บรรยายในห้องเรียนเท่านั้น

เบญจพร สายแหว (2555, น.21) กล่าวว่า ครูผู้สอนถ่ายทอดความรู้
โดยตรงให้กับนักเรียน ให้คำปรึกษาหารือ แนะนำให้กับครูผู้สอนและถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียน
ร่วมกับครูผู้สอน ซึ่งกระบวนการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นก่อประโยชน์แก่คนรุ่นหลังเป็นคุณูปการ
เนื่องจากว่าผลที่เกิดขึ้นมิใช่เฉพาะความรู้ ประสบการณ์เท่านั้น แต่เป็นการส่งเสริมถ่ายทอดรากเหง้า
ของวิถีชีวิต และจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ซึ่งผ่านการกลั่นกรองเงื่อนไขของเวลา
มาหลายชั่วอายุคน

อรพรรณ อำนวยศิลป์ (2555, น.10) กล่าวว่า วิธีการส่งเสริมภูมิปัญญา
ท้องถิ่น มีดังนี้

(1) ส่งเสริมโดยตรง หมายถึง ส่งเสริมให้มีการรักษา ปฏิบัติ ยึดถือ
ภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างจริงจัง

(2) ส่งเสริมโดยทางอ้อม หมายถึง ส่งเสริมโดยการปลูกเร้าให้กลุ่มชุมชน
มีความสนใจสิ่งที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น

(3) ส่งเสริมโดยการศึกษา หมายถึง การมุ่งเน้นให้สิ่งที่เป็นวรรณกรรม
ท้องถิ่นต่างๆ เข้าอยู่ในระบบการเรียนการสอน รวมถึงสถาบันการศึกษาจัดรวบรวมข้อมูลต่างๆ ไว้
อย่างเป็นระบบ และให้บริการต่อผู้มีความประสงค์ที่จะศึกษา

กรรณิกา คันสินธุ์ (2557, น.19) กล่าวว่า การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น
จะต้องได้รับความร่วมมือของบุคลากรต่างๆ ภายในชุมชน และสถานศึกษาซึ่งจะทำหน้าที่หรือ
บทบาทแตกต่างกันไป เช่น ผู้บริหารมีส่วนในการกำหนดนโยบาย จัดหาทุนทรัพย์ กำกับ ติดตาม ดูแล

อย่างใกล้ชิด ครูมีบทบาทในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในการใช้แหล่งเรียนรู้ กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจเสริมแรงในการเรียนรู้ คอยเอาใจใส่ในการดูแลนักเรียน ให้ความช่วยเหลือและจัดกิจกรรมที่หลากหลายเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน ตลอดจนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกอย่างเต็มความสามารถ แหล่งการเรียนรู้เมื่อทุกคนได้กระทำตามบทบาทของตนเองแล้ว การใช้แหล่งการเรียนรู้ก็จะเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด ผลสุดท้ายก็เกิดขึ้นกับนักเรียน ได้ฝึกทักษะกระบวนการต่างๆ มีความผูกพัน รักและหวงแหนภูมิปัญญาในท้องถิ่น และได้ร่วมกันสร้างอัตลักษณ์ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ให้กับชนรุ่นหลังต่อไป

สรุปได้ว่า วิธีการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น สถานศึกษาและชุมชนต้องมีการร่วมกันวางแผนจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนทั้งในห้องเรียน ชุมชน จากปราชญ์ท้องถิ่น การแลกเปลี่ยนทรัพยากรเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างหลากหลาย สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์และเผยแพร่ต่อไป

2.1.3.3 การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน

1) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้

การสนับสนุนและบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาเด็กไทยให้มีศักยภาพและคุณลักษณะที่จะดำรงชีวิตในประชาคมอาเซียนได้อย่างมีความสุข หน่วยงานด้านการศึกษาทุกระดับ ตลอดจนทุกภาคส่วนในสังคมจะต้องร่วมมือกัน ได้มีผู้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

พริยะ คุ่มรักษา (2550, น.13) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ คือ การให้ชุมชนแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจ การศึกษาปัญหา ร่วมวางแผน ร่วมลงมือปฏิบัติ และติดตามประเมินผลจนนำไปสู่การพัฒนาองค์กรให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

ธีระ รุญเจริญ (2550, น.27) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้เป็นการบริหารที่ผู้บริหารให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการพิจารณาปัญหา และตัดสินใจร่วมกัน ร่วมรับผิดชอบในการบริหารงาน เพื่อประโยชน์ในการระดมกำลัง ความคิด และแบ่งภาระ หน้าที่ของผู้บริหาร

สมชาย สูดเลิศ (2550, น.83) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ เป็นการสนับสนุนด้วยความเต็มใจของชุมชน ทั้งด้านความคิด ทุนทรัพย์

แรงงาน เกิดขึ้นจากการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ และเกิดจากความตระหนักของชุมชนที่มีต่อโรงเรียน เพื่อปรับปรุงพัฒนาโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้น และก่อประโยชน์อย่างสูงสุด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554, น.13) ให้ความหมาย การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ผู้ประชาคมอาเซียนว่า หมายถึง การร่วมกับชุมชนในการระดมทรัพยากรด้วยความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชน ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ปกครองเครือข่าย สมาคมศิษย์เก่า สมาคมผู้ปกครอง โดยร่วมกันระดมทรัพยากร การสร้างเครือข่ายนานาชาติ ความคาดหวัง การดำเนินงานโดยโรงเรียนร่วมจัดทำหลักสูตรและจัดทำแผนพัฒนาระบบการบริหารเพื่อพัฒนาโรงเรียนสู่มาตรฐานสากล การจัดประชุมผู้ปกครองเครือข่าย และคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อขอการสนับสนุนจากชุมชน

วณัฐกรณ์ ทองศิริชัย (2553, น.10) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้เป็นการแสดงออกของประชาชนในรูปแบบต่างๆ เกี่ยวกับการตัดสินใจ การปฏิบัติ การประเมินผล ซึ่งจะมีผลต่อการปฏิบัติหรือการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน จะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาสังคมประชาธิปไตยได้ด้วย

ชูไฮลา ขวัญควาวัน (2554, น.7) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ หมายถึง การที่ชุมชนและโรงเรียนได้รับการสนับสนุน และทุกฝ่ายมีส่วนร่วม มีอิทธิพลต่อความร่วมมือ ความสำเร็จเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทั้งสองฝ่าย

เพ็ญมณี พลธานี (2554, น.31) กล่าวว่า เป็นการร่วมมือ การทำงานร่วมกัน การเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น การร่วมรับผิดชอบ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม เพื่อดำเนินการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ต้องการ

นพดล เฟื่องประดิษฐ์กุล (2554, น.9) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหา ร่วมรับผิดชอบทุกขั้นตอน ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติงาน ร่วมประเมินผล และร่วมรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ผู้อาเซียน หมายถึง การเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงาน การวางแผน ร่วมแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจ การลงมือปฏิบัติ และการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม เพื่อการพัฒนาเปลี่ยนแปลงให้ดียิ่งขึ้น

2) ความสำคัญของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้

การจัดการศึกษาให้ทั่วถึง มีประสิทธิภาพจะต้องให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียน การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญ มีผู้ให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ ดังนี้

วณิชฐภรณ์ ตองศิริรัมย์ (2553, น.16) กล่าวว่า มีความสำคัญต่อความสำเร็จของงานและการพัฒนาทั้งในระดับหมู่บ้าน ชุมชน ท้องถิ่น จนถึงระดับประเทศได้ ดังนั้น การทำงานหรือการบริหารเพื่อให้เกิดการบริหารสาธารณะ จึงต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนด้วยซึ่งก่อให้เกิดการยอมรับของทุกภาคส่วน และก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมให้ไปในทิศทางเดียวกันได้เป็นอย่างดี

บัญญัติ ปันอินทร์ (2554, น.26) กล่าวว่า มีความจำเป็นสำหรับการศึกษาในปัจจุบัน เป็นการสนองความต้องการของบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมร่วมกัน เพราะการมีส่วนร่วมจะเป็นการสร้างบรรยากาศแห่งประชาธิปไตย และถือว่าเป็นบรรยากาศที่เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

ชูไฮลา ขวัญควิน (2554, น.7) กล่าวว่า เป็นการปฏิบัติกิจกรรมใดๆ ถ้าให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ การตัดสินใจ ซึ่งจะสนองตอบความต้องการอย่างแท้จริง รู้ถึงจุดหมายของงานสามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง ทำให้งานที่ออกมามีคุณภาพ เป็นที่พึงพอใจของทุกคน

ปรารถนา ธรรมวงศ์ (2554, น.31) กล่าวว่า เป็นการร่วมมือและมีส่วนร่วมซึ่งกันและกันในทุกๆ ด้านของประชาชน โดยเริ่มตั้งแต่การมีส่วนร่วมในการวางแผน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์และการติดตามและประเมินผล

เพ็ญมณี พลธานี (2554, น.33) กล่าวว่า เป็นหัวใจของความสัมพันธ์พื้นฐานระหว่างสถานศึกษากับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดความคิดร่วมกัน เข้าใจกัน สามารถพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ใช้ทรัพยากรร่วมกัน นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

เพชร งามขุนทด (2554, น.34) กล่าวว่า เป็นการบริหารที่ลดความขัดแย้งในการบริหาร และเป็นการกำหนดนโยบายในการเตรียมความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น และการยอมรับการเปลี่ยนแปลง

สรุปได้ว่า การเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงาน การวางแผน ร่วมแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจ การลงมือปฏิบัติ และการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม เพื่อการพัฒนาเปลี่ยนแปลงให้ดียิ่งขึ้นสู่มาตรฐานสากล

2) องค์ประกอบของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้

มีผู้ให้ความเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้โดยจำแนกได้ ดังนี้

วณิชฐภรณ์ ทองศิริมย์ (2553, น.10) กล่าวว่า องค์ประกอบของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบพื้นฐานของบุคคลและองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม จะเป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อความคิดเห็นและการพิจารณาที่เข้ามามีส่วนร่วมของชุมชนในรูปแบบต่างๆ และมีผลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมในระดับที่แตกต่างกันด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554, น.13) ได้กำหนดรูปแบบการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน ดังนี้ เป็นการร่วมระดมทรัพยากร การพัฒนา การจัดตั้งศูนย์อาเซียน การปรับกระบวนการทัศน์ การพัฒนาครูให้มีความรู้เกี่ยวกับอาเซียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาให้กับครูในโรงเรียน การจัดการเรียนการสอนผ่านเว็บไซต์ การบูรณาการทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้ครู และชุมชน ร่วมจัดกิจกรรมเกี่ยวกับอาเซียน มีการจัดอบรมสัมมนาทั้งในและต่างประเทศ

บัญญัติ ปันอินทร์ (2554, น.58) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ มีองค์ประกอบดังนี้

- (1) ด้านเศรษฐกิจ
- (2) ความศรัทธา ความรู้สึกเป็นเจ้าของ ความเป็นห่วงสวัสดิการของบุตรหลานความเกี่ยวข้องผูกพันกับสถานศึกษา
- (3) สถานภาพของคนในชุมชน ความคาดหวังที่มีต่อสถานศึกษา
- (4) ความพร้อมของคนในชุมชน การเห็นความสำคัญของตนเองและการเห็นการพัฒนาของส่วนรวมเกี่ยวกับสถานศึกษา

ชูไฮลา ขวัญคาวิณ (2554, น.17) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการร่วมพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ คือ

- (1) องค์ประกอบภายใน คือ ตัวองค์กร ด้านบุคลากร วัฒนธรรมในการปฏิบัติงานของคนในองค์กร
- (2) องค์ประกอบภายนอก คือ สภาพเศรษฐกิจ การเมือง สภาพชุมชน สังคม ความรู้ความเข้าใจในบทบาทของการมีส่วนร่วม

พิธียะ คุ่มรักษา (2550, น.16) พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้มีองค์ประกอบดังนี้

(1) องค์ประกอบพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ การศึกษา ตำแหน่ง ระยะเวลา ที่อยู่อาศัย ถิ่นที่อยู่อาศัย

(2) องค์ประกอบสนับสนุนในการร่วมกิจกรรมนั้นๆ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ คือ ด้านวัฒนธรรมในการปฏิบัติงานของคน บุคลากรในโรงเรียน สถานภาพของคนในชุมชน ความคาดหวังที่มีต่อสถานศึกษา ด้านเศรษฐกิจ การเมือง ความรู้ความเข้าใจในบทบาทของการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการเรียนรู้

3) วิธีการของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ มีผู้ให้ความเห็นเกี่ยวกับวิธีการของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

องค์กรอนามัยโลก (1981, น.16) ได้เสนอวิธีการในการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการวางแผน การวิเคราะห์ปัญหา การจัดลำดับความสำคัญของปัญหา การกำหนดการใช้ทรัพยากร การกำหนดวิธีการ ติดตามผลการประเมิน และที่สำคัญคือ การร่วมตัดสินใจด้วยทุกขั้นตอน การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม โดยต้องมีส่วนร่วมในการจัดสรร ควบคุมการเงิน และการบริหารการใช้ประโยชน์ ชุมชนต้องมีความสามารถในการนำกิจกรรมมาใช้ให้เกิดประโยชน์

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น.58) ได้กล่าวว่า การพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ต้องให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดรูปแบบและวิธีการ ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน ซึ่งจะมีส่วนร่วมในเรื่องของการบริหารจัดการศึกษา ดังนี้

(1) ด้านการวางแผนติดตามประเมินผลการจัดการศึกษา

(2) การบริหารงบประมาณการจัดองค์กร การเข้าร่วมบริจาคทรัพย์สิน และวัสดุอุปกรณ์อื่นๆ ให้แก่สถานศึกษาเพื่อใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน

(3) การแบ่งสายงานและการบริหารงานบุคคล

(4) ด้านงานวิชาการ ชุมชนจะเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยเป็นวิทยากรท้องถิ่น การนำทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ในด้าน การเรียนการสอน

ดังนั้น การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้จะแตกต่างกันตามสภาพและความเหมาะสมของการปฏิบัติงาน เวลาที่ปฏิบัติ บุคคลและสภาพแวดล้อมและปัจจัยเกี่ยวพันต่างๆ ที่พอจะมีสำหรับการให้เกิดกิจกรรมการมีส่วนร่วมนั้นๆ เช่น การร่วมวางแผน ร่วมคิด ร่วมทำ หรือร่วมปฏิบัติกิจกรรม

วณิชกรณ์ ทองศิริมัย (2553, น.13) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้มีวิธีการ ดังนี้

- (1) การร่วมวางแผน การตัดสินใจ
- (2) การดำเนินงาน
- (3) การติดตามประเมินผล
- (4) การรับผลประโยชน์

บัญญัติ ปันอินทร์ (2554, น.50) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้มีบทบาทในการจัดการศึกษามาก การมีส่วนร่วมเป็นกรรมกรต่างๆ ของสถานศึกษา เป็นผู้ให้ความร่วมมือในการส่งเสริม สนับสนุน ให้ความช่วยเหลืออุปถัมภ์ เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นและเป็นผู้รับทราบผลของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา จะช่วยให้คนเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวา มีคุณค่า มีวิธีการคือ

- (1) การกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาไปสู่ท้องถิ่น
- (2) ชุมชนมีการประสานให้การศึกษาเกิดเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ สร้างกลยุธมิตรในหมู่นักการเมืองท้องถิ่น และบุคลากรทางการศึกษา
- (3) ผนึกกำลังพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ก้าวไปตามทิศทางที่ทุกคนต้องการ และชุมชนต้องมีความเข้มแข็ง

ชูไฮลา ขวัญคาริน (2554, น.7) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม และความรู้ความสามารถของแต่ละบุคคลและหน่วยงาน ได้แก่

- (1) เปิดโอกาสให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน เช่น ร่วมเป็นกรรมกรในงานต่างๆ เป็นผู้ช่วยเหลือควบคุมนักเรียนในเรื่องของความปลอดภัยในการเดินทาง และความปลอดภัยในสถานศึกษา ให้ความร่วมมือในการจัดอาหารและบริการอาหารแก่นักเรียน การบริจาควัสดุ อุปกรณ์การสอน และกีฬาต่างๆ ช่วยสอน โดยเป็นครูพิเศษตามความถนัดและความสามารถ

(2) เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้าร่วมวางแผนในการทำงาน ร่วมชมกิจกรรมของโรงเรียนในกิจกรรมต่างๆ

(3) ชุมชนเข้าร่วมชมผลงานการแสดงต่างๆ ของนักเรียน

(4) ให้ชุมชนเข้าใจจุดมุ่งหมาย ระเบียบแบบแผนการดำเนินงานกิจกรรมและโปรแกรมต่างๆ ของโรงเรียน

เพ็ญมณี พลธานี (2554, น.31) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

(1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

(2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

(3) การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์

(4) การมีส่วนร่วมในการควบคุม ตรวจสอบ แก้ไขปัญหา

นพดล เพ็ญประดิษฐ์กุล (2554, น.9) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ มี 4 ขั้นตอน คือ

(1) การวางแผน ทิศริเริ่มและการตัดสินใจ

(2) การดำเนินงาน

(3) การรับผลประโยชน์และการกำกับติดตาม

(4) การวัดและประเมินผล

เพ็ชร งามขุนทด (2554, น.33) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

(1) การมีส่วนร่วมในการคิด เป็นขั้นตอนที่ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดหาปัญหา หาสาเหตุของปัญหา หรือหาแนวทางในการตอบสนองความต้องการการพัฒนา

(2) การมีส่วนร่วมในขั้นการวางแผน เป็นขั้นตอนของการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ เป้าหมาย กำหนดวิธีการและแนวทางการดำเนินการ

(3) การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ เป็นขั้นตอนที่จะลงมือปฏิบัติกิจกรรมในการสร้างประโยชน์ โดยการสนับสนุนทรัพยากร วัสดุอุปกรณ์ และแรงงาน หรือเข้าร่วมบริหารงานประสานงาน และดำเนินงานตามที่วางแผนไว้

(4) การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล เป็นการตรวจสอบว่าการดำเนินงานนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมายมากน้อยเพียงใด

สรุปได้ว่า วิธีการของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุน การเรียนรู้ มีดังนี้

- (1) มีส่วนร่วมในการคิด ตัดสินใจ การแก้ปัญหา การวางแผน
- (2) มีส่วนร่วมเสียสละเวลาในการพัฒนา รวมทั้งลงมือปฏิบัติตามที่ได้ ตัดสินใจวางแผนไว้
- (3) มีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ และการกำกับติดตามผลที่ เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน
- (4) มีส่วนร่วมในการประเมินผล ตรวจสอบการดำเนินงาน

2.1.3.4 การสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน

1) แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษา เครือข่ายและการพัฒนาสถานศึกษาเป็นรูปแบบหนึ่งของการปฏิบัติการ ในการเคลื่อนไหวทางสังคม เพื่อการประสานงานบุคคล ซึ่งมีความหมายไว้ดังนี้

สนธยา พลศรี (2550, น.191) กล่าวว่า การสร้างเครือข่ายและการพัฒนา เกิดขึ้นในสังคมมนุษย์มานานแล้ว มีความสัมพันธ์แบบเครือข่ายในทุกสังคมทั้งสังคมตะวันตก สังคม ตะวันออก และสังคมไทย เพราะทุกสังคมสมาชิกมีการรวมกันในลักษณะเครือข่ายเพื่อช่วยเหลือ เกื้อกูลกัน ในกิจกรรมต่างๆ ของสังคม เพียงแต่ยังไม่ได้กำหนดคำว่าเครือข่ายขึ้นมาใช้เท่านั้น สังคมไทยก็เช่นกัน เพราะวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชนไทยเป็นแบบที่ผู้คนตั้งถิ่นฐานอยู่ร่วมกัน พึ่งพา อาศัยกัน มีความสัมพันธ์เพื่อเชื่อมโยงคนในชุมชนให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เครือข่ายเริ่มเป็นที่ ยอมรับและได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ เมื่อประเทศไทยใช้แผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) เครือข่ายจึง ถูกนำมาใช้เป็นวิธีการสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาประเทศ กลายเป็นคำที่ใช้กันอย่างแพร่หลายใน ปัจจุบัน

มงคล ทองจิบ (2550, น.25) กล่าวว่า เป็นกลุ่มของคนหรือกลุ่ม หรือ องค์กรที่มีความสมัครใจในการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ ประสบการณ์ระหว่างกัน หรือการลงมือทำกิจกรรมร่วมกัน มีความสัมพันธ์ระหว่างกันในหลายด้านทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และอื่นๆ โดยมีการจัดรูปแบบการจัดการให้เป็นกลไกขับเคลื่อนเชื่อมโยงกิจกรรมร่วมกัน กิจกรรม เครือข่ายต้องมีลักษณะเท่าเทียมกัน และเห็นความตระหนักร่วมกันในเป้าหมายและแผนที่จะทำ

พนมพร เฝ้าเจริญ (2551, น.10) กล่าวว่า เป็นข่ายของความร่วมมืออย่างเป็นระบบ อันเกิดจากการรวมตัวกันของบุคคล กลุ่ม องค์กร หรือสถาบันทางสังคมต่างๆ เพื่อการประสานเชื่อมโยงการพัฒนา นำไปสู่การเพิ่มพลัง และการบรรลุผลสำเร็จในเป้าหมายสูงสุดร่วมกัน

พระมหาสุตย์ อากาศโร (2551, น.52) กล่าวว่า เป็นความสัมพันธ์เชิงกระบวนการที่เชื่อมโยงสิ่งต่างๆ เข้าด้วยกัน โดยไม่ละทิ้งสาเหตุ ผลลัพธ์และบริบทที่เกี่ยวข้อง เป็นการมองสรรพสิ่งอย่างเป็นองค์รวมและเป็นระบบเปิด ที่สามารถจะเชื่อมโยงกับสิ่งอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง และเป็นกระบวนการที่ทำหน้าที่ระหว่างกัน หรือการมีปฏิริยาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

อูรพี เทียมทิพร (2553, น.26) กล่าวว่า เป็นการร่วมมือเพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง การสร้างสรรค์ปรับปรุงอย่างมีกระบวนการ (Process) และเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างมีโครงสร้างและแบบแผน (Planned and structured change) หรือมีการกำหนดทิศทางเป็นเป้าหมายที่แน่นอน (Ultimate goal) ที่อาจเป็นไปได้ทั้งการกระทำของภาครัฐและภาคเอกชน หรือเป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับเอกชน ทั้งนี้เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ เช่น เศรษฐกิจ การศึกษาเรียนรู้ สุขภาพอนามัย การมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายให้ดีขึ้น ในขณะที่เดียวกันยังหมายถึง การเรียนรู้ การดำรงไว้ซึ่งทุนทางสังคม (Social capital) ที่ชุมชนมีมาแต่ดั้งเดิม คือ ภูมิปัญญา ระบบนิเวศ ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรมประเพณี ขนบธรรมเนียม ชาติพันธุ์ ศาสนา และภาษาอีกด้วย

วิภาลินี ไชยเดช (2550, น.18) กล่าวว่า เป็นการเชื่อมโยง การติดต่อประสานงาน การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ตามกำลังความสามารถที่จะดำเนินการได้ เช่น การจัดกิจกรรมเพื่อการพัฒนา การให้ความร่วมมือในทุกด้าน เนื่องจากโรงเรียนเป็นองค์กรของรัฐ และมีความรู้สึกเป็นชุมชนมากที่สุด มีระบบงาน มีทรัพยากรและบุคคลมาก สถานศึกษาจึงเป็นจุดเชื่อมโยงระหว่างรัฐบาลกับชุมชน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554, น.15) กล่าวว่า การสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน หมายถึง การร่วมกับชุมชนในการจัดตั้งเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาและชุมชน การร่วมระดมทรัพยากร ร่วมกันจัดทำหลักสูตร จัดทำแผนพัฒนาระบบการบริหารเพื่อพัฒนาสู่มาตรฐานสากล การจัดประชุม ร่วมระดมความคิด เพื่อการดำเนินงานต่างๆ

อนันต์ บัวพงษ์ชน (2556, น.55) กล่าวว่า กระบวนการร่วมมือในการกำหนดจุดมุ่งหมาย การวางแผน การพัฒนาสถานศึกษาและชุมชน ให้มีศักยภาพเพียงพอ และร่วมมือกันในการปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน ตามแผนและ โครงการที่กำหนดไว้ ทั้งเครือข่ายจากชุมชนและการพัฒนาจากภายนอก

สรุปได้ว่า เครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน หมายถึง การรวมกลุ่มเพื่อสร้างความร่วมมือกันระหว่างสถานศึกษาและชุมชน สถานศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของชุมชน สถานศึกษาและชุมชนร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมาย วางแผน ร่วมแสดงความคิดเห็น มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ประสบการณ์ ในการพัฒนาสถานศึกษา และชุมชนเพื่อให้บรรลุตามแผนและ โครงการที่วางไว้สู่มาตรฐานสากล

2) ความสำคัญของการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษา

มีผู้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาไว้ดังนี้

สนธยา พลศรี (2550, น.213) ได้ให้ความสำคัญไว้ดังนี้

- (1) เป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกอย่างเป็นระบบ
 - (2) สมาชิกอาจจะมีลักษณะบางประการร่วมกัน เช่น ประสบปัญหาหรือวิกฤตการณ์ร่วมกัน ซึ่งจะเป็ปัจจัยสำคัญที่จะผลักดันให้เกิดการรวมกันเป็นเครือข่ายเร็วขึ้น
 - (3) สมาชิกอาจมีลักษณะบางประการแตกต่างกัน เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ เป็นต้น ลักษณะเหล่านี้ทำให้เครือข่ายมีความหลากหลายและมีพลัง
 - (4) เป็นระบบความสัมพันธ์ในลักษณะการประสานงาน เป็นเครือข่ายของการเรียนรู้
 - (5) มีความสัมพันธ์ในลักษณะกัลยาณมิตร เกิดความสามัคคี มีความเอื้ออาทร สนับสนุนช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ไม่ขัดแย้งกัน
 - (6) เกิดการติดต่อสื่อสารระหว่างสมาชิก เป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก
 - (7) มีการร่วมกันในการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย แผนงานและโครงการ กิจกรรม ทรัพยากร การบริหารจัดการ ผลประโยชน์ เป็นต้น
 - (8) เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน
- มงคล ทองจิบ (2550, น.42) กล่าวว่ามีความสำคัญ คือ
- (1) ก่อให้เกิดผลบางอย่างที่บุคคลเพียงคนเดียวทำไม่ได้
 - (2) เกิดประสิทธิภาพมากกว่า
 - (3) ส่งอิทธิพลต่อบุคคลอื่นทั้งในและนอกเครือข่าย
 - (4) ทำให้เกิดความรู้และเข้าใจมากขึ้น
 - (5) เกิดการร่วมมือกันทำ แบ่งงานกันทำ
 - (6) ลดการสิ้นเปลืองทรัพยากร

(7) เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิด ประสบการณ์ และทักษะในสิ่งต่างๆ

(8) เกิดความสามัคคี ให้กำลังใจกัน ช่วยกันในรูปแบบต่างๆ ช่วยให้

ระดมทุนได้ดี

สุรพันธุ์ สินธุ์ (2552, น.31) ได้กล่าวว่า การสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาจะเป็นการสร้างสัมพันธภาพ เพราะความสัมพันธ์จะเป็นเครื่องมือเชื่อมโยงเครือข่ายให้มาร่วมมือปฏิบัติการต่างๆ ที่มีอยู่ให้บรรลุจุดมุ่งหมายอันเดียวกันตามที่กำหนด ซึ่งกิจกรรมอาจแบ่งได้หลายประเภท เช่น การกำหนดจุดมุ่งหมายและนโยบาย กิจกรรมเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียน กิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาอาคารสถานที่ ตลอดจนการพัฒนาดำเนินงานวิชาการ เช่น หลักสูตร เป็นต้น เพื่อให้การดำเนินงานสอดคล้องกับความต้องการของเครือข่ายอย่างแท้จริง

สรุปได้ว่า การสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษา เป็นการสร้างสัมพันธภาพเชื่อมโยงเครือข่าย การบริหารจัดการ การร่วมมือ ติดต่อสื่อสารระหว่างสมาชิก การแบ่งงานกันทำ ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ไม่ขัดแย้งกัน ช่วยลดการสิ้นเปลืองทรัพยากร

3) องค์ประกอบของการสร้างเครือข่ายในพัฒนาสถานศึกษา

มีการกำหนดองค์ประกอบของการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษา

ดังนี้

พนมพร เฝ้าเจริญ (2551, น.10) ได้กล่าวว่า การสร้างเครือข่ายและการพัฒนาสถานศึกษาจะต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้

(1) ความเข้มแข็งของสมาชิกที่จะต้องร่วมคิด ร่วมสร้าง ร่วมลงมือเป็นผู้กระทำมากกว่าที่จะคอยเป็นแต่เพียงผู้รับบริการ

(2) จุดมุ่งหมายที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งในอุดมคติ วิสัยทัศน์ และผลประโยชน์ กรณีที่เกิดความขัดแย้งแตกต่างก็จะสามารถแก้ไขได้ทันการณ์ โดยไม่สูญเสียหลักการและจุดยืนไป

(3) ระบบการบริหารจัดการเครือข่ายที่ดี ที่สามารถประสานทุกส่วนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในเรื่องการปฏิสัมพันธ์ ส่งเสริมบทบาทของสมาชิก การจัดระบบสื่อสาร สารสนเทศ

สนธยา พลศรี (2550, น.218) ได้แบ่งองค์ประกอบของการสร้างเครือข่ายและการพัฒนาออกเป็น 2 องค์ประกอบ ดังนี้

แบ่งตามลักษณะของเครือข่าย โดยพิจารณาในลักษณะในการประสานงานของเครือข่าย แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ เครือข่ายที่เป็นทางการ มีโครงสร้างการประสานงานอย่าง

เป็นทางการ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน ทำให้เครือข่ายบรรลุเป้าหมายเร็วขึ้น และเครือข่ายที่ไม่เป็นทางการ ไม่มีโครงสร้างการประสานงานอย่างเป็นทางการ แต่โครงสร้างจะขึ้นอยู่กับเป้าหมาย ความต้องการ ทรัพยากร ของสมาชิกเป็นสำคัญ

แบ่งตามลักษณะของผู้จัดตั้งเครือข่าย โดยพิจารณาจากผู้รับผิดชอบในการจัดตั้งและดำเนินงานเครือข่าย อาจแบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ 1) เครือข่ายภาครัฐ เป็นเครือข่ายที่จัดตั้งและดำเนินงานโดยรัฐบาล ผ่านหน่วยงานราชการต่างๆ เช่น เครือข่ายสถาบันการศึกษา เครือข่ายของกระทรวง เป็นต้น 2) เครือข่ายธุรกิจเอกชน เป็นเครือข่ายที่จัดตั้งและดำเนินการโดยนักธุรกิจเอกชน เช่น สภาหอการค้า สภาอุตสาหกรรม เป็นต้น 3) เครือข่ายองค์กรพัฒนาเอกชนเป็นเครือข่ายที่จัดตั้งและดำเนินงานโดยองค์กรพัฒนาเอกชน เช่น เครือข่ายองค์กรพัฒนาเอกชนแห่งประเทศไทย เครือข่ายองค์กรพัฒนาเอกชนในภาคต่างๆ เป็นต้น 4) เครือข่ายภาคประชาชน เป็นเครือข่ายจัดตั้งและดำเนินงานโดยประชาชน แต่อาจจะได้รับการสนับสนุนจากเครือข่ายอื่นๆ เช่น เครือข่ายสมัชชาคนจน เครือข่ายประมงพื้นบ้าน เป็นต้น

อนันต์ บัวพงษ์ชน (2556, น.59) ได้อธิบายว่า การสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษา ประกอบด้วย

(1) การสร้างความสัมพันธ์ร่วมกัน เชื่อมโยงความคิด การเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสมาชิก

(2) การร่วมกันคิด ร่วมวางแผน และมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน

(3) ร่วมกันประเมินผลการดำเนินงานของชุมชนและเครือข่าย

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาผู้
อาเซียน ประกอบด้วย

(1) เครือข่ายการพัฒนาที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสมาชิกใน
เครือข่าย

(2) การร่วมกันคิด วางแผนและดำเนินการร่วมกันในการพัฒนาสถานศึกษา

(3) การประเมินผลร่วมกันและประสานงานมทุกภาคส่วนอย่างมีประสิทธิภาพ

4) ขั้นตอนของการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษา

เสรี พงศ์พิศ (2548, น.201) ได้อธิบายวิธีการสร้างเครือข่ายการพัฒนาไว้
10 ขั้นตอน ดังนี้

- (1) การรวมกลุ่มกันของสมาชิกของเครือข่าย อาจจะเป็นบุคคล กลุ่มคน หรือองค์กร
 - (2) ร่วมวิเคราะห์ปัญหา ปรับปรุงพัฒนาาร่วมกัน จากนั้นจึงกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายร่วมกัน
 - (3) มีระบบความสำคัญของเครือข่าย มีความสมัครใจ เป็นอิสระในการดำเนินงาน มีความเท่าเทียมกันในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ
 - (4) สมาชิกเครือข่ายร่วมกันกำหนดการบริหารจัดการทั้งโครงสร้าง บทบาท กฎระเบียบ การติดต่อสื่อสาร แผนและโครงการ งบประมาณ เป็นต้น
 - (5) มีผู้ประสานงานเครือข่าย ทำหน้าที่ประสานงานบริหารและจัดการเครือข่ายที่คัดเลือกโดยสมาชิก เช่น คณะกรรมการเครือข่าย อาจจะเป็นศูนย์ประสานงานก็ได้ ขึ้นอยู่กับขนาดของเครือข่าย
 - (6) มีการจัดกิจกรรมร่วมกัน และมีการร่วมกันดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของเครือข่าย
 - (7) การรวมพลังสมาชิก เครือข่ายต้องมีวิธีการระดมพลังหรือศักยภาพของสมาชิกมาใช้ในการดำเนินงานร่วมกันมีผลต่อความสำเร็จของเครือข่าย
 - (8) การสนับสนุนส่งเสริมซึ่งกันและกันให้ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานของเครือข่าย ตระหนักถึงความสำคัญของสมาชิกแต่ละคน บรรลุเป้าหมายของเครือข่ายร่วมกัน
 - (9) มีส่วนร่วมในการดำเนินงานอย่างกว้างขวางทั้งการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผนงาน ร่วมประเมินผล ร่วมรับผลประโยชน์
 - (10) ผลงานของเครือข่าย เครือข่ายต้องมีผลการดำเนินงานเพื่อเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จของเครือข่าย คือ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของเครือข่าย
- สุรพันธุ์ สิ้นลี (2552, น.31) ได้กล่าวว่า วิธีการในการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาจะต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้
- (1) การรวมกลุ่มเพื่อสร้างทีมงาน และเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษาตามความเหมาะสม และตามพื้นฐานความรู้ความสามารถของแต่ละบุคคล สามารถให้ความร่วมมือในด้านกำลัง ความคิด ร่วมสร้างนโยบาย การดำเนินการตามนโยบาย เป็นต้น

(2) ให้ผู้นำชุมชน และสถาบันที่สำคัญให้เป็นประโยชน์ในการสร้างความร่วมมือกับชุมชน อาจจะเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือตัวแทนชุมชน พิจารณาวางแนวทางในการสร้างความร่วมมือที่ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน หรือกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งโรงเรียนสามารถเป็นสื่อเชื่อมความร่วมมือได้เช่นเดียวกัน

อนันต์ บัวพงษ์ชน (2556, น.58) ได้กล่าวว่า การสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษา มีวิธีการและขั้นตอน ดังนี้

(1) มีการรวมกลุ่มเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในการระดมความคิดวางแผนงานต่างๆ

(2) ร่วมกันดำเนินการตามแผนที่สมาชิกทุกคนในเครือข่ายร่วมกันตัดสินใจ

(3) ร่วมกันประเมินผล ร่วมให้หลักฐานที่จำเป็นในการประเมินและหาวิธีการแก้ไขปัญหาร่วมกัน และเพื่อหาแนวทางมาปรับปรุงงาน

สรุปได้ว่า ขั้นตอนของการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษา คือ

(1) การรวมกลุ่มกันของสมาชิกเครือข่ายการพัฒนา การแบ่งหน้าที่ให้กับสมาชิก

(2) ดำรวจปัญหาจัดลำดับความสำคัญของปัญหา

(3) ร่วมกันตัดสินใจ วางแผน และดำเนินการตามแผนที่วางไว้

(4) ร่วมกันประเมินผลเพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

2.1.4 แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554, น.24) ได้เสนอแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน การให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เช่น การจัดประชุม นอกจากนี้โรงเรียนควรมีการจัดหลักสูตรอาเซียนให้นักเรียนได้เรียนรู้ทุกระดับชั้น จัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนเพิ่มขึ้น และมีการใช้แหล่งเรียนรู้จากศูนย์อาเซียน เพื่อให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย รวมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมระดับอาเซียนได้ทุกคน มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกับชุมชนรวมทั้งหน่วยงานภายนอกเป็นแหล่งเรียนรู้ ตัวอย่างแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน เช่น

1) สถานศึกษาจัดกิจกรรมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักในการอยู่ร่วมกันเป็นประชาคมอาเซียน การจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนในรูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์ นิทรรศการ การบรรยายทางวิชาการ เพื่อประชาสัมพันธ์และให้ความรู้เรื่องอาเซียนแก่เยาวชนและประชาชนไทยเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

2) ส่งเสริมให้บุคคลภูมิปัญญาในท้องถิ่นร่วมให้การเรียนรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างความตระหนักในบทบาทของการเป็นแหล่งเรียนรู้และต้นแบบวิถีชีวิตอันดีงามของไทยที่จะสืบทอดแก่เด็กไทย

3) ประสานความร่วมมือกับชุมชนในการจัดตั้งและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในท้องถิ่น และส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน

4) สถานศึกษาและชุมชน รวมทั้งเครือข่ายการพัฒนา มีการจัดกิจกรรมร่วมกันอย่างหลากหลาย รวมทั้งการให้ความรู้แก่นักเรียนและประชาชนในท้องถิ่น มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอย่างทั่วถึง และควรมีการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อจัดตั้งเครือข่ายประชาคมอาเซียน

แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน หมายถึง แนวทางการปฏิบัติเพื่อพัฒนาสถานศึกษา โดยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เช่น การจัดประชุม นอกจากนี้สถานศึกษาควรมีการจัดทำหลักสูตรอาเซียนให้นักเรียนได้เรียนรู้ทุกระดับชั้น จัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนเพิ่มขึ้น และมีการใช้แหล่งเรียนรู้จากศูนย์อาเซียน เพื่อให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายรวมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมระดับอาเซียนได้ทุกคน มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกับชุมชน และหน่วยงานภายนอกเป็นแหล่งเรียนรู้

2.2 สภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

สภาพการบริหารงานเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี จากผลการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน, 2554) ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับชุมชนดี แต่สถานศึกษาใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้้น้อยมาก บางโรงเรียนไม่มีตัวแทนผู้ปกครองและผู้แทนศิษย์เก่า ทำให้ชุมชนมีบทบาทน้อยมากในการร่วม

กิจกรรมกับสถานศึกษา และชุมชน ขาดงบประมาณที่จะนำมาสนับสนุนการเรียนรู้ ขาดการประสานงานระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ชุมชนไม่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างแท้จริงแม้จะมีการประชุมผู้ปกครองแต่ก็ยังไม่เข้าใจในบทบาทของตนเองต่อการจัดการศึกษา สาเหตุโดยสรุปมีดังนี้

1) ผู้บริหาร คณะครูและบุคลากรทางการศึกษา ไม่นำนโยบายมาใช้จริง ไม่มีการกำหนดรูปแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน ไม่มีการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ในชุมชน มีการเรียนการสอนอยู่เฉพาะในห้องเรียน หรือการที่ครูมีภาระงานมากทำให้ไม่มีเวลาพานักเรียนออกไปเรียนรู้ได้ ส่งผลให้แหล่งเรียนรู้ที่อยู่ล้อมรอบทรุดโทรมลงไปตามสภาพ

2) สถานศึกษาและชุมชนขาดงบประมาณที่จะนำมาสนับสนุนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ อาจเป็นเพราะสภาพทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน ทำให้ขาดการพัฒนาที่ยั่งยืน

3) ขาดการประสานงานระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ทำให้ขาดความตระหนักในการเป็นประชาคมอาเซียน ชุมชนไม่ทราบข่าวสารต่างๆ ที่เป็นประโยชน์

4) ชุมชนไม่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง เนื่องจากชาวบ้านออกไปทำงาน และให้ลูกหลานอยู่ในความรับผิดชอบของสถานศึกษา แม้จะมีการประชุมผู้ปกครองและชี้แจงบทบาทของชุมชนต่อการจัดการศึกษา ผู้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาจะมีเฉพาะผู้นำชุมชนเท่านั้น แต่ก็ได้ชี้แจงข่าวสารในชุมชน

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประภาภัทร บัวเขียว (2550, น.168) ได้ศึกษาทัศนะของผู้นำชุมชนเกี่ยวกับการบริหารงานชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนขนาดกลางในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า 1) ผู้นำชุมชนในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 4 มีทัศนะต่อการบริหารงานชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาเอกชนขนาดกลางในระดับมาก เป็นอันดับ 1 ของแต่ละด้าน คือ สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน โดยเสนอความคิดเห็นต่อผู้บริหาร โรงเรียน โรงเรียนได้ให้บริการแก่ชุมชนในด้านทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่ยากจน สถานศึกษาได้เผยแพร่ผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาแก่ชุมชน และสถานศึกษาได้ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเชิญผู้รู้ ผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ความรู้แก่นักเรียน

นางเยาว์ สิทธิโชค (2551, น.132) ได้ศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครองในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน สถานศึกษามัชฌมศึกษา สหวิทยาเขตวิภาวดี กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า 1) ความคิดเห็นของคณะกรรมการเครือข่าย

ผู้ปกครองในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน สถานศึกษามัธยมศึกษา สหวิทยาเขตวิภาวดี กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านการสร้างและเผยแพร่เกียรติประวัติของโรงเรียน ด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ด้านการประเมินผลงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน และด้านการบริการชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครองในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน จำแนกตามอายุ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา โดยภาพรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้านและรายข้อจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า ด้านบริการชุมชน ความคิดเห็นของคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี เห็นด้วยกับการบริการชุมชนมากกว่าคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชัยนิวรรต เข้มไสย (2552, น.145) ได้ศึกษาสภาพปัญหาแนวทางการพัฒนาความร่วมมือในงานความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพความร่วมมือของบุคลากรในงานความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับสภาพความร่วมมือของบุคลากรในงานความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกันทุกด้าน 3) ผู้บริหาร ครูผู้สอน และประธานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความร่วมมือของบุคลากรในงานความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

วิรุทธ ชัยดิณี (2552, น.146) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินความต้องการจำเป็นในการบริหารความสัมพันธ์ชุมชนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดหนองคาย จากผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันในการบริหารงานสัมพันธ์ชุมชนระหว่างสถานศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษา พบว่า สภาพปัจจุบันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสถานศึกษาระดับมัศึกษามีสภาพปัจจุบันสูงกว่าสถานศึกษาระดับประถมศึกษา และจากการประเมินความต้องการจำเป็น พบว่า การบริหารงานสัมพันธ์ชุมชนของสถานศึกษามีความต้องการจำเป็นในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด โดยมีรายการที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ สถานศึกษา

เผยแพร่ผลการประเมินผลงานสร้างความสัมพันธ์ชุมชนให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ และด้านการประชาสัมพันธ์โรงเรียน โดยมีรายการที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ สถานศึกษามีสื่อประชาสัมพันธ์น่าสนใจ ตามลำดับ

จุฑารัตน์ วงศ์อนันต์ (2553, น.7) ได้ศึกษาความพร้อมของสถานศึกษาเพื่อจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า ความพร้อมของสถานศึกษาเพื่อจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน ของสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการบริหารจัดการ รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมส่งเสริมในสถานศึกษา 2) ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของสถานศึกษาเพื่อจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามสถานภาพและขนาดของสถานศึกษา พบว่า โดยรวมรายด้านมีความไม่แตกต่างกัน 3) ข้อเสนอแนะ คือ สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมใหม่ๆ ร่วมกับโรงเรียน ชุมชนเครือข่าย และสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชน ในการจัดทำแหล่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนสู่ประชาคมอาเซียน

พันตรีชัยสำราญ พิมพ์าคูณ (2555, น.90) ได้ศึกษาสภาพความพร้อมการบริหารสถานศึกษาเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จังหวัดขอนแก่น เขต 25 ผลการศึกษาโดยภาพรวมพบว่า ระดับสภาพความพร้อมการบริหารสถานศึกษาเพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทั้ง 4 ด้าน มีความพร้อมอยู่ในระดับ “มาก” เมื่อพิจารณาเป็นด้านมีความพร้อมตามลำดับ 1) การบริหารงานบุคคล 2) การบริหารงานวิชาการ 3) การบริหารงานงบประมาณ 4) การบริหารงานทั่วไป แนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาบุคลากรเข้ารับการอบรม มีแนวทางการจัดศูนย์อาเซียน และเครือข่ายทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาเพื่อจัดทำแนวทางการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเข้าสู่อาเซียน โดยทุกฝ่ายต้องร่วมมือจัดทำแผนดำเนินงานส่งเสริมสถานศึกษา มีการจัดนิทรรศการต่างๆ เพื่อให้นักเรียนอยากเรียนรู้ และประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ชุมชน

ประมวล เชนนอก (2555, น.80) ได้ศึกษาการเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาในอำเภอลำทะเมนชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 ผลการวิจัยพบว่า 1) การเข้าเป็นประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาด้านการบริหารจัดการ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “ปานกลาง” 2) ด้านการพัฒนาครูผู้สอน ผลการศึกษาพบว่าการเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาด้านการพัฒนาครูผู้สอน

โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “ปานกลาง” 3) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ผลการศึกษาพบว่า การเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนของสถานศึกษา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก ” 4) ด้านการบริหารเครือข่าย กิจกรรมสัมพันธ์ชุมชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า การเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนของสถานศึกษา ด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” 5) ด้านคุณภาพผู้เรียน ผลการศึกษาพบว่า การเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาด้านคุณภาพผู้เรียน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก”

จารุวรรณิ แพร์ศรีสกุล (2556, น.135) ได้ศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนสถานศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพการบริหารสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน เรียงจากมากไปน้อยคือ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการบริหารบุคลากร ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ และด้านบริหารจัดการเครือข่ายและชุมชนสัมพันธ์ 2) การเปรียบเทียบความคิดของครู ผู้บริหาร และคณะกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพการบริหารสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน มีความเห็นไม่แตกต่างกัน

สุนิตย์ ฤทธิเจริญ (2558, น.127) ได้ศึกษาความพร้อมด้านการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพร้อมด้านการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) บุคลากรที่มีความแตกต่างกันในเรื่องสถานภาพ มีความพร้อมด้านการจัดการเรียนรู้ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 3) แนวทางการจัดการเรียนรู้และการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนมี 4 ด้าน เรียงลำดับด้านที่มีความพร้อมจากมากไปน้อย คือ การบริหารจัดการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมส่งเสริมในสถานศึกษา ด้านกิจกรรมสัมพันธ์ชุมชน แต่บุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกัน พบว่า มีความพร้อมโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 การจัดทำนโยบายและงบประมาณในการดำเนินงานของสถานศึกษาและบุคลากร เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การจัดสรรงบประมาณ สนับสนุนทรัพยากรในการดำเนินงานอย่างเพียงพอและเป็นธรรม แนวทางการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนมี 4 ด้าน เรียงจากมากไปน้อย คือ การบริหารจัดการด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมส่งเสริมในสถานศึกษา ด้านกิจกรรมสัมพันธ์ชุมชน

Falanda R. Addison (2010, p.1) ได้ศึกษา การรักษาความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับสถานศึกษา วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อสร้างความเข้าใจในความสัมพันธ์ของนักเรียนในสถานศึกษาของรัฐและสถานศึกษาเอกชน ในการวิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในสถานศึกษาเทศบาลที่มีทรัพยากร และงบประมาณ ผลการวิจัยพบว่า สถานศึกษาและชุมชนมีการบริหารจัดการการทำงานที่ดี และได้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาและชุมชน ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษาที่จะดำเนินการเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครอง ที่จะช่วยสนับสนุนวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสำเร็จของนักเรียน

Stacy Hendricks (2013, p.3) ได้ศึกษาการประเมินติดตามบทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษา ความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกันระหว่างคณะกรรมการสถานศึกษากับสถานศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้สถานศึกษาประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพของสถานศึกษาเทศบาล ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการสถานศึกษากับโรงเรียน การประเมินถือว่าเป็นหัวใจของสถานศึกษา (Callan and Leveinson, 2011; Eadie, 2003, and McCurdy and Hymes, 1992) เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในการประเมินติดตามคณะกรรมการสถานศึกษาร่วมกัน Carter and Cunningham (1997) พบว่า เหตุผลหลักในการไม่ให้ความร่วมมือของคณะกรรมการสถานศึกษาเกิดจากการขาดการสนับสนุน ขาดความสัมพันธ์ เกิดการทำงานที่ขัดแย้งกันของคณะกรรมการสถานศึกษา นอกจากนี้ Ray (2003) กล่าวว่า ผู้บริหารควรมีสมรรถนะที่จำเป็นเพื่อเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพ ที่สำคัญจะส่งผลให้คณะกรรมการสถานศึกษาเกิดความภูมิใจในความสำเร็จของสถานศึกษาด้วย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนเป็นสิ่งจำเป็นที่ส่งผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพเป็นสิ่งจำเป็นในองค์กรในการพัฒนาให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งชุมชนยังให้ความสำคัญไม่มากพอในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน บทบาทหน้าที่ในการมีส่วนร่วมในสถานศึกษา การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ผู้ปกครองและประชาชนเข้าใจว่า การดำเนินงานภายในสถานศึกษาเป็นเรื่องของทางราชการเท่านั้น ประชาชนไม่กล้าแสดงความคิดเห็น คณะกรรมการสถานศึกษาไม่มีเวลา ประชาชนมีส่วนร่วมน้อย และสภาพเศรษฐกิจของชุมชน ไม่เอื้อต่อการช่วยเหลือและสนับสนุนสถานศึกษา สถานศึกษายังขาดการดำเนินงานที่เป็นระบบ ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ครูและนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมชุมชนน้อย จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าควรหาแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี และหาแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนจังหวัดปทุมธานี โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
- 3.3 การสร้างเครื่องมือ
- 3.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.8 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาระดับประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี มีทั้งหมด 170 โรงเรียน จำนวนผู้บริหารสถานศึกษา 170 คน ครูผู้สอน 2,845 คน และคณะกรรมการสถานศึกษา 2,196 คน รวมทั้งหมด 5,211 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา ระดับประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างสำหรับศึกษาค่าเฉลี่ยของประชากรที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ระดับความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้นได้ $\pm 10\%$ (ศิริชัย กาญจนวาสิ, ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์, ดิเรก ศรีสุขโข, 2551, น.151) ได้แก่ ผู้บริหาร

สถานศึกษา 60 คน ครูผู้สอน 178 คน และคณะกรรมการสถานศึกษา 137 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 375 คนโดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ปรากฏดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

สพป. ปทุมธานี	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	คณะกรรมการ สถานศึกษา	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	กรรมการ สถานศึกษา
เขต 1	103	1,666	1,317	30	104	83
เขต 2	67	1,179	879	30	74	54
รวม		5,211 คน		รวม	372 คน	

ที่มา: แผนการปฏิบัติงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ประจำปี 2559

สำหรับแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 10 คน ได้แก่ หัวหน้ากลุ่มงานอาเซียนและงานส่งเสริมพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาและอาเซียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ผู้อำนวยการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผู้บริหารและคณะครูผู้รับผิดชอบงานด้านอาเซียนโรงเรียนวัดนาวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 และผู้บริหารและคณะครูผู้รับผิดชอบงานด้านอาเซียนโรงเรียนวัดทศทิศ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้นภายใต้กรอบแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแบ่งเป็น 2 ฉบับ (Questionnaire) ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษา และตำแหน่งปฏิบัติงานปัจจุบัน ลักษณะเป็นแบบ ตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแบบตอบสนองคู่เกี่ยวกับการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของ สถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย

- 1) ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน
- 2) ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน
- 3) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน
- 4) ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน

โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนประยุกต์ตามแนวทางของ Likert (Likert Five's Rating Scale) และ บุญชม ศรีสะอาด (2555) ได้กำหนดค่าคะแนนของคะแนนช่วงน้ำหนักเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง สภาพการดำเนินงานสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็น / อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง สภาพการดำเนินงานสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็น / อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง สภาพการดำเนินงานสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็น / อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง สภาพการดำเนินงานสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็น / อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง สภาพการดำเนินงานสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็น / อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ฉบับที่ 2 แบบสัมภาษณ์ แบบกึ่งมีโครงสร้างเกี่ยวกับการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย

- 1) ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน
- 2) ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน
- 3) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน
- 4) ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน

3.3 การสร้างเครื่องมือ

3.3.1 ศึกษาทฤษฎี หลักการ เอกสาร วรรณกรรมและงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารเครือข่ายสัมพันธ์ชุมชนของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน

3.3.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวล กำหนดขอบเขตของเนื้อหาเพื่อดำเนินการสร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมเนื้อหา และกรอบแนวคิดของการวิจัย

3.3.3 วิเคราะห์ข้อคำถาม เพื่อสร้างแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

3.3.4 เสนอแบบสอบถามฉบับร่างต่ออาจารย์ที่ปรึกษาผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหาและสำนวนภาษาที่ใช้ จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ต่อไปเพื่อนำไปตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือต่อไป

3.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.4.1 นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา โดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม
R	หมายถึง	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
N	หมายถึง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

การให้คะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนให้คะแนนตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

+1	เมื่อ	ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจในคำถาถามนั้นมีความตรงตามเนื้อหา
0	เมื่อ	ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจในคำถาถามนั้นมีความตรงตามเนื้อหา
-1	เมื่อ	ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจในคำถาถามนั้นไม่มีความตรงตามเนื้อหา

เกณฑ์ในการพิจารณาเลือกข้อคำถาม พิจารณาจากข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องไม่ต่ำกว่า 0.60 ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือพบว่าทุกข้อคำถามมีค่าตั้งแต่ 0.60-1.00 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

แบบสอบถาม มีข้อคำถามทั้งหมด 42 ข้อ

มีค่า 0.6 จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 33

มีค่า 0.8 จำนวน 20 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 3, 19, 23-32, 34, 35, 36- 42

มีค่า 0.1 จำนวน 21 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1- 18, 20- 22, 35

แล้วจึงปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และนำไปทดลองใช้ (Try out)

3.4.2 นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะแล้วไปทดลองใช้ (Try out) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในการทดลองที่มีบริบทใกล้เคียง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำนวน 30 คน จาก โรงเรียนวัดเจียนเขต และ โรงเรียนชุมชนประชาธิปไตยวิทยาการ

3.4.3 นำแบบสอบถามจากการทดลองใช้มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธภาพของ Cronbach (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยพิจารณาแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่นในส่วนของสภาพที่เป็นอยู่จริงเท่ากับ 0.91 และมีค่าความเชื่อมั่นในส่วนสภาพที่ควรจะเป็นเท่ากับ 0.88

3.4.4 ดำเนินการแก้ไขเพื่อให้ได้เครื่องมือในการวิจัยที่มีความสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.5.1 ติดต่อประสานงานกับงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.5.2 นำแบบสอบถามพร้อมทั้งหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 375 ฉบับ พร้อมทั้งกำหนดวัน เวลาเพื่อเก็บแบบสอบถามคืน โดยผู้วิจัยเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองใช้ระยะเวลา 4 สัปดาห์

3.5.3 เก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับได้คืนร้อยละ 100 ที่ได้รับมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมมาดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

3.6.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืน มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ และลงรหัส เพื่อนำข้อมูลมาประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการวิจัย

3.6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษา และตำแหน่งปฏิบัติงานปัจจุบัน โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนสภาพสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนที่ควรจะเป็น ทำการวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และให้ความหมายของค่าเฉลี่ยเป็นรายชื่อ (อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2555) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง สภาพการดำเนินงานที่เป็นอยู่จริงหรือสภาพที่ควรจะเป็น / อยู่ในระดับ“มากที่สุด”

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง สภาพการดำเนินงานที่เป็นอยู่จริงหรือสภาพที่ควรจะเป็น / อยู่ในระดับ“มาก”

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง สภาพการดำเนินงานที่เป็นอยู่จริงหรือสภาพที่ควรจะเป็น / อยู่ในระดับ“ปานกลาง”

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง สภาพการดำเนินงานที่เป็นอยู่จริงหรือสภาพที่ควรจะเป็น / อยู่ในระดับ“น้อย”

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง สภาพการดำเนินงานที่เป็นอยู่จริงหรือสภาพที่ควรจะเป็น / อยู่ในระดับ“น้อยที่สุด”

การวิเคราะห์การจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนใช้สูตร Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) (ศุวิมล ว่องวานิช, 2550) ดังนี้

$$PNI_{\text{modified}} = (I-D)/D$$

เมื่อ $PNI_{Modified}$ หมายถึง คำนวณการจัดเรียงลำดับของความต้องการจำเป็น

I หมายถึง ค่าเฉลี่ย (Mean) ของสภาพที่ควรจะเป็น คือ ระดับการบริหาร
เครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนที่ต้องการพัฒนา

D หมายถึง ค่าเฉลี่ย (Mean) ของสภาพที่เป็นอยู่จริง คือ ระดับการบริหาร
เครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนที่มีในปัจจุบัน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาแนวทางการบริหารเครือข่าย
ชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี การวิเคราะห์
สรุปเนื้อหา (Content analysis)

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ ค่าร้อยละ
(Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์การจัดลำดับ
ความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$)

3.8 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน
ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารเครือข่าย
ชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัย
ดำเนินการดังนี้

1.1 ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์
ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน เป็นกรอบในการสร้างเครื่องมือ

1.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามตอบสองคู่ (Duel-response format) พัฒนาขึ้นภายใต้กรอบ
แนวคิดและทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

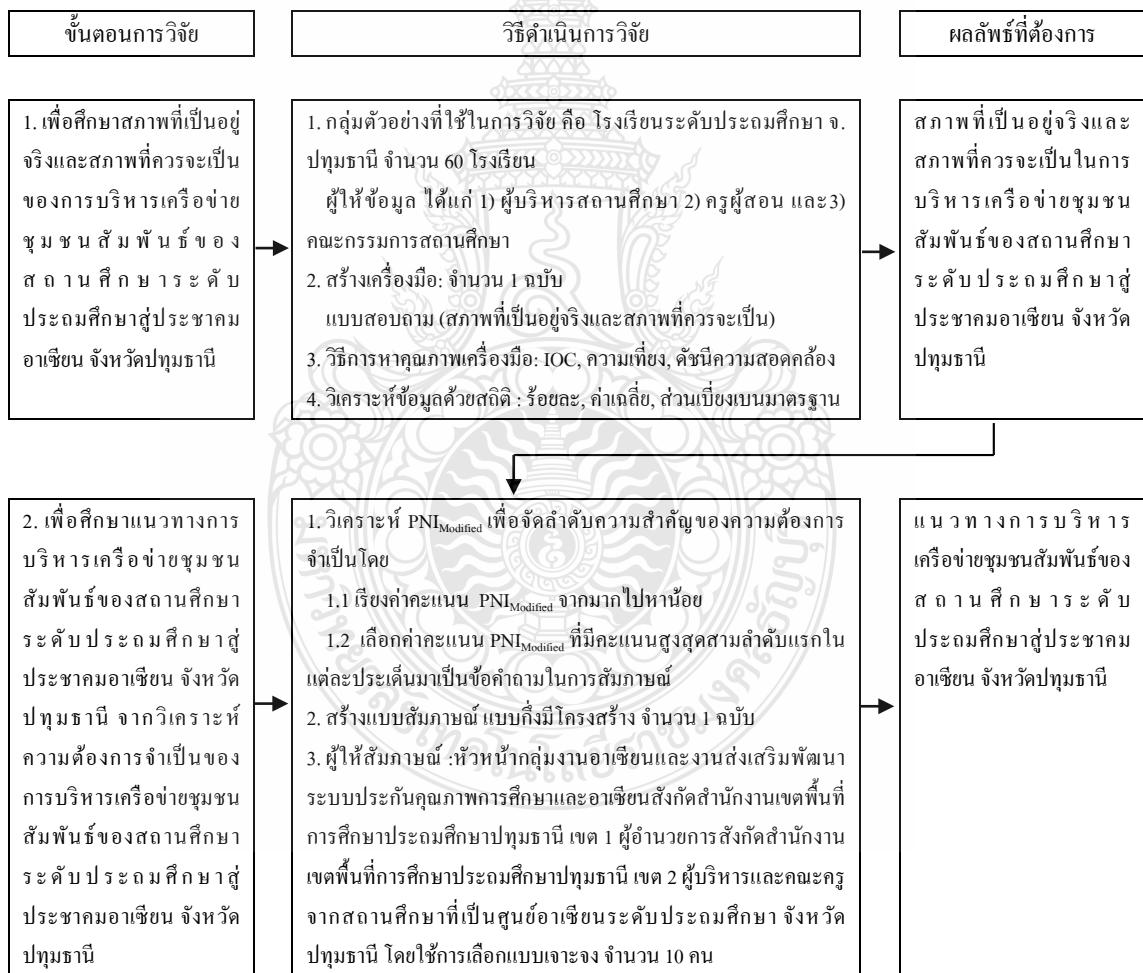
ขั้นตอนที่ 2 เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับ
ประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์ แบบกึ่งมีโครงสร้างโดยพัฒนามาจากการจัดลำดับ
ความสำคัญ (Priority setting) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 โดยเลือกข้อที่มีค่า
($PNI_{Modified}$) สูงสุดสามลำดับแรกในแต่ละประเด็นมาเป็นข้อคำถามในการสัมภาษณ์

2.2 ผู้วิจัยตรวจสอบความน่าเชื่อถือของแบบสัมภาษณ์ แบบกึ่งมีโครงสร้าง โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมประเด็นวิจัย

2.3 นำเสนอแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี 2) เพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี โดยผู้วิจัยนำมาออกแบบการวิจัยเป็น 2 ขั้นตอน ดังภาพที่ 3.1



ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอสาระสำคัญตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย บทบาทประเภทสถานศึกษา ระดับการศึกษา ประสบการณ์และตำแหน่ง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การประเมินความต้องการจำเป็นด้านสภาพที่เป็นอยู่จริงกับสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี โดยใช้แบบการเรียงลำดับความสำคัญของข้อมูล Modified Priority Need Index (PNI_{Modified})

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี

4.2 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์แทนค่าสถิติในการวิจัย ดังนี้

\bar{X}	หมายถึง ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (Standard Deviation)
I	หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น
D	หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นอยู่จริง
$PNI_{Modified}$	หมายถึง ดัชนีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ประสิทธิภาพในการทำงาน ระดับการศึกษา และตำแหน่งปฏิบัติงานปัจจุบัน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี จำนวน 60 แห่ง ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 60 ชุด และครู จำนวน 178 ชุด คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 137 ชุด รวม 375 ชุด ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์กลับคืนมา 375 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 รายละเอียด ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	142	37.90
	หญิง	233	62.10
	รวม	375	100.00
2. ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	269	71.70
	ปริญญาโท	106	28.30
	ปริญญาเอก	0	0.00
	รวม	375	100.00

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
3. ประสบการณ์การทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	60	16.00
5 – 10 ปี	139	37.00
มากกว่า 10 ปี	176	47.00
รวม	375	100.00
4. ตำแหน่งปัจจุบัน		
ผู้บริหารสถานศึกษา	60	16.00
ครูผู้สอน	178	47.50
คณะกรรมการสถานศึกษา	137	36.50
รวม	375	100.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 62.10 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 71.70 ประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 47.00 และตำแหน่งเป็น ครูผู้สอน จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50 ตามลำดับ

4.3.2 ผลการวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็น

การวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี โดยจำแนกเป็นด้านๆ และภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. ซึ่งเสนอผลการวิเคราะห์ปรากฏรายละเอียด ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลวิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชน
สัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี

การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน	สภาพที่เป็นอยู่จริง			สภาพที่ควรจะเป็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านการสร้างความเข้าใจในการ อยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน	3.34	0.85	ปานกลาง	4.90	0.31	มากที่สุด
2. ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาใน ท้องถิ่นสู่อาเซียน	3.23	0.87	ปานกลาง	4.77	0.45	มากที่สุด
3. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ สู่อาเซียน	3.22	0.89	ปานกลาง	4.82	0.41	มากที่สุด
4. ด้านการสร้างความเครือข่ายการพัฒนา สถานศึกษาสู่อาเซียน	3.19	0.87	ปานกลาง	4.84	0.40	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	3.24	0.87	ปานกลาง	4.83	0.39	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.2 พบว่า สภาพที่เป็นอยู่จริงในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.24$, S.D.=0.87) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.34$, S.D.=0.85) สภาพที่ควรจะเป็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.83$, S.D.=0.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.90$, S.D.=0.31) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าสภาพที่เป็นอยู่จริงมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าสภาพที่ควรจะเป็นทุกด้าน แสดงให้เห็นว่าการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ทุกด้านเป็นความต้องการจำเป็นทุกข้อ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 สภาพที่เป็นอยู่จริงในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา
ศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน

ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน	สภาพที่เป็นอยู่จริง			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ครู บุคลากรทางการศึกษาเข้าใจและเห็นความสำคัญของอาเซียน	3.54	0.78	มาก	1
2. สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรด้านอาเซียน	3.42	0.85	ปานกลาง	3
3. สถานศึกษามีการเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสารและเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียนให้กับชุมชนอย่างสม่ำเสมอ	3.38	0.82	ปานกลาง	4
4. สถานศึกษามีการจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียนเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาสำหรับชุมชน	3.34	0.85	ปานกลาง	5
5. สถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านอาเซียนในสถานศึกษากับชุมชนทุกครั้ง	3.20	0.90	ปานกลาง	10
6. สถานศึกษามีการพัฒนาครูทุกระดับให้มีความรู้ด้านอาเซียน	3.43	0.87	ปานกลาง	2
7. สถานศึกษาจัดให้มีแหล่งสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับชุมชน	3.28	0.89	ปานกลาง	8
8. สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารในการปรับปรุงข้อมูลให้มีความทันสมัยและถูกต้องเพื่อให้ชุมชนได้ใช้ประโยชน์	3.33	0.88	ปานกลาง	6
9. สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน	3.29	0.89	ปานกลาง	7
10. การสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชนด้านอาเซียนมีความเข้มแข็ง	3.27	0.85	ปานกลาง	9
รวมเฉลี่ย	3.34	0.85	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.3 สภาพที่เป็นอยู่จริงในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ในด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน จังหวัดปทุมธานี มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.20-3.54 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.34$, S.D.=0.85) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก คือ ครู บุคลากรทางการศึกษาเข้าใจและเห็นความสำคัญของอาเซียน ($\bar{X}=3.54$, S.D.=0.78) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ สถานศึกษามีการพัฒนาครูทุกระดับให้มีความรู้ด้านอาเซียน ($\bar{X}=3.43$, S.D.=0.87) และสถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรด้านอาเซียน ($\bar{X}=3.42$, S.D.=0.85) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน

ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน	สภาพที่ควรจะเป็น			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ครู บุคลากรทางการศึกษาเข้าใจและเห็นความสำคัญของอาเซียน	4.91	0.30	มากที่สุด	4
2. สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรด้านอาเซียน	4.90	0.32	มากที่สุด	5
3. สถานศึกษามีการเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียนให้กับชุมชนอย่างสม่ำเสมอ	4.94	0.25	มากที่สุด	1
4. สถานศึกษามีการจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียนเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาสำหรับชุมชน	4.93	0.28	มากที่สุด	2
5. สถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านอาเซียนในสถานศึกษากับชุมชนทุกครั้ง	4.91	0.30	มากที่สุด	4
6. สถานศึกษามีการพัฒนาครูทุกระดับให้มีความรู้ด้านอาเซียน	4.92	0.28	มากที่สุด	3
7. สถานศึกษาจัดให้มีแหล่งสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับชุมชน	4.92	0.31	มากที่สุด	3

ตารางที่ 4.4 สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา
ศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน (ต่อ)

ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน	สภาพที่ควรจะเป็น			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
8. สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารในการ ปรับปรุงข้อมูลให้มีความทันสมัยและถูกต้องเพื่อให้ชุมชน ได้ใช้ประโยชน์	4.91	0.31	มากที่สุด	4
9. สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารในการ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน	4.89	0.37	มากที่สุด	5
10. การสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ด้านอาเซียนมีความเข้มแข็ง	4.84	0.42	มากที่สุด	6
รวมเฉลี่ย	4.90	0.31	มากที่สุด	-

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่า สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ในด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน จังหวัดปทุมธานี มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.84-4.94 โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.90$, S.D.=0.31) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ สถานศึกษามีการเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสารและเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียนให้กับชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X}=4.94$, S.D.=0.25) รองลงมาคือ สถานศึกษามีการจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียนเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาสำหรับชุมชน ($\bar{X}=4.93$, S.D.=0.28) สถานศึกษามีแหล่งสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับชุมชน ($\bar{X}=4.92$, S.D.=0.31) สถานศึกษามีการพัฒนาครูทุกระดับให้มีความรู้ด้านอาเซียน ($\bar{X}=4.92$, S.D.=0.28) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 สภาพที่เป็นอยู่จริงในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา
ศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน

ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน	สภาพที่เป็นอยู่จริง			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. สถานศึกษานำภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอาเซียนที่เป็นองค์ความรู้มาเป็นแนวทางในการวางแผนงานวิชาการทุกครั้ง	3.28	0.88	ปานกลาง	2
2. สถานศึกษานำภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอาเซียนมาใช้ในการกำหนดสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรในแต่ละช่วงชั้น	3.24	0.91	ปานกลาง	4
3. สถานศึกษานำภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นทรัพยากรมาจัดทำสื่อและแหล่งการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน	3.23	0.90	ปานกลาง	5
4. สถานศึกษาเชิญผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นวิทยากรในการจัดการเรียนรู้ด้านอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ	3.21	0.92	ปานกลาง	7
5. สถานศึกษามีส่วนร่วมในจัดหาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นองค์ความรู้ประเภทหนังสือ เอกสาร ตำรา มาให้บริการแก่ครู นักเรียน และชุมชนอย่างสม่ำเสมอ	3.27	0.90	ปานกลาง	3
6. สถานศึกษาได้รวบรวมประวัติของผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นและผู้ทรงคุณวุฒิในประเทศอาเซียนมาให้ครู นักเรียน และชุมชนได้ศึกษาค้นคว้า	3.24	0.83	ปานกลาง	4
7. สถานศึกษาสนับสนุนให้ครู บุคลากรทางการศึกษาเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในกลุ่มประเทศอาเซียนอย่างต่อเนื่อง	3.31	0.87	ปานกลาง	1
8. สถานศึกษามีเอกสาร แผ่นพับ ด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แก่ ครู ผู้ปกครองและนักเรียน	3.22	0.86	ปานกลาง	6
9. สถานศึกษามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ เผยแพร่ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับกลุ่มประชาคมอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ	3.20	0.85	ปานกลาง	8

ตารางที่ 4.5 สภาพที่เป็นอยู่จริงในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา
ศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน (ต่อ)

ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน	สภาพที่เป็นอยู่จริง			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
10. สถานศึกษามีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้มีการรักษา ปฏิบัติ ยึดถือภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สถานศึกษาในกลุ่มประเทศ อาเซียนอย่างต่อเนื่อง	3.21	0.88	ปานกลาง	7
11. สถานศึกษามีส่วนร่วมกระตุ้นให้คนในชุมชนมีความ ภูมิใจและสนใจภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.17	0.88	ปานกลาง	9
เฉลี่ยรวม	3.23	0.87	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.5 สภาพที่เป็นอยู่จริงในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ในด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน จังหวัดปทุมธานี มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.17–3.31 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.23, S.D.=0.87) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษานับสนับสนุนให้ครู บุคลากรทางการศึกษา เข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในกลุ่มประเทศอาเซียนอย่างต่อเนื่อง (\bar{X} =3.31, S.D.=0.87) รองลงมา คือ สถานศึกษานำภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอาเซียนที่เป็นองค์ความรู้มาเป็นแนวทางในการวางแผนงานวิชาการทุกครั้ง (\bar{X} =3.28, S.D.=0.88) และสถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดหาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นองค์ความรู้ประเภทหนังสือ เอกสาร ตำรา มาให้บริการแก่ ครู นักเรียน และชุมชนอย่างสม่ำเสมอ (\bar{X} =3.27, S.D.=0.90) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา
ศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน

ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน	สภาพที่ควรจะเป็น			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. สถานศึกษานำภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอาเซียนที่เป็นองค์ความรู้มาเป็นแนวทางในการวางแผนงานวิชาการทุกครั้ง	4.75	0.47	ปานกลาง	7
2. สถานศึกษานำภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอาเซียนมาใช้ในการกำหนดสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรในแต่ละช่วงชั้น	4.80	0.45	ปานกลาง	5
3. สถานศึกษานำภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นทรัพยากรมาจัดทำสื่อและแหล่งการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน	4.61	0.55	ปานกลาง	10
4. สถานศึกษาเชิญผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นวิทยากรในการจัดการเรียนรู้ด้านอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ	4.82	0.43	ปานกลาง	4
5. สถานศึกษามีส่วนร่วมในจัดหาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นองค์ความรู้ประเภทหนังสือ เอกสาร ตำรา มาให้บริการแก่ครู นักเรียน และชุมชนอย่างสม่ำเสมอ	4.78	0.45	ปานกลาง	6
6. สถานศึกษาได้รวบรวมประวัติของผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นและผู้ทรงคุณวุฒิในประเทศอาเซียนมาให้ครู นักเรียน และชุมชน ได้ศึกษาค้นคว้า	4.71	0.48	ปานกลาง	8
7. สถานศึกษาสนับสนุนให้ครู บุคลากรทางการศึกษาเข้าร่วมการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในกลุ่มประเทศอาเซียนอย่างต่อเนื่อง	4.65	0.52	ปานกลาง	9
8. สถานศึกษามีเอกสาร แผ่นพับ ด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แก่ ครู ผู้ปกครองและนักเรียน	4.83	0.42	ปานกลาง	4
9. สถานศึกษามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ เผยแพร่ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับกลุ่มประชาคมอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ	4.84	0.44	ปานกลาง	3

ตารางที่ 4.6 สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา
ศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน (ต่อ)

ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน	สภาพที่ควรจะเป็น			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
10. สถานศึกษามีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้มีการรักษา ปฏิบัติ ยึดถือภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สถานศึกษาในกลุ่มประเทศ อาเซียนอย่างต่อเนื่อง	4.86	0.39	ปานกลาง	1
11. สถานศึกษามีส่วนร่วมกระตุ้นให้คนในชุมชนมีความ ภูมิใจและสนใจภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.85	0.43	ปานกลาง	2
เฉลี่ยรวม	4.77	0.45	มากที่สุด	-

จากตารางที่ 4.6 สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของ
สถานศึกษาระดับประถมศึกษาศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ในด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน
จังหวัดปทุมธานี มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.61-4.86 มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.87,
S.D.=0.35) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ
สถานศึกษามีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้มีการรักษา ปฏิบัติ ยึดถือภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สถานศึกษาใน
กลุ่มประเทศอาเซียนอย่างต่อเนื่อง (\bar{X} =4.86, S.D.=0.39) สถานศึกษามีส่วนร่วมกระตุ้นให้คนใน
ชุมชนมีความภูมิใจและสนใจภูมิปัญญาท้องถิ่น (\bar{X} =4.85, S.D.=0.43) และสถานศึกษามีส่วนร่วมใน
การอนุรักษ์ เผยแพร่วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับกลุ่มประชาคมอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ
(\bar{X} =4.84, S.D.=0.44) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 สภาพที่เป็นอยู่จริงในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา
ศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการ
เรียนรู้สู่อาเซียน

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุน การเรียนรู้สู่อาเซียน	สภาพที่เป็นอยู่จริง			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. การมีส่วนร่วมตามบทบาทหน้าที่ในการพัฒนา สนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน	3.29	0.87	ปานกลาง	2
2. สถานศึกษาให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนด แนวทางการจัดการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนของ สถานศึกษาทุกครั้ง	3.23	0.89	ปานกลาง	4
3. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการ สนับสนุนงบประมาณ การบำรุงรักษาซ่อมแซมอาคาร สถานที่ของสถานศึกษา	3.16	0.92	ปานกลาง	7
4. สถานศึกษาสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมด้าน ทุนการศึกษา เช่น ทุนอาหารกลางวัน เพื่อการพัฒนา สนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน	3.31	0.91	ปานกลาง	1
5. สถานศึกษาให้บริการด้าน วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ แก่ชุมชนในการจัดงานต่างๆ เกี่ยวกับอาเซียน อย่าง สม่ำเสมอ	3.27	0.94	ปานกลาง	3
6. สถานศึกษาให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจ แก้ปัญหา และวางแผนเกี่ยวกับอาเซียน ในสถานศึกษา	3.20	0.89	ปานกลาง	6
7. สถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นันทนาการ และกีฬาของชุมชนเป็นประจำเพื่อการ เรียนรู้ด้านอาเซียน	3.27	0.88	ปานกลาง	3
8. สถานศึกษาให้ชุมชนเข้าร่วมประชุมพบปะ แลกเปลี่ยนความคิด สงสรรค์เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ รองรับอาเซียนร่วมกับบุคลากรในสถานศึกษาเป็น ประจำ	3.21	0.85	ปานกลาง	5

ตารางที่ 4.7 สภาพที่เป็นอยู่จริงในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน (ต่อ)

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน	สภาพที่เป็นอยู่จริง			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
9. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลงาน โครงการที่เกี่ยวกับอาเซียน	3.20	0.86	ปานกลาง	6
10. สถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านในเขตบริการของโรงเรียนเป็นประจำเพื่อให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมอาเซียน	3.14	0.92	ปานกลาง	8
เฉลี่ยรวม	3.22	0.89	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.7 สภาพที่เป็นจริงในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน จังหวัดปทุมธานี มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.14–3.31 โดยมีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=4.82$, S.D.=0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษาสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมด้านทุนการศึกษา เช่น ทุนอาหารกลางวัน เพื่อการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน ($\bar{X}=3.31$, S.D.=0.91) รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมตามบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน ($\bar{X}=3.29$, S.D.=0.87) สถานศึกษาให้บริการด้าน วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ แก่ชุมชนในการจัดงานต่างๆ เกี่ยวกับอาเซียน อย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X}=3.27$, S.D.=0.94) และสถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนันทนาการ และกีฬาของชุมชนเป็นประจำเพื่อการเรียนรู้ด้านอาเซียน ($\bar{X}=3.27$, S.D.=0.88) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา
ศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการ
เรียนรู้สู่อาเซียน

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุน การเรียนรู้สู่อาเซียน	สภาพที่ควรจะเป็น			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. การมีส่วนร่วมตามบทบาทหน้าที่ในการพัฒนา สนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน	4.79	0.44	มากที่สุด	9
2. สถานศึกษาให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนด แนวทางการจัดการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนของ สถานศึกษาทุกครั้ง	4.81	0.43	มากที่สุด	7
3. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการ สนับสนุนงบประมาณ การบำรุงรักษาซ่อมแซมอาคาร สถานที่ของสถานศึกษา	4.83	0.44	มากที่สุด	6
4. สถานศึกษาสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมด้าน ทุนการศึกษา เช่น ทุนอาหารกลางวัน เพื่อการพัฒนา สนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน	4.80	0.47	มากที่สุด	8
5. สถานศึกษาให้บริการด้าน วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ แก่ชุมชนในการจัดงานต่างๆ เกี่ยวกับอาเซียนอย่าง สม่ำเสมอ	4.88	0.34	มากที่สุด	1
6. สถานศึกษาให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจ แก้ปัญหา และวางแผนเกี่ยวกับอาเซียน ในสถานศึกษา	4.76	0.51	มากที่สุด	10
7. สถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นันทนาการ และกีฬาของชุมชนเป็นประจำเพื่อการ เรียนรู้ด้านอาเซียน	4.87	0.36	มากที่สุด	2
8. สถานศึกษาให้ชุมชนเข้าร่วมประชุมพบปะ แลกเปลี่ยนความคิด สงสรรค์เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ รองรับอาเซียนร่วมกับบุคลากรในสถานศึกษาเป็น ประจำ	4.84	0.41	มากที่สุด	5

ตารางที่ 4.8 สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน (ต่อ)

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน	สภาพที่ควรจะเป็น			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
9. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลงาน โครงการที่เกี่ยวกับอาเซียน	4.85	0.39	มากที่สุด	4
10. สถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านในเขตบริการของโรงเรียนเป็นประจำเพื่อให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมอาเซียน	4.86	0.39	มากที่สุด	3
เฉลี่ยรวม	4.82	0.41	มากที่สุด	-

จากตารางที่ 4.8 สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน จังหวัดปทุมธานี มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.76-4.88 โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.82$, S.D.=0.41) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ สถานศึกษาให้บริการด้าน วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ แก่ชุมชนในการจัดงานต่างๆ เกี่ยวกับอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X}=4.88$, S.D.=0.34) รองลงมาคือ สถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนันทนาการ และกีฬาของชุมชนเป็นประจำเพื่อการเรียนรู้ด้านอาเซียน ($\bar{X}=4.87$, S.D.=0.36) และสถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านในเขตบริการของโรงเรียนเป็นประจำเพื่อให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมอาเซียน ($\bar{X}=4.86$, S.D.=0.39) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 สภาพที่เป็นอยู่จริงในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา
ศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน

ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน	สภาพที่เป็นอยู่จริง			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. สถานศึกษามีข้อมูลเกี่ยวกับชุมชน เช่น อาชีพ การศึกษา สภาพเศรษฐกิจ และวิถีการดำเนินชีวิตเพื่อใช้ในการ พัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน	3.14	0.85	ปานกลาง	7
2. สถานศึกษาเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร แผ่นพับ จดหมายข่าว สิ่งพิมพ์	3.15	0.87	ปานกลาง	6
3. สถานศึกษามีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียนที่ส่งถึง ผู้ปกครองหรือชุมชนอย่างทั่วถึง	3.28	0.84	ปานกลาง	1
4. สถานศึกษาให้ความร่วมมือและติดต่อสื่อสารกับ ผู้ปกครองหรือชุมชนด้านอาเซียนอยู่เสมอ	3.20	0.88	ปานกลาง	4
5. สถานศึกษามีระบบการติดต่อสื่อสารกับชุมชนที่ สะดวกและรวดเร็ว	3.24	0.85	ปานกลาง	3
6. สถานศึกษามีกิจกรรมด้านอาเซียนที่เสริมสร้าง ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง อย่าง สม่ำเสมอ	3.18	0.92	ปานกลาง	5
7. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับอาเซียนเพื่อเสริม ทักษะความสามารถพิเศษของนักเรียน เช่น ศิลปะ	3.26	0.89	ปานกลาง	2
8. สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุน อบรมพัฒนา บุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาสู่อาเซียน อย่างต่อเนื่อง	3.24	0.87	ปานกลาง	3
9. สถานศึกษาเชิญผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชนและผู้ ที่เกี่ยวข้องมาร่วมกำหนด โครงการ กิจกรรมการสร้าง ความสัมพันธ์ในแผนงานของโรงเรียนเกี่ยวกับอาเซียน ทุกครั้ง	3.13	0.91	ปานกลาง	8

ตารางที่ 4.9 สภาพที่เป็นอยู่จริงในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา
ศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน (ต่อ)

ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน	สภาพที่เป็นอยู่จริง			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
10. สถานศึกษาให้ความร่วมมือกับหน่วยงานราชการอื่นๆ ด้านวิชาการและการฝึกอบรมแก่ชุมชนเพื่อพัฒนาสู่ อาเซียน	3.15	0.86	ปานกลาง	6
เฉลี่ยรวม	3.19	0.87	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.9 สภาพที่เป็นอยู่จริงในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ในด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน จังหวัดปทุมธานี มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.13–3.18 โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.19$, S.D.=0.87) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียนที่ส่งถึงผู้ปกครองหรือชุมชนอย่างทั่วถึง ($\bar{X}=3.28$, S.D.=0.84) รองลงมาคือ สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับอาเซียนเพื่อเสริมทักษะความสามารถพิเศษของนักเรียน เช่น ศิลปะ ($\bar{X}=3.26$, S.D.=0.89) สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุน อบรมพัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาสู่อาเซียนอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=3.24$, S.D.=0.87) และสถานศึกษามีระบบการติดต่อสื่อสารกับชุมชนที่สะดวกและรวดเร็ว ($\bar{X}=3.24$, S.D.=0.85) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา
ศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน

ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน	สภาพที่ควรจะเป็น			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. สถานศึกษามีข้อมูลเกี่ยวกับชุมชน เช่น อาชีพ การศึกษา สภาพเศรษฐกิจ และวิถีการดำเนินชีวิตเพื่อใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน	4.81	0.44	มากที่สุด	8
2. สถานศึกษาเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร แผ่นพับ จดหมายข่าว สิ่งพิมพ์	4.77	0.51	มากที่สุด	9
3. สถานศึกษามีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียนที่ส่งถึงผู้ปกครองหรือชุมชนอย่างทั่วถึง	4.89	0.34	มากที่สุด	3
4. สถานศึกษาให้ความร่วมมือและติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองหรือชุมชนด้านอาเซียนอยู่เสมอ	4.70	0.59	มากที่สุด	10
5. สถานศึกษามีระบบการติดต่อสื่อสารกับชุมชนที่สะดวกและรวดเร็ว	4.87	0.35	มากที่สุด	4
6. สถานศึกษามีกิจกรรมด้านอาเซียนที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียน ผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ	4.92	0.31	มากที่สุด	1
7. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับอาเซียนเพื่อเสริมทักษะความสามารถพิเศษของนักเรียน เช่น ศิลปะ	4.86	0.38	มากที่สุด	5
8. สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุน อบรมพัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาสู่อาเซียนอย่างต่อเนื่อง	4.91	0.29	มากที่สุด	2
9. สถานศึกษาเชิญผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้องมาร่วมกำหนด โครงการ กิจกรรมการสร้าง ความสัมพันธ์ในแผนงานของโรงเรียนเกี่ยวกับอาเซียน ทุกครั้ง	4.83	0.43	มากที่สุด	7

ตารางที่ 4.10 สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา
ศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน (ต่อ)

ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน	สภาพที่ควรจะเป็น			
	\bar{X}	S.D	ระดับ	ลำดับ
10. สถานศึกษาให้ความร่วมมือกับหน่วยงานราชการอื่นๆ ด้านวิชาการและการฝึกอบรมแก่ชุมชนเพื่อพัฒนาสู่ อาเซียน	4.85	0.40	มากที่สุด	6
เฉลี่ยรวม	4.84	0.40	มากที่สุด	-

จากตารางที่ 4.10 สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนในด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน จังหวัดปทุมธานี มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.70-4.92 โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.84$, S.D.=0.40) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ สถานศึกษามีกิจกรรมด้านอาเซียนที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X}=4.92$, S.D.=0.31) รองลงมาคือ สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนอบรมพัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาสู่อาเซียนอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=4.91$, S.D.=0.29) และสถานศึกษามีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียนที่ส่งถึงผู้ปกครองหรือชุมชนอย่างทั่วถึง ($\bar{X}=4.89$, S.D.=0.34) ตามลำดับ

4.3.2 การเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อหาแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี

ตารางที่ 4.11 การจัดเรียงลำดับของความต้องการจำเป็นเพื่อหาแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ในแต่ละด้าน

การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน	ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นอยู่จริง (D)	ค่าเฉลี่ยสภาพที่ควรจะเป็น (I)	PNI _{Modified}	ลำดับ
ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน	3.34	4.90	0.47	4
ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน	3.23	4.77	0.48	3
ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน	3.22	4.82	0.50	2
ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน	3.19	4.84	0.52	1

จากตารางที่ 4.11 พบว่า การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อหาแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ภาพรวมรายด้านพบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็น Modified Priority Need Index (PNI_{Modified}) โดยจัดลำดับจากมากไปหาน้อย คือ 1) ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน พบว่า ข้อที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ สถานศึกษามีกิจกรรมด้านอาเซียนที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ 2) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน พบว่า ข้อที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ สถานศึกษาของท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านในเขตบริการของโรงเรียนเป็นประจำเพื่อให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมอาเซียน 3) สถานศึกษาของท่านมีส่วนร่วมกระตุ้นให้คนในชุมชนมีความภูมิใจและสนใจภูมิปัญญาท้องถิ่น และ 4) ด้านการสร้างสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน พบว่า ข้อที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ สถานศึกษาของท่านมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านอาเซียนในสถานศึกษากับชุมชนทุกครั้ง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อหาแนวทางการบริหาร
เครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน
จังหวัดปทุมธานี ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน

ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกัน เป็นอาเซียน	สภาพที่เป็น อยู่จริง (D)	สภาพที่ควร จะเป็น (I)	PNI _{Modified}	ลำดับ
1. ครู บุคลากรทางการศึกษา เข้าใจและเห็น ความสำคัญของอาเซียน	3.54	4.91	0.39	8
2. สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรด้านอาเซียน	3.42	4.90	0.43	7
3. สถานศึกษามีการเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียนให้กับชุมชนอย่าง สม่ำเสมอ	3.38	4.94	0.46	6
4. สถานศึกษามีการจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาสำหรับชุมชน	3.34	4.93	0.48	4
5. สถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้าน อาเซียนในสถานศึกษากับชุมชนทุกครั้ง	3.20	4.91	0.53	1
6. สถานศึกษามีการพัฒนาครูทุกระดับให้มีความรู้ ด้านอาเซียน	3.43	4.92	0.43	7
7. สถานศึกษาจัดให้มีแหล่งสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับ อาเซียนผ่านสื่อต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับ ชุมชน	3.28	4.92	0.50	2
8. สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร ในการปรับปรุงข้อมูลให้มีความทันสมัยและ ถูกต้องเพื่อให้ชุมชนได้ใช้ประโยชน์	3.33	4.91	0.47	5
9. สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน	3.29	4.89	0.49	3
10. การสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับ ชุมชนด้านอาเซียนมีความเข้มแข็ง	3.27	4.84	0.48	4

จากตารางที่ 4.12 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อหาแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจำเป็นทุกข้อ โดยมีค่า $PNI_{Modified}$ อยู่ระหว่าง 0.39-0.53 ข้อที่มีความต้องการจำเป็นที่พบว่า มีค่า $PNI_{Modified}$ สูงสุด มีความสำคัญลำดับที่ 1 คือ สถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านอาเซียนในสถานศึกษากับชุมชนทุกครั้ง (0.53) ลำดับที่ 2 คือ สถานศึกษาจัดให้มีแหล่งสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับชุมชน (0.50) และลำดับที่ 3 คือ สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน (0.49) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อหาแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน

ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน	สภาพที่เป็นอยู่จริง (D)	สภาพที่ควรจะเป็น (I)	$PNI_{Modified}$	ลำดับ
1. สถานศึกษานำภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอาเซียนที่เป็นองค์ความรู้มาเป็นแนวทางในการวางแผนงานวิชาการทุกครั้ง	3.28	4.75	0.45	6
2. สถานศึกษานำภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอาเซียนมาใช้ในการกำหนดสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรในแต่ละช่วงชั้น	3.24	4.80	0.48	4
3. สถานศึกษานำภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นทรัพยากรมาจัดทำสื่อและแหล่งการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน	3.23	4.61	0.43	7
4. สถานศึกษาเชิญผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นวิทยากรในการจัดการเรียนรู้ด้านอาเซียน	3.21	4.82	0.50	3
5. สถานศึกษามีส่วนร่วมในจัดหาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นองค์ความรู้ประเภทหนังสือ เอกสาร ตำรา มาให้บริการแก่ ครู นักเรียน และชุมชน	3.27	4.78	0.46	5

ตารางที่ 4.13 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อหาแนวทางการบริหาร
เครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน
จังหวัดปทุมธานี ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน (ต่อ)

ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน	สภาพที่เป็น อยู่จริง (D)	สภาพที่ควร จะเป็น (I)	PNI _{Modified}	ลำดับ
6. สถานศึกษาได้รวบรวมประวัติของผู้ทรงภูมิ ปัญญาท้องถิ่นและผู้ทรงคุณวุฒิในประเทศ อาเซียนมาให้ครูนักเรียน และชุมชนได้ศึกษา กันค้ำ	3.24	4.71	0.45	6
7. สถานศึกษาสนับสนุนให้ครู บุคลากรทางการ ศึกษาเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นในกลุ่มประเทศอาเซียน อย่างต่อเนื่อง	3.31	4.65	0.40	8
8. สถานศึกษามีเอกสาร แผ่นพับ ด้านวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับประชาคม อาเซียนเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แก่ ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน	3.22	4.83	0.50	3
9. สถานศึกษามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ เผยแพร่ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับกลุ่ม ประชาคมอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ	3.20	4.84	0.51	2
10. สถานศึกษามีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้มี การรักษา ปฏิบัติ ยึดถือภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ สถานศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียนอย่างต่อเนื่อง	3.21	4.86	0.51	2
11. สถานศึกษามีส่วนร่วมกระตุ้นให้คนในชุมชน มีความภูมิใจและสนใจภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.17	4.85	0.53	1

จากตารางที่ 4.13 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อหา
แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน
จังหวัดปทุมธานี ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจำเป็น

ทุกข้อ โดยค่า PNI_{Modified} อยู่ระหว่าง 0.40-0.53 ข้อที่มีความต้องการจำเป็นที่พบว่า มีค่า PNI_{Modified} สูงสุดมีความสำคัญ ลำดับที่ 1 คือ สถานศึกษามีส่วนร่วมกระตุ้นให้คนในชุมชนมีความภูมิใจและสนใจภูมิปัญญาท้องถิ่น (0.53) ลำดับที่ 2 คือ สถานศึกษามีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้มีการรักษาปฏิบัติ ยึดถือภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สถานศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียนอย่างต่อเนื่อง และสถานศึกษามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ เผยแพร่วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับกลุ่มประชาคมอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ (0.51) และลำดับที่ 3 คือ สถานศึกษามีเอกสาร แผ่นพับ ด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แก่ ครู ผู้ปกครองและนักเรียน และสถานศึกษาเชิญผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นวิทยากรในการจัดการเรียนรู้ด้านอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ (0.50) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อหาแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน	สภาพที่เป็นอยู่จริง (D)	สภาพที่ควรจะเป็น (I)	PNI _{Modified}	ลำดับ
1. ท่านมีส่วนร่วมตามบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน	3.29	4.79	0.46	6
2. สถานศึกษาให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาทุกครั้ง	3.23	4.81	0.49	5
3. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ การบำรุงรักษาซ่อมแซมอาคารสถานที่ของสถานศึกษา	3.16	4.83	0.53	2
4. สถานศึกษาสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมด้านทุนการศึกษา เช่น ทุนอาหารกลางวัน เพื่อการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน	3.31	4.80	0.45	7

ตารางที่ 4.14 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อหาแนวทางการบริหาร
เครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน
จังหวัดปทุมธานี ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้
สู่อาเซียน (ต่อ)

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนา สนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน	สภาพที่เป็น อยู่จริง (D)	สภาพที่ควร จะเป็น (I)	PNI _{Modified}	ลำดับ
5. สถานศึกษาให้บริการด้าน วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ แก่ชุมชนในการจัดงานต่างๆ เกี่ยวกับ อาเซียน อย่างสม่ำเสมอ	3.27	4.88	0.49	5
6. สถานศึกษาให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจ แก้ปัญหา และวางแผนเกี่ยวกับอาเซียน ในสถานศึกษา	3.20	4.76	0.49	5
7. สถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นันทนาการ และกีฬาของชุมชนเป็นประจำ เพื่อการเรียนรู้ด้านอาเซียน	3.27	4.87	0.49	5
8. สถานศึกษาให้ชุมชนเข้าร่วมประชุมพบปะ แลกเปลี่ยนความคิด สัศจรรย์เพื่อการพัฒนาการ เรียนรู้รองรับอาเซียนร่วมกับบุคลากรใน สถานศึกษาเป็นประจำ	3.21	4.84	0.51	4
9. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วม ในการติดตามประเมินผลงาน โครงการที่เกี่ยวกับ อาเซียน	3.20	4.85	0.52	3
10. สถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้าน ในเขตบริการของโรงเรียนเป็นประจำเพื่อให้ สอดคล้องกับวัฒนธรรมอาเซียน	3.14	4.86	0.55	1

จากตารางที่ 4.14 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อหา
แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน
จังหวัดปทุมธานี ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน กลุ่ม

ตัวอย่างมีความต้องการจำเป็นทุกข้อ โดยมีค่า PNI_{Modified} อยู่ระหว่าง 0.45-0.55 ข้อที่มีความต้องการจำเป็นที่พบว่า มีค่า PNI_{Modified} สูงสุดมีความสำคัญ ลำดับที่ 1 คือ สถานศึกษาของท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้าน ในเขตบริการของโรงเรียนเป็นประจำเพื่อให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมอาเซียน (0.55) ลำดับที่ 2 คือ สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ การบำรุงรักษาซ่อมแซมอาคารสถานที่ของสถานศึกษา (0.53) และลำดับที่ 3 คือ สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลงาน โครงการที่เกี่ยวกับอาเซียน (0.52) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อหาแนวทางการบริหาร
เครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน
จังหวัดปทุมธานี ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน

ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษา สู่อาเซียน	สภาพที่เป็น อยู่จริง (D)	สภาพที่ควร จะเป็น (I)	PNI _{Modified}	ลำดับ
1. สถานศึกษามีข้อมูลเกี่ยวกับชุมชน เช่น อาชีพ การศึกษา สภาพเศรษฐกิจ และวิถีการดำเนินชีวิต เพื่อใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคม อาเซียน	3.14	4.81	0.53	3
2. สถานศึกษาเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ อาเซียน ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร แผ่นพับ จดหมายข่าว สิ่งพิมพ์	3.15	4.77	0.51	4
3. สถานศึกษามีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน ที่ส่งถึงผู้ปกครองหรือชุมชนอย่างทั่วถึง	3.28	4.89	0.49	6
4. สถานศึกษาให้ความร่วมมือและติดต่อสื่อสาร กับผู้ปกครองหรือชุมชนด้านอาเซียนอยู่เสมอ	3.20	4.70	0.47	7
5. สถานศึกษามีระบบการติดต่อสื่อสารกับชุมชน ที่สะดวกและรวดเร็ว	3.24	4.87	0.50	5
6. สถานศึกษามีกิจกรรมด้านอาเซียนที่เสริมสร้าง ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียน ผู้ปกครองอย่าง สม่ำเสมอ	3.18	4.92	0.55	1

ตารางที่ 4.15 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อหาแนวทางการบริหาร
เครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน
จังหวัดปทุมธานี ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน (ต่อ)

ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษา สู่อาเซียน	สภาพที่เป็น อยู่จริง (D)	สภาพที่ควร จะเป็น (I)	PNI _{Modified}	ลำดับ
7. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อเสริมทักษะความสามารถพิเศษของนักเรียน เช่น ศิลปะ	3.26	4.86	0.49	6
8. สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุน อบรม พัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาเพื่อการ พัฒนาสู่อาเซียนอย่างต่อเนื่อง	3.24	4.91	0.51	4
9. สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุน อบรม พัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาเพื่อการ พัฒนาสู่อาเซียนอย่างต่อเนื่อง	3.13	4.83	0.54	2
10. สถานศึกษาให้ความร่วมมือกับหน่วยงาน ราชการอื่นๆ ด้านวิชาการและการฝึกอบรม แก่ชุมชนเพื่อพัฒนาสู่อาเซียน	3.15	4.85	0.54	2

จากตารางที่ 4.15 การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อหา
แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน
จังหวัดปทุมธานี ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการ
จำเป็นทุกข้อ โดยมีค่า PNI_{Modified} อยู่ระหว่าง 0.47-0.55 ข้อที่มีความสำคัญ ลำดับที่ 1 คือ สถานศึกษา
มีกิจกรรมด้านอาเซียนที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียน ผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ (0.55)
ลำดับที่ 2 คือ สถานศึกษาให้ความร่วมมือกับหน่วยงานราชการอื่นๆ ด้านวิชาการและการฝึกอบรมแก่
ชุมชนเพื่อพัฒนาสู่อาเซียน และสถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุน อบรมพัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายใน
สถานศึกษาเพื่อการพัฒนาสู่อาเซียนอย่างต่อเนื่อง (0.54) และลำดับที่ 3 คือ สถานศึกษามีข้อมูล
เกี่ยวกับชุมชน เช่น อาชีพ การศึกษา สภาพเศรษฐกิจ และวิถีการดำเนินชีวิตเพื่อใช้ในการพัฒนา
สถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน (0.53) ตามลำดับ

4.3.4 ผลการวิเคราะห์แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี จากการสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มงานอาเซียนและงานส่งเสริมพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ผู้อำนวยการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผู้บริหารและคณะครูผู้รับผิดชอบงานด้านอาเซียน โรงเรียนวัดนาวงสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 และผู้บริหารและคณะครูผู้รับผิดชอบงานด้านอาเซียน โรงเรียนวัดทศทิศสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

การวิเคราะห์แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี โดยการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาและอาเซียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ผู้บริหารและคณะครูผู้รับผิดชอบงานด้านอาเซียน โรงเรียนวัดนาวงสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 และผู้บริหารและคณะครูผู้รับผิดชอบงานด้านอาเซียน โรงเรียนวัดทศทิศ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำนวน 10 คน โดยการใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์สรุปวิเคราะห์แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ทั้ง 4 ด้านโดยเรียงตามลำดับความต้องการจำเป็น ดังต่อไปนี้

4.3.4.1 ความต้องการจำเป็น ลำดับที่ 1 ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน ผลการวิเคราะห์แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี พบว่า เรื่องสถานศึกษามีกิจกรรมด้านอาเซียนที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียน ผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ เป็นแนวทางในการพัฒนาที่สำคัญลำดับแรก รองลงมาคือ สถานศึกษาให้ความร่วมมือกับหน่วยงานราชการอื่นๆ ด้านวิชาการและการฝึกอบรมแก่ชุมชนเพื่อพัฒนาสู่อาเซียน และสถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุน อบรมพัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาสู่อาเซียนอย่างต่อเนื่อง ลำดับสุดท้ายคือ สถานศึกษามีข้อมูลเกี่ยวกับชุมชน เช่น อาชีพ การศึกษา สภาพเศรษฐกิจ และวิถีการดำเนินชีวิตเพื่อใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน โดยผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ในประเด็นที่เป็นแนวทางการพัฒนาด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน ซึ่งมีรายละเอียดบทความการสัมภาษณ์ ดังนี้

1) ประเด็นแนวทางการพัฒนาลำดับแรก สถานศึกษามีกิจกรรมด้านอาเซียนที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียน ผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ

- “โรงเรียนต้องจัดกิจกรรมเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนให้มากขึ้น เชิญ
ผู้ปกครอง คนในชุมชนมาร่วมงานด้วย” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 1)
- “สถานศึกษาต้องเชิญสถานศึกษาในเครือข่าย ทำเอกสารประชาสัมพันธ์
ให้ผู้ปกครองทราบเพื่อให้มาร่วมงานที่สถานศึกษา” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 2)
- “ให้ผู้ปกครองที่สนใจเข้ามาร่วมประชุมและจัดกิจกรรมด้านอาเซียน”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 3)
- “สถานศึกษาต้องจัดกิจกรรมด้านอาเซียนที่หลากหลายและให้ผู้ปกครอง
เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมด้วย” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 4)
- “จัดประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา ประชุมผู้ปกครองก่อนจัด
กิจกรรมทุกครั้งเพื่อให้ชุมชนทราบและมาร่วมกิจกรรม” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 5)
- “สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมด้านอาเซียนให้มากขึ้น และสอดแทรก
กิจกรรมไปในบทเรียนด้วย” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 6)
- “จัดกิจกรรมโครงการอาเซียนในสถานศึกษา และเชิญผู้ปกครองเข้ามามี
ส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม จัดแลกเปลี่ยนในสถานศึกษาต่างๆ เพื่อดูแนวทางการจัดกิจกรรมของ
สถานศึกษาต่างๆ และนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา จัดศึกษาดูงานสถานศึกษา
ที่จัดกิจกรรมได้ดี เพื่อศึกษาเป็นแบบอย่าง” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 7)
- “สถานศึกษาจัดกิจกรรมที่เน้นเรื่องวัฒนธรรมประเทศเพื่อนบ้าน และ
เชิญผู้ปกครองทั้งที่เป็นคนไทยและชาวต่างชาติมาร่วมกิจกรรม มีการแลกเปลี่ยนแนวคิดระหว่าง
ผู้ปกครอง” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 8)
- “สถานศึกษาจัดประชุมผู้ปกครองชี้แจงกิจกรรมต่างๆ ที่จะจัด และร่วม
จัดกิจกรรมกับชุมชน ในวันที่ชุมชนจัดกิจกรรม และ โรงเรียนจัดเสียงตามสายที่ชุมชน”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 9)
- “สถานศึกษาประชุมผู้ปกครองอธิบายกิจกรรมและงานที่จะจัดผ่าน
นักเรียน ไปหาผู้ปกครองโดยจะแจกเอกสารให้นักเรียนนำไปให้ผู้ปกครอง” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 10)
- 2) ประเด็นแนวทางการพัฒนา ลำดับที่ 2 สถานศึกษาให้ความร่วมมือกับ
หน่วยงานราชการอื่นๆ ด้านวิชาการและการฝึกอบรมแก่ชุมชนเพื่อพัฒนาสู่อาเซียน
- “มีการจัดอบรมแก่ชุมชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยโรงเรียนเป็น
ผู้จัด” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 1)

“จัดประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา เชิญผู้ใหญ่บ้านมาประชุมและ
อบรมด้วยเพื่อการส่งต่อข้อมูลไปให้ชุมชนได้ทั่วถึง” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 2)

“สถานศึกษาต้องมีการจัดอบรม จัดกิจกรรมด้านอาเซียนเป็นประจำและ
เชิญหน่วยงานเครือข่าย และผู้ปกครองเข้ามาร่วมด้วย” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 3)

“มีการจัดอบรมสัมมนากับหน่วยงานอื่นๆ และจัดการอบรม กิจกรรมให้
ทั่วถึง” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 4)

“สถานศึกษาต้องให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ในทุกด้าน และให้
หน่วยงานเข้ามามีส่วนร่วมในทุกด้านของโรงเรียนด้วย” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 5)

“สถานศึกษาต้องมีการจัดการอบรมแก่ชุมชนและหน่วยงานที่เป็น
เครือข่ายในเรื่องที่เกี่ยวกับอาเซียนด้วยเพื่อการพัฒนาชุมชน ไปพร้อมๆ กับโรงเรียน”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 6)

“จัดอบรมให้บุคลากรในสถานศึกษาได้รู้แนวทางในการดำเนินงาน การ
จัดกิจกรรมอาเซียน การส่งเสริมให้สถานศึกษาสร้างเครือข่ายความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ เพิ่ม
มากขึ้น เพื่อการพัฒนาสถานศึกษา” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 7)

“สถานศึกษาต้องยึดแนวทางการปฏิรูปการศึกษานั้นทุกภาคส่วน ทำงาน
ร่วมกันเชิงประจักษ์ มีมิตรภาพต่อกันหน่วยราชการต้องช่วยประชาชน คือ สถานศึกษาต้องรู้จักให้
และช่วยเหลือชุมชนก่อน สถานศึกษาเชิญผู้นำชุมชน คนในพื้นที่มาร่วมรับฟัง และสร้างเครือข่าย
แลกเปลี่ยนกัน เน้นการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 8)

“สถานศึกษาต้องมีการจัดประชุมวางแผนเพื่อจัดกิจกรรมร่วมกัน และ
สถานศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมกับส่วนงานราชการและชุมชนอื่นๆ ด้วย” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 9)

“สถานศึกษาหาเวลาที่เหมาะสมร่วมกันประชุมวางแผนและหาตัวแทน
ในชุมชน หรือตัวแทนจากหน่วยงานราชการอื่นๆ” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 10)

และสถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุน อบรมพัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายใน
สถานศึกษาเพื่อการพัฒนาสู่อาเซียนอย่างต่อเนื่อง

“ควรมีการจัดอบรมให้บุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาอย่างน้อยภาคเรียน
ละ 1 ครั้งเพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ด้านอาเซียน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 1)

“ต้องมีการประชุมครูแจ้งครูให้ทราบว่าจะมีการอบรม และเมื่ออบรม
แล้วต้องมีการนำเสนอสิ่งที่ไปอบรมมาให้ครูและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบด้วย เพื่อนำมาใช้ในการ
เรียนการสอน พัฒนาสถานศึกษาต่อไป” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 2)

“สถานศึกษามีการอบรม ประชุม พัฒนาครู และสนับสนุนในทุกด้าน
อย่างต่อเนื่อง” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 3)

“ควรมีการจัดอบรมครูและบุคลากรของสถานศึกษาเกี่ยวกับอาเซียนทุก
ครั้งเมื่อมีโอกาส” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 4)

“จัดอบรมให้ความรู้หรือส่งครูไปอบรมเรื่องอาเซียนเป็นประจำ และ
นำมาพัฒนาการเรียนการสอนที่โรงเรียน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 5)

“ต้องมีการจัดอบรมผู้บริหารและครูในสถานศึกษาให้มากกว่านี้ เพราะ
จะทำให้ทราบถึงทิศทางในการพัฒนาและการจัดกิจกรรมด้านอาเซียนในโรงเรียนมากขึ้น”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 6)

“สถานศึกษาต้องมีการจัดอบรมให้บุคลากรในสถานศึกษา จัดกิจกรรม
แลกเปลี่ยนระหว่างสถานศึกษา การศึกษาดูงานสถานศึกษาที่พัฒนาด้านอาเซียนได้ดี”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 7)

“สถานศึกษาต้องมีการส่งเสริมบุคลากร ส่งเสริมชุมชน การพัฒนา
ปลูกฝังวัฒนธรรมให้อยู่ร่วมกันได้ ต้องให้ความสำคัญให้ความห่วงใยทั้งคนในชาติเดียวกันและคน
ต่างชาติเพื่อให้มาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาสถานศึกษา” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 8)

“สถานศึกษาระดมทรัพยากร อุปกรณ์ งบประมาณ และมอบหมายงาน
ด้านอาเซียนให้กับบุคลากรให้เข้าอบรมอาเซียนอย่างต่อเนื่อง” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 9)

“สถานศึกษาร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ จัดงบประมาณเพื่อพัฒนาบุคลากร
ทุกฝ่ายในสถานศึกษาให้มีความรู้ด้านอาเซียน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 10)

3) ประเด็นแนวทางการพัฒนา ลำดับที่ 3 สถานศึกษามีข้อมูลเกี่ยวกับชุมชน
เช่น อาชีพ การศึกษา สภาพเศรษฐกิจ และวิถีการดำเนินชีวิตเพื่อใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาสู่
ประชาคมอาเซียน

“ทางสถานศึกษาต้องมีการสำรวจเกี่ยวกับอาชีพและสถานภาพของคน
ในชุมชน จะต้องสำรวจทุกปีการศึกษาเพราะจะได้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน สามารถนำข้อมูลมาใช้พัฒนา
สถานศึกษาและชุมชนได้” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 1)

“สถานศึกษาต้องมอบหมายให้ครูลงพื้นที่สำรวจข้อมูล และสถานศึกษา
ส่งเสริมอาชีพกิจกรรมในชุมชนมีการติดต่อให้ข้อมูลกันเป็นประจำ” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 2)

“สถานศึกษาต้องมีการสำรวจข้อมูล และเปลี่ยนแปลงข้อมูลทุกๆ
ปีการศึกษา” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 3)

“สถานศึกษาต้องมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน มีระบบการจัดเก็บข้อมูลส่วนกลาง” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 4)

“ส่งครูประจำชั้นของสถานศึกษาลงพื้นที่เก็บข้อมูล สํารวจการใช้ชีวิต การประกอบอาชีพความเป็นอยู่ของชุมชน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องชัดเจน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 5)

“สถานศึกษาต้องมีการสำรวจข้อมูลด้านอาชีพ การศึกษา ความเป็นอยู่ของชุมชน จัดทำข้อมูลปรับปรุงทุกปีการศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 6)

“ทางสถานศึกษาต้องลงพื้นที่สำรวจเก็บข้อมูลเพื่อนำมาลงระบบของสถานศึกษาเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานของชุมชน จะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน และเป็นประโยชน์ในการพัฒนาโรงเรียนต่อไป” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 7)

“สถานศึกษาต้องสำรวจข้อมูลของชุมชนเป็นประจำเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง และต้องเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจ และอาชีพของประเทศอาเซียน หรือต้องรู้เขา รู้เรา เพื่อพัฒนาให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 8)

“สถานศึกษาจัดประชุมครู ร่วมกันวางแผน ส่งเสริมให้มีครูที่รับผิดชอบ มีการติดตามและประเมินผลการสำรวจข้อมูล” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 9)

“สถานศึกษาประสานงานกับผู้นำชุมชน เพื่อขอข้อมูลเบื้องต้นของชุมชน ด้านอาชีพ การศึกษา สภาพเศรษฐกิจ และการดำเนินชีวิต ก่อนที่จะลงพื้นที่สำรวจจริง” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 10)

ตารางที่ 4.16 สรุปแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน
ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน

ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนา สถานศึกษา	แนวทางการพัฒนา
<p>1. สถานศึกษามีกิจกรรมด้านอาเซียนที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียน ผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สถานศึกษาจัดกิจกรรมด้านอาเซียนให้มากขึ้น จัดศึกษาดูงานของโรงเรียนต่างๆ ที่มีการจัดกิจกรรมด้านอาเซียน เพื่อเป็นแบบในการจัดกิจกรรมที่สร้างความสนใจในสถานศึกษาให้กับบุคลากรนักเรียน และชุมชน - สถานศึกษาจัดประชุมผู้ปกครอง หรือนำชุมชนก่อนจัดกิจกรรมทุกครั้ง - สถานศึกษาต้องเชิญชวนให้นักเรียนและผู้ปกครองมาร่วมงานที่ทางโรงเรียนจัด
<p>2. สถานศึกษาให้ความร่วมมือกับหน่วยงานราชการอื่นๆ ด้านวิชาการและการฝึกอบรมแก่ชุมชนเพื่อพัฒนาสู่อาเซียน และสถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนอบรมพัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาสู่อาเซียนอย่างต่อเนื่อง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สถานศึกษาจัดอบรม สัมมนาให้กับชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่เกี่ยวกับอาเซียน - สถานศึกษาต้องให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ และต้องเปิดโอกาสให้หน่วยงานเข้ามามีส่วนร่วมด้วย - สถานศึกษาต้องยึดแนวทางการปฏิรูปการศึกษานั้นทุกภาคส่วน และทำงานร่วมกันเชิงประจักษ์ - สถานศึกษาจัดอบรมให้กับผู้บริหารและบุคลากรในสถานศึกษาเป็นประจำ - สถานศึกษามีการส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องงบประมาณ เพื่อการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ด้านอาเซียน
<p>3. สถานศึกษามีข้อมูลเกี่ยวกับชุมชน เช่น อาชีพ การศึกษา สภาพเศรษฐกิจ และวิถีการดำเนินชีวิตเพื่อใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สถานศึกษาจัดประชุมครู ประสานงานกับผู้นำชุมชน เพื่อลงพื้นที่สำรวจเก็บข้อมูลเป็นประจำทุกปี - สถานศึกษาจัดทำระบบข้อมูล เพื่อใช้ประกอบในการพัฒนาสถานศึกษาและชุมชน

จากตารางที่ 4.16 พบว่า แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษา
สู่ประชาคมอาเซียน ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษา มีดังนี้

สถานศึกษามีกิจกรรมด้านอาเซียนที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ีระหว่างนักเรียน
ผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอโดยสามารถวิเคราะห์ได้ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้ แนวทางการบริหารเครือข่าย
ชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ สถานศึกษาจัด
กิจกรรมด้านอาเซียนให้มากขึ้น จัดศึกษาครูงานของโรงเรียนต่างๆ ที่มีการจัดกิจกรรมด้านอาเซียน เพื่อเป็น
แบบในการจัดกิจกรรมที่สร้างความสนใจในสถานศึกษาให้กับบุคลากรนักเรียน และชุมชน รองลงมาคือ
สถานศึกษาจัดประชุมผู้ปกครอง หรือนำชุมชนก่อนจัดกิจกรรมทุกครั้ง และสถานศึกษาต้องเชิญชวนให้
นักเรียนและผู้ปกครองมาร่วมงานที่ทางโรงเรียนจัด ตามลำดับ

สถานศึกษาให้ความร่วมมือกับหน่วยงานราชการอื่นๆ ด้านวิชาการและการฝึกอบรม
แก่ชุมชนเพื่อพัฒนาสู่อาเซียน โดยสามารถวิเคราะห์ได้ข้อมูลตามลำดับดังนี้ แนวทางการบริหาร
เครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ สถานศึกษา
จัดอบรม สัมมนา ให้กับชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่เกี่ยวกับอาเซียน รองลงมาคือ
สถานศึกษาต้องให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ และต้องเปิดโอกาสให้หน่วยงานเข้ามามีส่วนร่วมด้วย
และสถานศึกษาต้องยึดแนวทางการปฏิรูปการศึกษาเน้นทุกภาคส่วน และทำงานร่วมกันเชิงประจักษ์
ตามลำดับ

สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุน อบรมพัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาเพื่อ
การพัฒนาสู่อาเซียนอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถวิเคราะห์ได้ข้อมูลตามลำดับดังนี้ แนวทางการบริหาร
เครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ สถานศึกษา
จัดอบรมให้กับผู้บริหารและบุคลากรในสถานศึกษาเป็นประจำและสถานศึกษามีการส่งเสริมสนับสนุน
ในเรื่องงบประมาณ เพื่อการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ด้านอาเซียน ตามลำดับ

สถานศึกษามีข้อมูลเกี่ยวกับชุมชน เช่น อาชีพ การศึกษา สภาพเศรษฐกิจ และวิถีการ
ดำเนินชีวิตเพื่อใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน โดยสามารถวิเคราะห์ได้ข้อมูล
ตามลำดับดังนี้ แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนที่มี
ความสำคัญมากที่สุด คือ สถานศึกษาจัดประชุมครู ประสานงานกับผู้นำชุมชนเพื่อลงพื้นที่สำรวจเก็บ
ข้อมูลเป็นประจำทุกปีและสถานศึกษาจัดทำระบบข้อมูล เพื่อใช้ประกอบในการพัฒนาสถานศึกษาและ
ชุมชน ตามลำดับ

4.3.4.2 ความต้องการจำเป็น ลำดับที่ 2 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนา
สนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน ผลการวิเคราะห์แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของ

สถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี พบว่า เรื่องสถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านในเขตบริการของโรงเรียนเป็นประจำ เพื่อให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมอาเซียน เป็นแนวทางในการพัฒนาที่สำคัญลำดับแรก รองลงมาคือ สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ การบำรุงรักษาซ่อมแซมอาคารสถานที่ของสถานศึกษา ลำดับสุดท้าย คือ สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลงาน โครงการที่เกี่ยวกับอาเซียน โดยผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ในประเด็นที่เป็นแนวทางการพัฒนาในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน ซึ่งมีรายละเอียดบทสัมภาษณ์ ดังนี้

1) ประเด็นแนวทางการพัฒนาลำดับแรก สถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านในเขตบริการของโรงเรียนเป็นประจำเพื่อให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมอาเซียน

“สถานศึกษาต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน และชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษาเป็นประจำ หากโรงเรียนไม่มีอุปกรณ์ในการพัฒนาจะต้องขอบริจาควัสดุอุปกรณ์ จากชุมชน อบจ. หรือเทศบาล เป็นต้น” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 1)

“สถานศึกษาต้องมีการกิจกรรมด้านสาธารณะประโยชน์ ฝึกให้เด็กมีจิตสาธารณะ มีการพบปะติดต่อกับชุมชนในเรื่องของการพัฒนาชุมชนและสถานศึกษาเป็นประจำ” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 2)

“สถานศึกษาต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนา ทำความสะอาดชุมชน ต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในพัฒนาและแก้ไขปัญหาของชุมชนด้วย” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 3)

“สถานศึกษาต้องมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ความรู้กับชุมชนเป็นประจำ และต้องเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาชุมชนด้วย” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 4)

“สถานศึกษาและผู้นำชุมชนรวมถึงสมาชิกทุกคนในชุมชนต้องมีการประชุมหารือเรื่องการพัฒนา การจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ทั้งในสถานศึกษาและชุมชน เพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษาและชุมชน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 5)

“สถานศึกษาเข้าไปร่วมกับชุมชนเพื่อช่วยกันพัฒนา ทั้งบ้าน วัด และสถานศึกษา และสามารถขอความร่วมมือด้านงบประมาณจากชุมชน หรือเขตพื้นที่เพื่อช่วยเรื่องค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานได้” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 6)

“มีการพัฒนาเขตพื้นที่บริการ และพื้นที่ใกล้เคียงบริเวณสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับการเรียน เช่น ด้านการมีจิตสาธารณะของนักเรียน เพื่อการพัฒนานักเรียนให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศได้” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 7)

“ใช้กิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ให้เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ให้ความรู้ที่พื้นที่นี้เป็นพื้นที่ของโลก โลกนี้เป็นของทุกคน สร้างความรัก ความเป็นเจ้าของ สร้างความตื่นตัวให้กับนักเรียน จะเกิดการพัฒนาร่วมกันด้วยใจ และเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 8)

“สถานศึกษาจัดประชุมครูและบุคลากรเพื่อวางแผนการพัฒนาและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 9)

“จัดบุคลากรผู้รับผิดชอบในการร่วมวางแผน และจัดทำแผนการดำเนินงาน เพื่อร่วมมือกันในการพัฒนา”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 10)

2) ประเด็นแนวทางการพัฒนา ลำดับที่ 2 สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ การบำรุงรักษาซ่อมแซมอาคารสถานที่ของสถานศึกษา

“สถานศึกษาต้องมีการจัดประชุม มีการประชาสัมพันธ์บอกวัตถุประสงค์ในการนำงบประมาณไปใช้ในส่วนต่างๆ ให้ชุมชนทราบ”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 1)

“ทุกครั้งที่มีการขอรับบริจาค ขอความร่วมมือ หรือขอความช่วยเหลือจากชุมชน ผู้บริหารจะจัดประชุมชี้แจงให้ชุมชนทราบทุกครั้งก่อนที่จะดำเนินการ”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 2)

“สถานศึกษาจัดประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา จัดประชุมชี้แจงผู้ปกครองถึงวัตถุประสงค์ เหตุผล ความต้องการของสถานศึกษาให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทราบและดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 3)

“สถานศึกษาจัดประชุมผู้ปกครอง สร้างเครือข่าย เพื่อง่ายต่อการจัดกิจกรรมต่างๆ ”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 4)

“มีการจัดประชุมผู้ปกครอง และเสนอแผนงานของสถานศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนา การบำรุงรักษาสถานศึกษา”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 5)

“สถานศึกษามีการประชาสัมพันธ์ เพื่อแจ้งเหตุผล และความจำเป็นในการขอความอนุเคราะห์จากชุมชน”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 6)

“สถานศึกษาจัดกิจกรรม โครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานที่ เช่น การให้บริการด้านสถานที่ในการทำกิจกรรมต่างๆ และให้ชุมชนมีโอกาสในการเข้าร่วมดูแลบำรุงรักษาในโอกาสวันสำคัญต่างๆ”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 7)

“สถานศึกษาต้องมีการประสานงาน สร้างเครือข่ายภาคประชาชน ผู้นำ
ต้องมีทักษะในการสื่อสาร ประสานสัมพันธ์ พัฒนาสถานศึกษาให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 8)

“สถานศึกษาต้องมีการประชาสัมพันธ์ขอการสนับสนุนเรื่องงบประมาณ
และขอความร่วมมือเรื่องการบำรุงรักษาจากชุมชน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 9)

“สถานศึกษาต้องจัดประชุมชี้แจงเรื่องงบประมาณ ให้ชุมชนทราบและ
ขอความร่วมมือจากชุมชนในการบริจาคเงิน สิ่งของ ให้กับสถานศึกษา หรือสถานศึกษาร่วมกับชุมชน
สามารถจัดผ้าป่าการศึกษา ผ้าป่าศิษย์เก่า”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 10)

3) ประเด็นแนวทางการพัฒนา ลำดับที่ 3 สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมี
ส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลงาน โครงการที่เกี่ยวกับอาเซียน

“สถานศึกษาต้องให้ชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมเป็น
คณะกรรมการด้านอาเซียนในสถานศึกษา”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 1)

“สถานศึกษาให้โอกาสชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสอนงานให้กับ
นักเรียน เข้ามามีส่วนร่วมในการร่วมงานกิจกรรม และให้เป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 2)

“สถานศึกษาต้องมีการจัดกิจกรรมขอความร่วมมือจากชุมชน ให้ชุมชน
เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นๆ ของสถานศึกษา”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 3)

“สถานศึกษาจัดประชุม ชี้แจง หรือประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนทราบถึง
กิจกรรมที่จะจัดและชี้แจงถึงความสำคัญที่ชุมชนต้องเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรม งานต่างๆ ของ
สถานศึกษา และสถานศึกษาต้องจัดกิจกรรมให้ชุมชนเข้าร่วมบ่อยๆ ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 4)

“สถานศึกษาประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา จากนั้นผู้บริหารร่วมกับ
ครูและนักเรียนร่วมกันเชิญชวนให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมงานกิจกรรมของสถานศึกษา”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 5)

“สถานศึกษาต้องเปิดโอกาสให้ชุมชน หรือตัวแทนจากชุมชนเข้ามามีส่วน
ประเมิน โครงการ ผลงานเกี่ยวกับอาเซียน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 6)

“สถานศึกษาควรจัดโครงการต่างๆ และส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วน
ร่วมในกิจกรรม โครงการเกี่ยวกับอาเซียนของสถานศึกษา มีกิจกรรมการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้
ด้านอาเซียน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 7)

“สถานศึกษาต้องสร้าง และส่งเสริมกิจกรรมเกี่ยวกับอาเซียน เชิญผู้ที่อยู่ในชาตินั้นๆ ให้ความรู้ร่วมแลกเปลี่ยนความคิด ทักษะคิดด้านต่างๆ เช่น ชาวพม่า ฟิลิปปินส์ เพื่อสร้างความสนใจในกิจกรรม” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 8)

“สถานศึกษาต้องจัดประชุมชี้แจงให้ชุมชน หรือผู้นำชุมชน ได้ทราบ ขอความร่วมมือในการร่วมวางแผน ติดตาม และประเมิน โครงการอาเซียน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 9)

“สถานศึกษาจัดกิจกรรมเพื่อพบปะพูดคุยกับชุมชน ร่วมจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อคอยดูแลและประเมินผลงาน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 10)

ตารางที่ 4.17 สรุปแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนา สนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน	แนวทางการพัฒนา
1. สถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านในเขตบริการของโรงเรียนเป็นประจำเพื่อให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมอาเซียน	- สถานศึกษาร่วมจัดประชุม และวางแผนในการพัฒนาชุมชน - สถานศึกษาให้ความรู้กับนักเรียนในช่วงกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรัก
2. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ การบำรุงรักษาซ่อมแซมอาคารสถานที่ของสถานศึกษา	- สถานศึกษาจัดประชุมชี้แจงให้ชุมชนทราบเกี่ยวกับงบประมาณ - สถานศึกษาจัดที่รับบริจาค หรือจัดผ้าป่าการศึกษา
3. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลงานโครงการที่เกี่ยวกับอาเซียน	- สถานศึกษาต้องสร้าง ส่งเสริมกิจกรรมด้านอาเซียน และเปิด โอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมโครงการต่างๆ - สถานศึกษาจัดประชุมชี้แจงให้ชุมชนทราบถึงโครงการที่จะจัด และจัดตั้งคณะกรรมการในการประเมิน

จากตารางที่ 4.17 พบว่า แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน มีดังนี้

สถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านในเขตบริการของโรงเรียนเป็นประจำ เพื่อให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมอาเซียน โดยสามารถวิเคราะห์ได้ข้อมูลตามลำดับดังนี้ แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ สถานศึกษาร่วมจัดประชุม และวางแผนในการพัฒนาชุมชน รองลงมาคือ สถานศึกษาให้ความรู้กับนักเรียนในช่วงกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรักโลก อยากที่จะพัฒนาตามลำดับ

สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ การบำรุงรักษาซ่อมแซมอาคารสถานที่ของสถานศึกษา โดยสามารถวิเคราะห์ได้ข้อมูลตามลำดับดังนี้ แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ สถานศึกษาจัดประชุมชี้แจงให้ชุมชนทราบเกี่ยวกับงบประมาณ และสถานศึกษาจัดที่รับบริจาค หรือจัดผ้าป่าการศึกษา ตามลำดับ

สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลงาน โครงการที่เกี่ยวกับอาเซียน โดยสามารถวิเคราะห์ได้ข้อมูลตามลำดับดังนี้ แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ สถานศึกษาต้องสร้างส่งเสริมกิจกรรมด้านอาเซียนและเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรม โครงการต่างๆ รองลงมาคือ สถานศึกษาจัดประชุมชี้แจงให้ชุมชนทราบถึงโครงการที่จะจัด และจัดตั้งคณะกรรมการในการประเมิน ตามลำดับ

4.3.4.3 ความต้องการจำเป็น ลำดับที่ 3 ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน ผลการวิเคราะห์แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี พบว่า เรื่องสถานศึกษามีส่วนร่วมกระตุ้นให้คนในชุมชนมีความภูมิใจและสนใจภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นแนวทางในการพัฒนาที่สำคัญลำดับแรก รองลงมาคือ สถานศึกษามีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้มีการรักษา ปฏิบัติ ยึดถือภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สถานศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียนอย่างต่อเนื่อง และสถานศึกษามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ เผยแพร่ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับกลุ่มประชาคมอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ ลำดับสุดท้าย คือ สถานศึกษามีเอกสาร แผ่นพับ ด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แก่ ครู ผู้ปกครองและนักเรียน และสถานศึกษาเชิญผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นวิทยากรในการจัดการเรียนรู้ด้านอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ โดยผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ในประเด็นที่เป็นแนวทางการพัฒนาในด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน ซึ่งมีรายละเอียดบทการสัมภาษณ์ ดังนี้

1) ประเด็นแนวทางการพัฒนาลำดับแรก สถานศึกษามีส่วนร่วมกระตุ้นให้คนในชุมชนมีความภูมิใจและสนใจภูมิปัญญาท้องถิ่น

“สถานศึกษาต้องปลูกฝังเน้นเรื่องวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ความร่วมมือการเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรมประเทศของตนและประเทศเพื่อนบ้านให้กับนักเรียนและคนในชุมชนเกิดความสนใจ และจะทำให้เกิดความมั่นคงกับประเทศด้วย” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 1)

“สถานศึกษาจัดงานหรือกิจกรรมที่เน้นเรื่องขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมทั้งของไทยและของประเทศอาเซียน ให้นักเรียน และชุมชนได้เข้าร่วมด้วย” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 2)

“สถานศึกษาอาจจะแทรกเข้าไปในกิจกรรมของนักเรียน เช่น กิจกรรมชุมนุมอาเซียน ด้านภาษา ภูมิปัญญาทั้งของประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 3)

“สถานศึกษาจัดอบรมให้ความรู้กับนักเรียนและคนในชุมชน ในเรื่องประโยชน์ของภูมิปัญญาท้องถิ่น และการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ให้เหมาะสมในวิถีชีวิต การแนะนำให้ผู้อื่นมีส่วนร่วมในการสืบทอดภูมิปัญญาไทย รวมถึงชี้แนะให้เห็นถึงวัฒนธรรมของประเทศอาเซียน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 4)

“สถานศึกษาต้องจัดกิจกรรม จัดอบรม พัฒนาและเตรียมทั้งบุคลากรนักเรียน และชุมชนให้มีความสามารถในการเลือกรับวัฒนธรรมและประยุกต์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นของต่างชาติให้เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 5)

“สถานศึกษาต้องจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนโดยสอดแทรกวัฒนธรรมในกลุ่มประเทศอาเซียน ให้นักเรียนได้ทราบและยอมรับความแตกต่าง พร้อมทั้งเห็นความสำคัญเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและภูมิปัญญาไทย ซึ่งนักเรียนจะมีส่วนช่วยกระตุ้นให้ผู้ปกครองและคนในชุมชนเกิดความสนใจภูมิปัญญาท้องถิ่นขึ้น” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 6)

“การที่สถานศึกษาต้องเข้าไปร่วมส่งเสริมวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น ร่วมกิจกรรมของชุมชนและให้ชุมชนเข้ามาร่วมกิจกรรมของสถานศึกษา ร่วมแลกเปลี่ยนความรู้กันซึ่งสถานศึกษาจะให้ความรู้ด้านวัฒนธรรมอาเซียนและชุมชนจะให้ความรู้ด้านวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทย” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 7)

“สถานศึกษาต้องสร้างเครือข่ายครู ผู้ปกครอง ผู้นำท้องถิ่น เชิญผู้มีความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นในแต่ละประเทศมาให้ความรู้ และสอดแทรกไปในกิจกรรมเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้อให้กับเด็กได้เช่นกัน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 8)

“สถานศึกษาขอรับการสนับสนุนด้านงบประมาณ เพื่อนำมาจัดกิจกรรม
อาเซียนให้นักเรียนและชุมชนได้เข้าร่วม” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 9)

“สถานศึกษาจัดงบประมาณในการประชาสัมพันธ์ การจัดงาน กิจกรรม
จัดอบรมให้ความรู้แก่ชุมชน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 10)

2) ประเด็นแนวทางการพัฒนา ลำดับที่ 2 สถานศึกษามีส่วนร่วมในการ
ส่งเสริมให้มีการรักษา ปฏิบัติ ขีดถือภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สถานศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียนอย่าง
ต่อเนื่อง

“สถานศึกษาจัดการเรียนการสอน โดยสอดแทรกภูมิปัญญาต่างๆ ในกลุ่ม
อาเซียนลงในบทเรียน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 1)

“จัดกิจกรรม โครงการเกี่ยวกับวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นขึ้นใน
สถานศึกษาเป็นประจำ” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 2)

“สถานศึกษาจัดงานอาเซียนนอกเหนือจากวันที่ 8 สิงหาคม อาจจะจัดใน
ด้านของงานวิชาการร่วมด้วย เพื่อให้บุคลากรและนักเรียน ผู้ปกครอง ได้ตระหนักมากขึ้น”
(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 3)

“สถานศึกษาพานักวิชาการ และนักเรียน ไปดูงานอาเซียนหรืออบรมในที่
ต่างๆ เพื่อนำความรู้กลับมาพัฒนาสถานศึกษาและเผยแพร่” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 4)

“สถานศึกษาต้องจัดหาผู้นำกลุ่ม ในการส่งเสริมกิจกรรมเกี่ยวกับภูมิ
ปัญญาท้องถิ่น” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 5)

“สถานศึกษาต้องจัดกิจกรรมและมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ และต้อง
จัดหากลุ่ม ผู้นำ ผู้ตาม สมาชิกให้มั่นคง” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 6)

“สถานศึกษาจัดกิจกรรม โดยเน้นในเรื่องการสืบค้นข้อมูล และการศึกษา
วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ในกลุ่มประเทศอาเซียน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 7)

“สถานศึกษาจัดทำแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ศิลปวัฒนธรรมอาเซียน
และสร้างแหล่งเรียนรู้ในพื้นที่ เช่น อาชีพ การสร้างองค์ความรู้จริงในพื้นที่” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 8)

“สถานศึกษาจัดอบรมให้กับครู นักเรียน และชุมชน โดยเชิญผู้ที่มีความรู้
ด้านอาเซียนเข้ามาช่วยในการให้ความรู้” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 9)

“สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ครู และนักเรียน ได้ศึกษาข้อมูลด้านภูมิปัญญา
ท้องถิ่นในชุมชน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 10)

และสถานศึกษามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ เผยแพร่ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับกลุ่มประชาคมอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ

“สถานศึกษาต้องมีการเผยแพร่ความรู้ในวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาเซียนเป็นประจำ” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 1)

“สถานศึกษาจัดกิจกรรมที่ช่วยในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น มีการแสดงนาฏศิลป์ การร้องเพลงพื้นบ้าน และให้ชาวต่างชาติเข้าชมด้วย” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 2)

“สถานศึกษามีการจัดเผยแพร่วัฒนธรรม การศึกษาค้นคว้าวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นจากแหล่งอื่นๆ เพิ่มเติม” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 3)

“สถานศึกษาจัดประชุมร่วมกับนักเรียนและชุมชน เชิญชาวต่างชาติมาให้ความรู้ด้านวัฒนธรรมความแตกต่างในด้านต่างๆ ด้วย” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 4)

“จัดกิจกรรมที่แสดงให้นักเรียนและผู้ปกครองเห็นถึงเอกลักษณ์ประจำชาติในแต่ละประเทศ” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 5)

“สถานศึกษาต้องให้ความรู้กับครูและนักเรียนก่อน จากนั้นจึงให้ครูและนักเรียนช่วยเผยแพร่” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 6)

“สถานศึกษาต้องมีการวางแผนการดำเนินงานร่วมกับทุกฝ่ายอย่างเป็นระบบ” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 7)

“สถานศึกษาให้ความรู้กับนักเรียนและชุมชน ด้านจุดเด่น จุดที่ต้องพัฒนา วิสัยทัศน์ เรียนรู้ถึงเส้นทางการพัฒนาวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 8)

“จัดกิจกรรม โครงการเพื่อให้โรงเรียนมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น การจัดแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การศึกษาดูงาน ในสถานศึกษาที่มีการจัดกิจกรรมอาเซียน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 9)

“สถานศึกษาต้องมีการประชุมวางแผนร่วมกันเพื่อเผยแพร่ จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ผู้รับผิดชอบ และอื่นๆ เพื่อการสนับสนุน การเผยแพร่อย่างต่อเนื่อง” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 10)

3) ประเด็นแนวทางการพัฒนาลำดับที่ 3 สถานศึกษามีเอกสาร แผ่นพับ ด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แก่ ครู ผู้ปกครองและนักเรียน

“สถานศึกษาควรมีการจัดสรรงบประมาณในการจัดหา จัดพิมพ์เอกสาร และสื่อต่างๆ ด้านอาเซียนเพื่อใช้ในการเผยแพร่” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 1)

- “แจกเอกสาร สื่อต่างๆ ให้กับผู้ปกครองเวลามาร่วมงานมีภาพถ่ายกิจกรรม
อาเซียนเพื่อดึงดูดความสนใจ” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 2)
- “สถานศึกษาต้องสำรวจจำนวนคนในชุมชน และจัดทำเอกสารเพื่อแจก
ให้เพียงพอกับคนในชุมชน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 3)
- “สถานศึกษาต้องมีสื่อในการประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย เพื่อให้ครู
นักเรียน และชุมชนได้ทราบอย่างต่อเนื่อง และเป็นปัจจุบัน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 4)
- “สถานศึกษาควรจัดทำเอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และควรมีการจัด
หางบประมาณไว้สำหรับด้านนี้ด้วย” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 5)
- “ต้องทำความเข้าใจกับครู การใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการสร้างคนให้
มีความรู้ การคัดเลือกสื่อที่เหมาะสม” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 6)
- “การบริหารจัดการงบประมาณ ให้เพียงพอเพื่อจัดทำเอกสารการ
ประชาสัมพันธ์” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 7)
- “สถานศึกษาจัดอบรม สัมมนาให้ความรู้ในการจัดทำเอกสาร แผ่นพับ
ส่งเสริมให้สถานศึกษาเน้นการจัดทำแผ่นพับด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้มีการ
ดำเนินการเผยแพร่ ให้ครู นักเรียน ผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 8)
- “สถานศึกษาจัดหางบประมาณ จัดหาบุคลากรที่รับผิดชอบ และจัดพิมพ์
เอกสาร เพื่อประชาสัมพันธ์แก่ ครู นักเรียน และชุมชน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 9)
- “สถานศึกษาต้องจัดงบประมาณตามแผนงาน หาวินและเวลาในการ
ประชาสัมพันธ์” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 10)
- และสถานศึกษาเชิญผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นวิทยากรในการจัดการ
เรียนรู้ด้านอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ
- “สถานศึกษาเชิญผู้มีความรู้ในด้านต่างๆ มาร่วมกิจกรรมเช่นการสอนให้
เด็กทำอาหารแต่ละภาคแต่ละประเทศอาจจะจัดวันอาเซียนก็ได้” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 1)
- “จัดการแสดงเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเชิญผู้ปกครองมาร่วมให้
ความรู้แก่ครูและนักเรียนด้วย” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 2)
- “สถานศึกษาจัดประชุมผู้ปกครอง ขออาสาสมัครผู้ปกครองมาร่วมให้
ความรู้กับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 3)
- “สถานศึกษาจัดให้มีการศึกษาคุณงานแก่นักเรียน หรือจัดทำทัศนศึกษาให้
นักเรียนไปดูงานในชุมชน เช่น เครื่องปั้นดินเผา” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 4)

“สถานศึกษาจัดประชุมเชิญผู้นำชุมชน และคนในพื้นที่ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมาร่วมรับฟังกิจกรรมของสถานศึกษา พร้อมทั้งเชิญมาร่วมให้ความรู้กับนักเรียนในวันที่จัดกิจกรรมด้วย” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 5)

“สถานศึกษาควรจัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ค่าเดินทาง ในการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ความรู้แก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ หรือเดือนละครั้ง ” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 6)

“สถานศึกษามีการจัดงบประมาณในการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นที่วิทยากรในการจัดการเรียนรู้ด้านอาเซียน จัดทำกิจกรรม โครงการ ด้านอาเซียน และส่งเสริมให้มีการเชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ความรู้” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 7)

“จัดประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา จัดทำเป็นแผนงาน โครงการในสถานศึกษา เพื่อให้ผู้มีความรู้มาให้ความรู้อย่างสม่ำเสมอ” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 8)

“สถานศึกษาจัดให้ความรู้แก่นักเรียน โดยหาผู้ทรงคุณวุฒิผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ความรู้จากพื้นที่ใกล้เคียง และจัดงบประมาณค่าเดินทาง ค่าอาหาร ให้กับผู้ทรงคุณวุฒิ” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 9)

“สถานศึกษาต้องจัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน และหาผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ มาร่วมจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนและบุคลากรในสถานศึกษา” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 10)

ตารางที่ 4.18 สรุปแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน
ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน

ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่น สู่อาเซียน	แนวทางการพัฒนา
1. สถานศึกษามีส่วนร่วมกระตุ้นให้คนในชุมชนมีความภูมิใจและสนใจภูมิปัญญาท้องถิ่น	<ul style="list-style-type: none"> - สถานศึกษาจัดกิจกรรม เรื่องวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในอาเซียนให้กับบุคลากร นักเรียน ชุมชน และสถานศึกษาต้องร่วมส่งเสริมวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนด้วย - สถานศึกษาให้ความรู้กับนักเรียนด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในอาเซียน โดยแทรกในกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ กิจกรรมชุมนุม ซึ่งนักเรียนจะสามารถช่วยให้ชุมชนเกิดความสนใจได้ - สถานศึกษาจัดงบประมาณในการดำเนินงานการประชาสัมพันธ์ การจัดงาน กิจกรรมต่างๆ
2. สถานศึกษามีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้มีการรักษา ปฏิบัติ ยึดถือภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สถานศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียนอย่างต่อเนื่อง และสถานศึกษามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ เผยแพร่วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับกลุ่มประชาคมอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ	<ul style="list-style-type: none"> - สถานศึกษาจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ - สถานศึกษาจัดหาผู้นำกลุ่มการส่งเสริมด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในอาเซียน - สถานศึกษาจัดแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษาและชุมชน - สถานศึกษาจัดกิจกรรมการแสดง การให้ความรู้กับบุคลากร นักเรียน ชุมชน โดยเชิญชาวต่างชาติมาร่วมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม - สถานศึกษาวางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ
3. สถานศึกษามีเอกสาร แผ่นพับ ด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แก่ ครู ผู้ปกครองและนักเรียน และสถานศึกษาเชิญผู้ทรง	<ul style="list-style-type: none"> - สถานศึกษาต้องมีการจัดทำเอกสาร ในการเผยแพร่ด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในอาเซียนให้กับนักเรียน และชุมชนในโอกาสต่างๆ - สถานศึกษาจัดงบประมาณ จัดบุคลากรที่มีความรู้รับผิดชอบในการจัดพิมพ์เอกสาร

ตารางที่ 4.18 สรุปแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน
ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน (ต่อ)

ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่น สู่อาเซียน	แนวทางการพัฒนา
ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นวิทยากรในการจัดการเรียนรู้ด้านอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ	<ul style="list-style-type: none"> - สถานศึกษาเชิญผู้มีความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ มาร่วมให้ความรู้แก่นักเรียน - สถานศึกษาจัดงบประมาณ ค่าเดินทาง ค่าอาหาร ให้กับผู้ทรงคุณวุฒิ - สถานศึกษาจัดศึกษาคุณาน หรือจัดทัศนศึกษาให้นักเรียนไปดูงาน

จากตารางที่ 4.18 พบว่า แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน มีดังนี้

สถานศึกษามีส่วนร่วมกระตุ้นให้คนในชุมชนมีความภูมิใจและสนใจภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยสามารถวิเคราะห์ได้ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้ แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ สถานศึกษาจัดกิจกรรม การอบรม เรื่องวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในอาเซียนให้กับบุคลากร นักเรียน ชุมชน และสถานศึกษาต้องร่วมส่งเสริมวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนด้วย รองลงมาคือ สถานศึกษาให้ความรู้กับนักเรียนด้านวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นในอาเซียน โดยแทรกในกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ กิจกรรมชุมนุม ซึ่งนักเรียนจะสามารถช่วยให้ชุมชนเกิดความสนใจได้ และสถานศึกษาจัดงบประมาณในการดำเนินงานการประชาสัมพันธ์ การจัดงาน กิจกรรมต่างๆ ตามลำดับ

สถานศึกษามีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้มีการรักษา ปฏิบัติ ยึดถือภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สถานศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียนอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถวิเคราะห์ได้ข้อมูลตามลำดับดังนี้ แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ สถานศึกษาจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ รองลงมาคือ สถานศึกษาจัดหาผู้นำกลุ่มการส่งเสริมด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในอาเซียน และสถานศึกษาจัดแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษาและชุมชน ตามลำดับ

สถานศึกษามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ เผยแพร่วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับกลุ่มประชาคมอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ โดยสามารถวิเคราะห์ได้ข้อมูลตามลำดับดังนี้ แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ สถานศึกษาจัดกิจกรรมการแสดง การให้ความรู้กับบุคลากร นักเรียน ชุมชน โดยเชิญชาวต่างชาติมาร่วมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และสถานศึกษาวางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ตามลำดับ

สถานศึกษามีเอกสาร แผ่นพับ ด้าน วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับประชาคมอาเซียน เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แก่ ครู ผู้ปกครองและนักเรียน โดยสามารถวิเคราะห์ได้ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้ แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ สถานศึกษาต้องมีการจัดทำเอกสาร ในการเผยแพร่ด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในอาเซียน ให้กับนักเรียน และชุมชนใน โอกาสต่างๆ และสถานศึกษาจัดงบประมาณ จัดบุคลากรที่มีความรู้รับผิดชอบในการจัดพิมพ์เอกสาร ตามลำดับ

สถานศึกษาเชิญผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นวิทยากรในการจัดการเรียนรู้ด้านอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ โดยสามารถวิเคราะห์ได้ข้อมูลตามลำดับดังนี้ แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ สถานศึกษาเชิญผู้มีรู้ความด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ มาร่วมให้ความรู้แก่นักเรียน รองลงมาคือ สถานศึกษาจัดงบประมาณค่าเดินทาง ค่าอาหาร ให้กับผู้ทรงคุณวุฒิ และสถานศึกษาจัดศึกษาดูงานหรือจัดทัศนศึกษาให้นักเรียนไปดูงาน ตามลำดับ

4.3.4.4 ความต้องการจำเป็น ลำดับที่ 4 ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน ผลการวิเคราะห์แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี พบว่า เรื่องสถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านอาเซียนในสถานศึกษากับชุมชนทุกครั้ง เป็นแนวทางในการพัฒนาที่สำคัญลำดับแรก รองลงมาคือ สถานศึกษาจัดให้มีแหล่งสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับชุมชน ลำดับสุดท้าย คือ สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน โดยผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ในประเด็นที่เป็นแนวทางการพัฒนาในด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน ซึ่งมีรายละเอียดบทการสัมภาษณ์ ดังนี้

1) ประเด็นแนวทางการพัฒนา ลำดับแรก สถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านอาเซียนในสถานศึกษากับชุมชนทุกครั้ง

“เมื่อสถานศึกษาจัดกิจกรรมต้องจัดประชุมระหว่างผู้จัดกิจกรรมและผู้นำชุมชนก่อนทุกครั้งเพื่อประสานความร่วมมือให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 1)

“สถานศึกษาต้องจัดประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา การจัดงบประมาณหากงบประมาณไม่เพียงพอ สถานศึกษาสามารถนำสิ่งที่มีอยู่ เช่น ผลงานนักเรียนมาจัดแสดง”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 2)

“สถานศึกษาต้องจัดกิจกรรม จัดงาน เผยแพร่ความรู้ ข้อมูลด้านอาเซียน และมีฝ่ายต่างๆ รับผิดชอบในการดำเนินงาน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 3)

“สถานศึกษาต้องเข้าไปขอความร่วมมือกับชุมชน จัดอบรมเพื่อให้เห็นความสำคัญเกี่ยวกับอาเซียน และร่วมกันจัดกิจกรรมเชิญชุมชน หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมาเป็นประจำ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 4)

“สถานศึกษาต้องประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนและชุมชนทราบเกี่ยวกับกิจกรรมอาเซียนที่จะจัดขึ้น มีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง เช่น ในตลาด ชุมชน เทศบาล เป็นต้น”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 5)

“สถานศึกษาประสานงานกับชุมชนเพื่อจัดประชุม เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 6)

“สถานศึกษาประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนรับทราบเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่างๆ และส่งเสริมให้บุคลากรไปร่วมงานของชุมชนด้วย”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 7)

“สถานศึกษาต้องสร้างการมีส่วนร่วมในรูปแบบประจํารัฐ เช่น การจัดทำฐานข้อมูลทุกส่วนเพื่อให้ผู้ปกครองได้ใช้ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลให้เข้าถึงองค์ความรู้ และสื่อต่างๆ การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาศักยภาพความเป็นผู้นำ ซึ่งเมื่อสถานศึกษาดำเนินการตามแผนนี้ เรื่องอื่นๆ จะพัฒนาตามมา”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 8)

“สถานศึกษา ต้องประชาสัมพันธ์ถึงกิจกรรมที่จะจัด เชิญชุมชนและหน่วยงานอื่นๆ มาร่วมกิจกรรม พร้อมทั้งจัดบุคลากรผู้รับผิดชอบ จัดงบประมาณให้เพียงพอ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 9)

“สถานศึกษาต้องมีการวางแผนร่วมกันจัดกิจกรรมที่น่าสนใจให้ชุมชนอยากเข้าร่วมกิจกรรม และเชิญหน่วยงานอื่นๆ มาร่วมกิจกรรมด้วย”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 10)

2) ประเด็นแนวทางการพัฒนา ลำดับที่ 2 สถานศึกษาจัดให้มีแหล่งสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับชุมชน

“สถานศึกษาต้องมีการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอในการจัดกิจกรรมด้านอาเซียน และมีอุปกรณ์ที่ใช้งานได้” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 1)

“สถานศึกษาต้องจัดให้มีอินเทอร์เน็ต หรือสื่อที่ง่าย เช่น กระจาแแต่งเพลงอัดเสียงเพื่อเผยแพร่ให้ชุมชนได้ทราบข้อมูลด้านอาเซียนด้วยก็ได้” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 2)

“สถานศึกษาต้องจัดอุปกรณ์ให้เพียงพอในการสืบค้นข้อมูล หรือให้นักเรียนและชุมชนค้นคว้าจากแหล่งอื่นเพิ่มเติม” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 3)

“สถานศึกษาต้องจัดให้มีแหล่งสืบค้นข้อมูลให้มากขึ้น โดยเฉพาะในสถานศึกษา มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้คอยดูแลวัสดุ อุปกรณ์” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 4)

“สถานศึกษาต้องจัดอบรม ให้ความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อ การบำรุงรักษาสื่อที่ถูกต้อง” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 5)

“สถานศึกษาต้องจัดให้มีแหล่งสืบค้นข้อมูลที่เพียงพอ และมีประสิทธิภาพ มีเจ้าหน้าที่คอยดูแลสื่อด้านต่างๆ ในสถานศึกษา” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 6)

“จัดอบรมสัมมนาให้ความรู้เรื่องอาเซียนให้กับสถานศึกษา สนับสนุนให้สถานศึกษาจัดแหล่งสืบค้นข้อมูลให้กับชุมชนในรูปแบบต่างๆ” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 7)

“สถานศึกษาจัดแหล่งเรียนรู้ด้านอาเซียนมีห้องเรียนอาเซียน เน้นเรื่องศิลปะและวัฒนธรรมของชาติอาเซียน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 8)

“สถานศึกษาต้องจัดให้มีแหล่งสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัย และเพียงพอกับความต้องการในการหาความรู้ เพิ่มความสนใจให้กับนักเรียนและชุมชน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 9)

“สถานศึกษาต้องมีงบประมาณในการจัดหาสื่อ และสร้างแหล่งสืบค้นข้อมูลที่เพียงพอ” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 10)

3) ประเด็นแนวทางการพัฒนา ลำดับที่ 3 ลำดับสุดท้าย คือ สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน

“สถานศึกษาต้องจัดตั้งคณะกรรมการมาดูแล หรือมาช่วยในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน” (ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 1)

“สถานศึกษาต้องพัฒนาให้ครูมีความรู้เกี่ยวกับสื่อด้านเทคโนโลยีก่อนเป็นอันดับแรก ต่อมาต้องมีการจัดทำและทดลองใช้ จากนั้นจึงนำไปเผยแพร่ในชุมชน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 2)

“สถานศึกษาต้องจัดกิจกรรม และเข้าไปมีส่วนร่วมกับชุมชน เพื่อชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่ข้อมูลด้านอาเซียน และแนะนำช่องทางการรับข่าวสารด้านอาเซียน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 3)

“สถานศึกษาต้องจัดกิจกรรมที่มีเทคโนโลยีเข้ามาร่วม ให้นักเรียนและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรม ฝึกการใช้เทคโนโลยีบ่อยๆ เพื่อให้เกิดความเคยชินในการใช้อุปกรณ์”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 4)

“สถานศึกษาต้องมอบหมายหน้าที่ให้ครูที่มีความรู้ด้านสื่อประเภทต่างๆ มาให้ความรู้กับครูและนักเรียน จากนั้นนักเรียนจะสามารถแนะนำคนในชุมชนสืบค้นข้อมูล และรับข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียนได้”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 5)

“สถานศึกษาต้องมีงบประมาณ ในการจัดหาเทคโนโลยีมาไว้ในสถานศึกษา มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลหลายช่องทาง”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 6)

“สถานศึกษาจัดอบรมเรื่องการจัดทำข้อมูล และการใช้เทคโนโลยีในการเผยแพร่ ต้องมีการจัดสรรงบประมาณ ในการดำเนินงาน และส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ข้อมูล”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 7)

“สถานศึกษาจัดให้มีเว็บไซต์ ความเคลื่อนไหวต่างๆ เกี่ยวกับอาเซียน และเชื่อมต่อสร้างเครือข่ายกับครู ผู้นำชุมชน”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 8)

“สถานศึกษามีเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวดเร็ว โดยจัดโครงการเสนอหน่วยงานต้นสังกัด และผู้มีจิตศรัทธาร่วมสนับสนุนด้านเทคโนโลยี จากนั้นจึงจัดผู้ดูแลรับผิดชอบในการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยตลอดเวลา”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 9)

“สถานศึกษาจัดให้มีผู้มีความรู้ด้านเทคโนโลยีสร้างเว็บไซต์ด้านอาเซียน ให้ชุมชนสามารถใช้เครื่องมือ อุปกรณ์การสื่อสารที่มีอยู่ในการรับข่าวสารได้”

(ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 10)

ตารางที่ 4.19 สรุปแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน
ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน

ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ ร่วมกันเป็นอาเซียน	แนวทางการพัฒนา
1. สถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมด้านอาเซียนในสถานศึกษา กับชุมชนทุกครั้ง	<ul style="list-style-type: none"> - สถานศึกษาสร้างความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับอาเซียนของสถานศึกษา - สถานศึกษาต้องประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนและชุมชนทราบถึงกิจกรรมที่สถานศึกษาจะจัด - สถานศึกษาต้องสร้างความร่วมมือในรูปแบบประชารัฐ
2. สถานศึกษาจัดให้มีแหล่งสืบค้น ข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> - สถานศึกษาต้องจัดให้มีแหล่งสืบค้นข้อมูลที่เพียงพอและเป็นสื่อที่เข้าถึงง่าย - สถานศึกษาจัดอบรมให้ความรู้กับบุคคลกรที่รับผิดชอบด้านสื่อ เกี่ยวกับการใช้สื่อ การจัดทำสื่อ และการบำรุงรักษาสื่อ - สถานศึกษาจัดงบประมาณให้เพียงพอในการจัดทำสื่อ
3. สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยี และการสื่อสารในการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน	<ul style="list-style-type: none"> - สถานศึกษาต้องพัฒนาครูให้มีความรู้ด้านเทคโนโลยี - สถานศึกษาจัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องการใช้เทคโนโลยีในการรับข่าวสาร เชิญนักเรียนและชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมด้วย - สถานศึกษาต้องมีงบประมาณในการจัดหาเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข่าวสาร

จากตารางที่ 4.19 พบว่า แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน มีดังนี้

สถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านอาเซียนในสถานศึกษากับชุมชนทุกครั้ง โดยสามารถวิเคราะห์ได้ข้อมูลตามลำดับดังนี้ แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ สถานศึกษาสร้างความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับอาเซียนของสถานศึกษา รองลงมาคือ สถานศึกษาต้องประชาสัมพันธ์ให้นักเรียน

และชุมชนทราบถึงกิจกรรมที่สถานศึกษาจะจัด และสถานศึกษาต้องสร้างความร่วมมือในรูปแบบ
ประชาารัฐ ตามลำดับ

สถานศึกษาจัดให้มีแหล่งสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ อย่างมี
ประสิทธิภาพสำหรับชุมชน โดยสามารถวิเคราะห์ได้ข้อมูลตามลำดับดังนี้ แนวทางการบริหาร
เครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ สถานศึกษา
ต้องจัดให้มีแหล่งสืบค้นข้อมูลที่เพียงพอ และเป็นสื่อที่เข้าถึงง่าย รองลงมาคือ สถานศึกษาจัดอบรมให้
ความรู้กับบุคคลกรที่รับผิดชอบด้านสื่อ เกี่ยวกับการใช้สื่อ การจัดทำสื่อ และการบำรุงรักษาสื่อ และ
สถานศึกษาจัดงบประมาณให้เพียงพอในการจัดทำสื่อ ตามลำดับ

สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ
อาเซียน โดยสามารถวิเคราะห์ได้ข้อมูลตามลำดับดังนี้ แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์
ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ สถานศึกษาต้องพัฒนาครูให้มีความรู้
ด้านเทคโนโลยี รองลงมาคือ สถานศึกษาจัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องการใช้เทคโนโลยีในการรับ
ข่าวสาร เชิญนักเรียนและชุมชนเข้ามาร่วมกิจกรรมด้วย และสถานศึกษาต้องมีงบประมาณในการ
จัดหาเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข่าวสาร ตามลำดับ



บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี 2) เพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน 1) ศึกษาสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี โดยใช้การสำรวจด้วยแบบสอบถาม 2) เพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี การวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อหาแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี 2) การวิเคราะห์แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี และมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา ระดับประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี จำนวน 375 คน โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบสอบถาม (Questionnaires) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือในส่วนสภาพที่เป็นอยู่จริงเท่ากับ 0.958 และมีความเชื่อมั่นในส่วนสภาพที่ควรจะเป็นเท่ากับ 0.898 การสัมภาษณ์ หัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาและอาเซียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ผู้อำนวยการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 และผู้บริหารและคณะครูผู้รับผิดชอบงานด้านอาเซียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำนวน 10 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างและได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติแบบบรรยาย ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และใช้เทคนิคในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: PNI_{modified}) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

5.1 สรุปผลการวิจัย

แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี สรุปผลการศึกษาดังนี้

5.1.1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 62.10 ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 71.70 ประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.00 และตำแหน่งเป็นครู คิดเป็นร้อยละ 47.50 ตามลำดับ

5.1.2 สภาพที่เป็นอยู่จริงในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียนสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน และด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน ตามลำดับ

และสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้านเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียนสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน และด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน ตามลำดับ

5.1.3 ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นเพื่อการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี วิเคราะห์โดยใช้สูตร Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) ผลการวิจัยพบว่า สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มีความต้องการจำเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์สู่ประชาคมอาเซียน 1) ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน 2) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน 3) ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน และ 4) ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน ตามลำดับ

และเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นย่อยในแต่ละด้านของการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบดังนี้

5.1.3.1 ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน พบว่า ข้อที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ 1) สถานศึกษามีกิจกรรมด้านอาเซียนที่เสริมสร้าง

ความสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ 2) สถานศึกษาให้ความร่วมมือกับหน่วยงานราชการอื่นๆ เกี่ยวกับงานวิชาการและการฝึกอบรมแก่ชุมชนเพื่อพัฒนาสู่อาเซียน และ 3) สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุน อบรมพัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาสู่อาเซียนอย่างต่อเนื่อง และสถานศึกษามีข้อมูลเกี่ยวกับชุมชน เช่น อาชีพ การศึกษา สภาพเศรษฐกิจ และวิถีการดำเนินชีวิตเพื่อใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ตามลำดับ

5.1.3.2 การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน พบว่า ข้อที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ 1) สถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้าน ในเขตบริการของโรงเรียนเป็นประจำ เพื่อให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมอาเซียน 2) สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ การบำรุงรักษาซ่อมแซมอาคารสถานที่ของสถานศึกษา และ 3) สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลงาน โครงการที่เกี่ยวกับอาเซียน ตามลำดับ

5.1.3.3 ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน พบว่า ข้อที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ 1) สถานศึกษามีส่วนร่วมกระตุ้นให้คนในชุมชนมีความภูมิใจและสนใจภูมิปัญญาท้องถิ่น 2) สถานศึกษามีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้มีการรักษา อนุรักษ์ ศึกษาค้นคว้าภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สถานศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียนอย่างต่อเนื่อง และสถานศึกษามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ เผยแพร่วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับกลุ่มประชาคมอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ และ 3) สถานศึกษามีเอกสาร แผ่นพับ ด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แก่ ครู ผู้ปกครองและนักเรียน และสถานศึกษาเชิญผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นวิทยากรในการจัดการเรียนรู้ด้านอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ ตามลำดับ

5.1.3.4 ด้านการสร้าง ความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน พบว่า ข้อที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ 1) สถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านอาเซียนในสถานศึกษากับชุมชนทุกครั้ง 2) สถานศึกษาจัดให้มีแหล่งสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับชุมชน 3) สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน ตามลำดับ

5.1.4 แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามความต้องการจำเป็นสูงสุดของแต่ละด้าน โดยผู้วิจัยมีรายละเอียดดังนี้

5.1.4.1 ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน คือ สถานศึกษามีกิจกรรมด้านอาเซียนที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียน ผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ แนวทาง

การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี มีแนวทางดังนี้ 1) สถานศึกษาจัดกิจกรรมด้านอาเซียนให้มากขึ้น จัดศึกษาคุณภาพของโรงเรียนต่างๆ ที่มีการจัดกิจกรรมด้านอาเซียน เพื่อเป็นแบบในการจัดกิจกรรมที่สร้างความสนใจในสถานศึกษาให้กับบุคลากรนักเรียน และชุมชน 2) สถานศึกษาจัดประชุมผู้ปกครอง หรือผู้นำชุมชนก่อนจัดกิจกรรมทุกครั้ง 3) สถานศึกษาต้องเชิญชวนให้นักเรียนและผู้ปกครองมาร่วมงานที่ทางโรงเรียนจัด ตามลำดับ

5.1.4.2 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน ประเด็นที่ต้องการแนวทางอันดับแรก คือ สถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านในเขตบริการของโรงเรียนเป็นประจำเพื่อให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมอาเซียน แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี มีแนวทางดังนี้ 1) สถานศึกษาร่วมจัดประชุม และวางแผนในการพัฒนาชุมชน 2) สถานศึกษาขอความอนุเคราะห์ด้านงบประมาณ และอุปกรณ์จากชุมชน และสถานศึกษาให้ความรู้กับนักเรียนในช่วงกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรักโลก อยากที่จะพัฒนา ตามลำดับ

5.1.4.3 ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน ประเด็นที่ต้องการแนวทางอันดับแรก คือ สถานศึกษามีส่วนร่วมกระตุ้นให้คนในชุมชนมีความภูมิใจและสนใจภูมิปัญญาท้องถิ่น แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี มีแนวทางดังนี้ 1) สถานศึกษาจัดให้มีกิจกรรมด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในอาเซียน และส่งเสริมวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน 2) สถานศึกษาให้ความรู้กับนักเรียนด้านวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นในอาเซียน โดยแทรกในกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ กิจกรรมชุมนุม ซึ่งนักเรียนจะสามารถช่วยให้ชุมชนเกิดความสนใจได้ 3) สถานศึกษาจัดงบประมาณในการดำเนินงานการประชาสัมพันธ์ การจัดงาน กิจกรรมต่างๆ ตามลำดับ

5.1.4.4 ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน ประเด็นที่ต้องการแนวทางอันดับแรก คือ สถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านอาเซียนในสถานศึกษากับชุมชนทุกครั้ง แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี มีแนวทางดังนี้ 1) สถานศึกษาสร้างความร่วมมือกับชุมชนในการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับอาเซียนของสถานศึกษา 2) สถานศึกษาต้องประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนและชุมชนทราบถึงกิจกรรมที่สถานศึกษาจะจัด 3) สถานศึกษาต้องสร้างความร่วมมือในรูปแบบประจํารัฐตามลำดับ

5.2 อภิปรายผล

จากผลการศึกษา เรื่อง แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี มีประเด็นที่นำมาอภิปรายดังนี้

5.2.1 ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน

จากผลการวิจัยพบว่า สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มีความต้องการจำเป็นด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน ทั้งนี้ เนื่องจากสถานศึกษามีการจัดกิจกรรมด้านอาเซียนที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียน ผู้ปกครองน้อยครั้ง สอดคล้องกับ ศุภชัย จันทรงาม (2556, น.1) พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนให้ความสำคัญกับกิจกรรมของสถานศึกษา และการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา โดยมีกิจกรรมการเชิญผู้ปกครอง และชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นเป็นกิจกรรมที่ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมากที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเพราะเป็นการเผยแพร่ข่าวสารของโรงเรียนให้ชุมชนทราบ เป็นการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนให้ปฏิบัติงานด้วยความสะดวกราบรื่นยิ่งขึ้น และจากการสัมภาษณ์ พบว่า แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน เรื่อง สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมด้านอาเซียนที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียน ผู้ปกครองน้อยครั้ง สรุปได้ว่า สถานศึกษาจัดกิจกรรมด้านอาเซียนให้มากขึ้น จัดศึกษาดูงานของโรงเรียนต่างๆ ที่มีการจัดกิจกรรมด้านอาเซียน เพื่อเป็นแบบในการจัดกิจกรรมที่สร้างความสนใจในสถานศึกษาให้กับบุคลากร นักเรียน และชุมชนสถานศึกษาจัดประชุมผู้ปกครอง หรือผู้นำชุมชนก่อนจัดกิจกรรมทุกครั้ง และสถานศึกษาเชิญชวนให้นักเรียนและชุมชนมาร่วมงานที่ทางโรงเรียนจัด สอดคล้องกับ จุฑารัตน์ วงศ์อนันต์ (2553, น.7) พบว่า กิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ และกิจกรรมส่งเสริมในสถานศึกษามีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมใหม่ๆ ร่วมกับ โรงเรียน ชุมชนเครือข่าย และสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในการจัดทำแหล่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนสู่ประชาคมอาเซียน สอดคล้องกับ ประสิทธิ์ เพยกกลิ่น (2557, น.14) พบว่า งานประชาสัมพันธ์เป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน เช่น การนำเสนอให้ชุมชนได้ทราบถึงกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา การเผยแพร่ข่าวสารการดำเนินการของสถานศึกษา กิจกรรมที่ปฏิบัติโดยทั่วไป เช่น การประชุมผู้ปกครอง การจัดทำจุลสาร สิ่งพิมพ์ ป้ายประกาศ การเยี่ยมบ้านนักเรียน รายการเสียงตามสาย หรือการพูดประชาสัมพันธ์ในงานพิธีต่างๆ ที่มีโอกาส

5.2.2 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน จากผลการวิจัยพบว่า สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มีความต้องการจำเป็นด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษาเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านในเขตบริการของโรงเรียนน้อยครั้ง สอดคล้องกับ เพ็ญมณี พลธานี (2554, น.33) การมีส่วนร่วมเป็นหัวใจของความสัมพันธ์พื้นฐานระหว่างสถานศึกษากับชุมชน เพื่อพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดความคิดร่วมกัน เข้าใจกัน สามารถพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ใช้ทรัพยากรร่วมกัน นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน สอดคล้องกับ นงเยาว์ สิทธิโชค (2551, น.132) พบว่า การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน คือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน การประเมินผลงาน การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน และการบริการชุมชน เพราะโรงเรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน สนองความต้องการของชุมชนด้วยการสนับสนุนสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และกำลังคน และจากการสัมภาษณ์ พบว่า แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน เรื่อง สถานศึกษาเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านในเขตบริการของโรงเรียนน้อยครั้ง สรุปได้ว่า สถานศึกษาต้องร่วมจัดประชุม และวางแผนในการพัฒนาชุมชน สอดคล้องกับ ประภาภักดิ์ บัวเขียว (2550, น.168) พบว่า สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน โดยเสนอความคิดเห็นต่อผู้บริหารสถานศึกษา การให้บริการแก่ชุมชนในด้านทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่ยากจน และสถานศึกษาให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเชิญผู้รู้มาให้ความรู้แก่นักเรียน สอดคล้องกับ อนุชา ภูธร (2552) พบว่า แนวทางการพัฒนางานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน คือ การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน การให้บริการแก่ชุมชน การขอความร่วมมือจากโรงเรียน การให้ชุมชนมีส่วนร่วมทั้งทางด้านวิทยากร แรงงาน วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ สถานที่หรือคำแนะนำ การให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนได้จัดขึ้น ไม่ว่าจะด้านวิชาการ วันสำคัญต่างๆ

5.2.3 ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน จากผลการวิจัยพบว่า สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มีความต้องการจำเป็นด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษามีส่วนร่วมน้อยในการกระตุ้นให้คนในชุมชนมีความภูมิใจและสนใจภูมิปัญญาท้องถิ่น สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) การส่งเสริมให้บุคคลภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมให้การเรียนรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างความตระหนักในบทบาทของการเป็นแหล่งเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในท้องถิ่น และส่งเสริมให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับ จิตภา เบญจทรัพย์ (2557, น.8-14)

พบว่า แนวทางในการบริหารงานด้านอาเซียน ได้แก่ วางแผนบริหารงานเรื่องอาเซียน จัดตั้ง คณะกรรมการศูนย์อาเซียน และการบริหารงานด้านการจัดการเรียนการสอน มีกิจกรรมพัฒนา กระบวนการเรียนรู้โดยการจัดทำค่ายอาเซียน และนิทรรศการอาเซียน การสร้างศูนย์อาเซียนเป็น แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา และจากการสัมภาษณ์พบว่า แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญา ในท้องถิ่นสู่อาเซียน เรื่อง สถานศึกษามีส่วนร่วมน้อยในการกระตุ้นให้คนในชุมชนมีความภูมิใจและ สนใจภูมิปัญญาท้องถิ่น สรุปได้ว่า สถานศึกษาจัดกิจกรรม เรื่อง วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นใน อาเซียนให้กับบุคลากร นักเรียน ชุมชน และร่วมส่งเสริมวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ในชุมชนด้วย สอดคล้องกับ ปรีดา เหลือบแล (2556, น.27-28) พบว่า การดำเนินงานด้านวัฒนธรรม และภูมิปัญญา ท้องถิ่นของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก คือ การเผยแพร่และถ่ายทอดวัฒนธรรมและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น มีแนวทางการส่งเสริมการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม ดังนี้ ควรมีการจัดการอบรม พัฒนาสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมให้แก่ผู้เกี่ยวข้อง ควรสร้างความตระหนักเกี่ยวกับ วัฒนธรรมแก่นักเรียนและบุคลากร ควรเสริมสร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบร่วมกันของคนในสังคม ควรมีการติดตาม และตรวจสอบการดำเนินงานเกี่ยวกับวัฒนธรรมในสถานศึกษา เพื่อนำไปสู่การ เผยแพร่และประชาสัมพันธ์

5.2.4 ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน จากผลการวิจัยพบว่า สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มีความต้องการจำเป็นด้านการ สร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน ทั้งนี้เนื่องมาจากสถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมด้านอาเซียนในสถานศึกษากับชุมชนน้อยครั้ง สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554, น.24) การให้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายตระหนักถึงความสำคัญของการเข้า สู่ประชาคมอาเซียน มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และเข้ามามีส่วนร่วมในการ ดำเนินงาน จัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนเพิ่มขึ้น และมีการใช้แหล่งเรียนรู้จากศูนย์ อาเซียน เพื่อให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย รวมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมระดับอาเซียนได้ ทุกคน มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกับชุมชนรวมทั้งหน่วยงานภายนอกเป็นแหล่งเรียนรู้ สอดคล้องกับ สุนิตย์ ฤทธิ์เจริญ (2558, น.127) พบว่า การจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนของ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก แนวทางการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา สู่ประชาคมอาเซียน คือ การบริหารจัดการด้านการจัดเรียนการสอนด้านกิจกรรมส่งเสริมใน สถานศึกษา ด้านกิจกรรมสัมพันธ์ชุมชน และจากการสัมภาษณ์พบว่า แนวทางการบริหารเครือข่าย ชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ด้านการสร้าง

ความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน เรื่อง สถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านอาเซียน ในสถานศึกษากับชุมชนน้อยครั้ง สรุปได้ว่า สถานศึกษาสร้างความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับอาเซียนของสถานศึกษา สอดคล้องกับ ชัยสำราญ พิณมาคุณ (2555, น.90) พบว่า การบริหารสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน มีแนวทางการพัฒนา คือ จัดศูนย์อาเซียน และเครือข่ายทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา เพื่อจัดทำแนวทางการพัฒนาเพื่อเข้าสู่อาเซียน โดยทุกฝ่ายต้องร่วมมือจัดทำแผนดำเนินงานส่งเสริมสถานศึกษา มีการจัดนิทรรศการต่างๆ เพื่อให้ให้นักเรียนอยากเรียนรู้ และประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ชุมชน สอดคล้องกับ ประสิทธิ์ เพชกรลีน (2557, น.14) พบว่า งานประชาสัมพันธ์เป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดความเข้าใจ และความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน เช่น การนำเสนอให้ชุมชนได้ทราบถึงกิจกรรมต่างๆของสถานศึกษา การเผยแพร่ข่าวสารการดำเนินการของสถานศึกษา กิจกรรมที่ปฏิบัติโดยทั่วไป เช่น การประชุมผู้ปกครอง การจัดทำจุลสาร สิ่งพิมพ์ ป้ายประกาศ การเยี่ยมบ้านนักเรียน รายการเสียงตามสาย หรือการพูดประชาสัมพันธ์ในงานพิธีต่างๆ ที่มีโอกาส

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี มีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

5.3.1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นของการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน และด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน

5.3.1.2 ผลจากการวิเคราะห์แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี พบว่า สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี มีการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาด้านการสร้าง ความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน มีความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหาร ครู และชุมชน มีความตระหนักและมีเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียน พร้อมให้ความร่วมมือกับฝ่ายต่างๆ เพื่อเป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้านอย่างเหมาะสม องค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรส่งเสริม และพัฒนาการบริหารเครือข่าย

ชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน และเป็นพื้นฐานในการศึกษาสาเหตุและรูปแบบ การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน รวมถึงเป็นแนวทางในการ พัฒนาผู้บริหาร ครู และชุมชน เพื่อแก้ไขปัญหาการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ ประชาคมอาเซียนในด้านต่างๆ

5.3.1.3 เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายหรือกลยุทธ์ในการบริหารเครือข่าย ชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา สู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการศึกษารูปแบบของการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของ สถานศึกษา สู่ประชาคมอาเซียน

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของ สถานศึกษา สู่ประชาคมอาเซียน



บรรณานุกรม

- กันตภา สุธิอาจ. (2556). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนและความต้องการช่วยเหลือสนับสนุนการเรียนการสอนเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนรู้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์)
- กรรณิกา คันสินธุ์. (2557). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการพ้องพ้องกันด้วยคำคล้องจอง. (ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม)
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.
- คำเพียร นามอาษา. (2553). การพัฒนางานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนด้านการจัดการศึกษา โรงเรียนบ้านคูขาด อำเภอสตึก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4. (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม)
- จารุวรรณ แพร์ศรีสกุล. (2556). สภาพและแนวทางการบริหารสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์. (ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม)
- จุฑารัตน์ วงศ์อนันต์. (2556). ความพร้อมของสถานศึกษาเพื่อการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดมหาสารคาม. (ปริญญานิพนธ์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม)
- จินตนา สัจจนันท์. (2556). การศึกษาและการพัฒนาชุมชนในศตวรรษที่ 21. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์
- จำนง แจ่มจันทร์วงศ์. (2552). รูปแบบการบริหารจัดการเครือข่ายพหุภาคีเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. (วิทยานิพนธ์บริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย).
- จำลอง ราชโยธา. (2552). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูผู้สอนด้านการจัดการเรียนรู้วิเคราะห์โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย)
- ชัยนิวรรต แยมไสย. (2552). สภาพปัญหาแนวทางการพัฒนาความร่วมมือในงานความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร)

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ชัยวัฒน์ ภูประดิษฐ์เมธากุล. (2550). การศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของ
องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ. (ปริญาครุศาสตร์มหาบัณฑิตการ
บริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ)
- ชัยสำราญ พินณาคุณ. (2552). สภาพความพร้อมของสถานศึกษาเพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาเขต 25. (ปริญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
- พระชานนท์ จักรใจ. (2554). ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้าน
อ้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 3. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)
- ชาติชาย จันทร์ภิรมย์. (2549). รูปแบบการบริหารจัดการงานชุมชนสัมพันธ์ของโรงเรียนเทศบาลวัดวร
นาถบรรพตสังกัดสำนักงานการศึกษาเทศบาลนคร นครสวรรค์. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์หา
บัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์).
- ชินวรณ์ บุญยเกียรติ. (2553). การเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาของประเทศ. วันที่ค้นข้อมูล 10
กรกฎาคม 2559. เว็บไซต์: <http://www.chinnaworn.com>.
- ชูไสภา ขวัญดาวิน. (2554)การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนและครูในการเสริมสร้างวิสัยให้แก่
นักเรียนโรงเรียนบ้านกรงปินัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต
1. (วิทยานิพนธ์การบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา)
- ฐปนพรธ ฤกษ์เปลี่ยน. (2558). ประสิทธิภาพในการบริหารโรงเรียนกีฬาตามแนวปฏิรูปการศึกษา.
(วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม)
- เทิดพงษ์ ศรีวิเศษ. (2557). การบริหารสถานศึกษาเพื่อความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2. (ปริญาอนิพนธ์, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย)
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). ความเป็นมืออาชีพในการบริหารจัดการศึกษาในยุคปฏิรูปการศึกษา.
กรุงเทพมหานคร. ข้าวฟ่าง
- นงเยาว์ สิทธิโชค. (2551). ศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครองในการสร้าง
ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน สถานศึกษามัธยมศึกษา สหวิทยาเขตวิภาวดี
กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญาศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร)

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นพดล เฟื่องประดิษฐ์กุล. (2554). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นโรงเรียน
สุเหร่าหะยีมิณา สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร. (ภาคนิพนธ์ครุศาสตร์
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม)
- นพดล เฟื่องประดิษฐ์กุล. (2554). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น โรงเรียน
สุเหร่าหะยีมิณา สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร. (ปริญญาานิพนธ์, มหาวิทยาลัย
ราชภัฏจันทรเกษม)
- บุญชม ศรีสะอาด. (2555). การแปลผลเมื่อใช้เครื่องมือรวบรวมข้อมูลแบบมาตราส่วนประมาณค่า.
วันที่ค้นข้อมูล 27 มกราคม 2560. เว็บไซต์: <http://www.watpon.com/boonchom/05.doc>.
- เบญจพร สายแวว. (2555). การพัฒนาระบบฐานข้อมูลแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและสื่อการ
เรียนรู้. (ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่)
- บัญญัติ ปันอินทร์. (2554). แนวทางการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยการมี
ส่วนร่วมของโรงเรียนบัวสลีวิทยา อำเภอแม่ลาว จังหวัดเชียงราย. (ปริญญาานิพนธ์,
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช)
- ประกาภรณ์ บัวเขียว. (2550). ทิศของผู้นำชุมชนสัมพันธ์ของโรงเรียนเอกชนขนาดกลางในเขตพื้นที่
การศึกษาเชียงใหม่ เขต 4. (ปริญญาานิพนธ์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม)
- ประมวล เข็นนอก. (2555). การเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาใน
อำเภอลำทะเมนชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7.
(ปริญญาานิพนธ์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น)
- ปรารธนา ธรรมวงศ์. (2554). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการจัดการศึกษาโรงเรียนขนาด
เล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 3. (ปริญญาานิพนธ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ลำปาง)
- ประสิทธิ์ แฝกกลิ่น. (2557). รูปแบบการบริหารงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชนสำหรับสถานศึกษาชั้น
พื้นฐาน. (ดุญณีนิพนธ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต)

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พนมพร เฝ้าเจริญ. (2551). การพัฒนากระบวนการเครือข่ายการพัฒนาครูด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม
ในชั้นเรียนที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองสำหรับ
โรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดนครสวรรค์. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครสวรรค์)
- พิริยะ คุ่มรักษา. (2550). การมีส่วนร่วมของพนักงานในการดำเนินกิจกรรมการบำรุงรักษาที่ทุก
คนมีส่วนร่วม. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี)
- เพชร งามขุนทด. (2554). การศึกษาการมีส่วนร่วมศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของสมาชิกองค์การบริหารส่วน
ตำบลในจังหวัดนครราชสีมา. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครราชสีมา)
- เพ็ญมณี พลขำนิ. (2554). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานตามโครงการพัฒนา
ศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน (SML) ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในเขตพื้นที่ตำบล
ลาดพัฒนา อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม. (ปริญญาโท, มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม)
- แพรภัทร ยอดแก้ว. (2555). เอกสารประกอบการสอนวิชาอาเซียนศึกษา. นครปฐม: (คณะมนุษย
ศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม)
- เมษ์วิภา ภูไพบูลย์. (2555). บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการเรียน
การสอนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3.
(ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา)
- เมืองปราชญ์ กุศลพรกิจ. (2555). ความพร้อมและแนวทางการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน ของ
โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา)
- วนัฐภรณ์ ทองดิรัมย์. (2553). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วน
ตำบลราษฎร์พัฒนา อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม. (ปริญญารัฐ
ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม)
- วิภาลินี ไชยเดช. (2550). การพัฒนาการดำเนินงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนโรงเรียน
ศรีตำราญวิทยาคม อำเภอพรเจริญ จังหวัดหนองคาย. (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วิมล สันแดง. (2551). การนำเสนอรูปแบบการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนในอำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุทัยธานี เขต 2. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์).
- วิรุทธ ชัยดิณี. (2552). การประเมินความต้องการจำเป็นในการบริหารงานสัมพันธ์ชุมชนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดหนองคาย. (ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)
- วิลาวณิชย์ คำจูน. (2552). ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานสัมพันธ์ชุมชนของโรงเรียนสังกัดเทศบาลในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก. (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- ศิริชัย กาญจน วาสี. (2551). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศิรินุช ยุทธแสน. (2556). การพัฒนาในการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยพะเยา).
- ศุภชัย จันทรงาม. (2557). ศึกษาระดับความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและโรงเรียนในด้านการจัดการศึกษา ในสังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี จ.อุบลราชธานี. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี).
- ศุภวัฒน์กร วงศ์นวุธ และพีรสิทธิ์ คำนวลศิลป์. (2551). การเตรียมความพร้อมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ. (วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). การวิจัยเปรียบเทียบการปฏิรูปการศึกษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน วันที่ 2 เมษายน 2558. [Hpp://www.uasean.com/](http://www.uasean.com/)
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). การพัฒนามาตรฐานและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2554). **คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม (พ.ศ. 2554-2558) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับสถานศึกษา พ.ศ. 2554**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
- สุนิตย์ ฤทธิเจริญ. (2558). **ความพร้อมด้านการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม**. (ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม).
- สุบิน ยุระรัช. (2554). **แนวคิดเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานประเมินความต้องการจำเป็น**. (วารสารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร)
- สุพรม จอมทอง. (2550). **การพัฒนาการดำเนินงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนโรงเรียนหนองหัวช้างวิทยา อำเภอพรเจริญ จังหวัดหนองคาย**. (ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- สนธยา พลศรี และคณะ. (2548). **การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาเครือข่ายรัฐวิสาหกิจชุมชนกรณีศึกษากลุ่มผลิตภัณฑ์กะปิบ้านพระพุทธร อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดสงขลา** (วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา)
- สมบูรณ์ ธรรมลังกา. (2556). **รูปแบบการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐาน ในจังหวัดเชียงราย**. (ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม).
- สมพงษ์ ทุนมาลา. (2549). **สภาพและปัญหาการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร**. (ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร)
- สุรพันธุ์ สิ้นดี. (2552). **การปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในอำเภอลำปาง จังหวัดแม่ฮ่องสอน**. (ปริญญาานิพนธ์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)
- สุรีย์วัล เสมอใจ. (2557). **การถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นเรื่องเมี่ยงผ่านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ บ้านแม่คำปอง อำเภอแม่ฮ่อม จังหวัดเชียงใหม่**. (ปริญญาานิพนธ์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)

- สุวิมล ว่องวานิช. (2550). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสรี พงศ์พิศ. (2548). **เครือข่าย:ยุทธวิธีเพื่อประชาคมเข้มแข็ง ชุมชนเข้มแข็ง กรุงเทพมหานคร: โครงการมหาวิทยาลัยชีวิต.** (ปริญญาณิพนธ์, สถาบันเรียนรู้เพื่อปวงชน)
- เสาวภา งามประมวญ. (2559). **ความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างรับรู้อัตลักษณ์การเป็นประชาชนในประชาคมอาเซียนกับการตระหนักถึงผลประโยชน์แห่งชาติ:ศึกษาเปรียบเทียบประเทศไทยลาวและพม่า.** (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยรามคำแหง)
- อนันต์ บัวพงษ์ชน. (2556). การดำเนินงานตามมาตรฐานการปฏิบัติงานชุมชนและภาคีเครือข่ายโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21. (ปริญญาณิพนธ์, มหาวิทยาลัยนครพนม)
- อรพรรณ อำนวยศิลป์. (2555). **การปลูกฝังภูมิปัญญาในท้องถิ่น.** (วารสาร, มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช)
- อรพี เทียมทิพร. (2553). **กองทุนชุมชนกับการพัฒนาชุมชน:กรณีศึกษา กองทุนชุมชนแผ่นดินทอง คอยรุดักว้า หมู่ที่ 5 แขวงโคกแฝด เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร** (วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2552). **เอกสารประกอบการสอนวิชาทฤษฎีและการวิจัยทางการบริหารศึกษา กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
- Falanda, R. (2010). **“Helping to Create and Nurture Strong Relationships among Families, Schools and Communities”** Dissertation Abstract International.
- Stacy, H. (2013). **“Evaluating the Superintendent : The Role of the School Board”** Dissertation Abstract International.

ภาคผนวก





ภาคผนวก ก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
- หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ผศ.ดร.อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผศ.ดร.ปริญญา มีสุข
อาจารย์ประจำสาขาเทคนิคศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. อาจารย์สุกัญญา บุญศรี
อาจารย์ประจำสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
4. ดร.จตุรงค์ อินทรรุ่ง
ผู้อำนวยการ โรงเรียน วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษา เขต 9
5. ดร.ลมัยพร แห่ล่งหล้า
ผู้อำนวยการ โรงเรียน วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนวัดอมรินทราราม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษ
กรุงเทพมหานคร



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา โทร. 025493209

ที่ ศธ 0578.02 /2984

วันที่ 20 ธันวาคม 2559

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ปริญญา มีสุข

เนื่องด้วย นางสาวประวีณา ดาขุนทด นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี โดยมี ดร.ต้องลักษณ์ บุญธรรม ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวประวีณา ดาขุนทด เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(ดร.นพดล พรามณี)

หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา โทร. 025493209

ที่ ศธ 0578.02 /2984

วันที่ 20 ธันวาคม 2559

เรื่อง ขอรเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์สุกัญญา บุญศรี

เนื่องด้วย นางสาวประวีณา ดาขุนทด นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี โดยมี ดร.ต้องลักษณะ บุญธรรม ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง จึงขอรเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้แก่นางสาวประวีณา ดาขุนทด เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(ดร.นพดล พรามณี)

หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ที่ ศธ 0578.02 / 0933



คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

20 ธันวาคม 2559

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.จตุรงค์ อินทร์รุ่ง

เนื่องด้วย นางสาวประวีณา ดาขุนทด นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี โดยมี ดร.ต้องลักษณะ บุญธรรม ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างดียิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวประวีณา ดาขุนทด เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นพดล พรามณี)

หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 02 5493209

โทรสาร 02 5493209

ที่ ศธ 0578.02 / 0933



คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

20 ธันวาคม 2559

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ลมัยพร แผล่งหล้า

เนื่องด้วย นางสาวประวีณา ดาขุนทด นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี โดยมี ดร.ต้องลักษณ์ บุญธรรม ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวประวีณา ดาขุนทด เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นพดล พรามณี)

หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 02 5493209

โทรสาร 02 5493209



ภาคผนวก ข
ตัวอย่างเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา
ผู้ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามการวิจัย

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถามการวิจัย (ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา)

เนื่องด้วยข้าพเจ้า นางสาวประวีณา ดาขุนทด นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาผู้ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรสาขาวิชาการบริหารการศึกษา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการบริหารและพัฒนาสถานศึกษาต่อไป โดยแบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตามรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากร ประสบการณ์ในการทำงานในโรงเรียนปัจจุบัน ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาเป็นแบบสอบถามตอบสนองคู่ (Duel-response format) ชนิด 5 ระดับ จำนวน 41 ข้อ

ดังนั้น ข้าพเจ้าขอรับรองว่าจะเก็บข้อมูลเป็นความลับและนำข้อมูลที่ได้ออกไปวิเคราะห์ซึ่งจะไม่เกิดผลกระทบต่อการทำงานของท่าน และโปรดส่งแบบสอบถามคืนผู้ประสานงานโรงเรียนของท่านภายในระยะเวลา 1 สัปดาห์ เพื่อให้ผู้วิจัยจะได้เก็บรวบรวมแบบสอบถามและทำการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดีและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

นางสาวประวีณา ดาขุนทด

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเติมเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
2. ประสบการณ์การทำงาน (6 เดือนขึ้นไปนับเป็น 1 ปี)
 น้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปี มากกว่า 10 ปี
3. ระดับการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท สูงกว่าปริญญาโท
4. ตำแหน่งปัจจุบัน
 ผู้บริหารสถานศึกษา (ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการสถานศึกษา)
 ครูผู้สอน
 คณะกรรมการสถานศึกษา ตัวแทนครู ตัวแทนผู้ปกครอง ตัวแทนศิษย์เก่า

ตอนที่ 2 สภาพความต้องการจำเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษา

คำชี้แจง การปฏิบัติหรือพฤติกรรมในด้านการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษา ในสภาพที่เป็นอยู่จริงในระดับใด และสภาพที่ควรจะเป็นในระดับใด โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องรายการที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

5 หมายถึง มีสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ ที่	การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ ของสถานศึกษา	สภาพที่เป็นอยู่จริง					สภาพที่ควรจะเป็น				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน											
1	ครู บุคลากรทางการศึกษาของท่าน เข้าใจและเห็นความสำคัญของอาเซียน										
2	สถานศึกษาของท่านมีการพัฒนาหลักสูตรด้านอาเซียน										
3	สถานศึกษาของท่าน มีการเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสารและเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียนให้กับชุมชนอย่างสม่ำเสมอ										
4	สถานศึกษาของท่าน มีการจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียนเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาสำหรับชุมชน										
5	สถานศึกษาของท่าน มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านอาเซียนในสถานศึกษากับชุมชนทุกครั้ง										
6	สถานศึกษาของท่าน มีการพัฒนาครูทุกระดับให้มีความรู้ด้านอาเซียน										
7	สถานศึกษาของท่านจัดให้มีแหล่งสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับชุมชน										
8	สถานศึกษาของท่านมีการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารในการปรับปรุงข้อมูลให้มีความทันสมัยและถูกต้องเพื่อให้ชุมชนได้ใช้ประโยชน์										
9	สถานศึกษาของท่านมีการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน										

ข้อ ที่	การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ ของสถานศึกษา	สภาพที่เป็นอยู่จริง					สภาพที่ควรจะเป็น				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน											
10	การสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาของท่านกับชุมชนด้านอาเซียนมีความเข้มแข็ง										
ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน											
11	สถานศึกษาของท่านนำภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอาเซียนที่เป็นองค์ความรู้มาเป็นแนวทางในการวางแผนงานวิชาการทุกครั้ง										
12	สถานศึกษาของท่านนำภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอาเซียนมาใช้ในการกำหนดสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรในแต่ละช่วงชั้น										
13	สถานศึกษาของท่านนำภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นทรัพยากรมาจัดทำสื่อและแหล่งการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียน										
14	สถานศึกษาของท่านเชิญผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นวิทยากรในการจัดการเรียนรู้ด้านอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ										
15	สถานศึกษาของท่านมีส่วนร่วมในจัดหาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นองค์ความรู้ประเภทหนังสือเอกสาร ตำรา มาให้บริการแก่ ครู นักเรียน และชุมชนอย่างสม่ำเสมอ										
16	สถานศึกษาของท่านได้รวบรวมประวัติของผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นและผู้ทรงคุณวุฒิในประเทศอาเซียนมาให้ครูนักเรียน และชุมชนได้ศึกษาค้นคว้า										
17	สถานศึกษาของท่านสนับสนุนให้ครู บุคลากรทางการศึกษาเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในกลุ่มประเทศอาเซียนอย่างต่อเนื่อง										

ข้อ ที่	การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ ของสถานศึกษา	สภาพที่เป็นอยู่จริง					สภาพที่ควรจะเป็น				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน											
18	สถานศึกษาของท่านมีเอกสาร แผ่นพับ ด้าน วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับ ประชาคมอาเซียนเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ แก่ ครู ผู้ปกครองและนักเรียน										
19	สถานศึกษาของท่านมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ เผยแพร่วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับ กลุ่มประชาคมอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ										
20	สถานศึกษาของท่านมีส่วนร่วมในการส่งเสริม ให้มีการรักษา ปฏิบัติ ยึดถือภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ สถานศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียนอย่าง ต่อเนื่อง										
21	สถานศึกษาของท่านมีส่วนร่วมกระตุ้นให้คน ในชุมชนมีความภูมิใจและสนใจภูมิปัญญา ท้องถิ่น										
ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน											
22	ท่านมีส่วนร่วมตามบทบาทหน้าที่ในการพัฒนา สนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน										
23	สถานศึกษาของท่านให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาสู่ ประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาทุกครั้ง										
24	สถานศึกษาของท่านเปิด โอกาสให้ชุมชน มีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ การบำรุงรักษาซ่อมแซมอาคารสถานที่ของ สถานศึกษา										

ข้อ ที่	การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ ของสถานศึกษา	สภาพที่เป็นอยู่จริง					สภาพที่ควรจะเป็น				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ผู้อาเชียน											
25	สถานศึกษาของท่านสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมด้านทุนการศึกษา เช่น ทุนอาหารกลางวัน เพื่อการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้ผู้อาเชียน										
26	สถานศึกษาของท่านให้บริการด้าน วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ แก่ชุมชนในการจัดงานต่างๆ เกี่ยวกับอาเชียน อย่างสม่ำเสมอ										
27	สถานศึกษาของท่านให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แก้ปัญหา และวางแผนเกี่ยวกับอาเชียนในสถานศึกษา										
28	สถานศึกษาของท่านมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนันทนาการ และกีฬาของชุมชนเป็นประจำเพื่อการเรียนรู้ด้านอาเชียน										
29	สถานศึกษาของท่านให้ชุมชนเข้าร่วมประชุม พบปะแลกเปลี่ยนความคิด สัมผัสเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้รองรับอาเชียนร่วมกับบุคลากรในสถานศึกษาเป็นประจำ										
30	สถานศึกษาของท่านเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลงาน โครงการที่เกี่ยวกับอาเชียน										
31	สถานศึกษาของท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านในเขตบริการของโรงเรียนเป็นประจำ เพื่อให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมอาเชียน										

ข้อ ที่	การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ ของสถานศึกษา	สภาพที่เป็นอยู่จริง					สภาพที่ควรจะเป็น				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน											
32	สถานศึกษาของท่านมีข้อมูลเกี่ยวกับชุมชน เช่น อาชีพ การศึกษา สภาพเศรษฐกิจ และวิถีการดำเนินชีวิตเพื่อใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน										
33	สถานศึกษาของท่านเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร แผ่นพับ จดหมายข่าว สิ่งพิมพ์										
34	สถานศึกษาของท่านมีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียนที่ส่งถึงผู้ปกครองหรือชุมชนอย่างทั่วถึง										
35	สถานศึกษาของท่านให้ความร่วมมือและติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองหรือชุมชนด้านอาเซียนอยู่เสมอ										
36	สถานศึกษาของท่านมีระบบการติดต่อสื่อสารกับชุมชนที่สะดวกและรวดเร็ว										
37	สถานศึกษามีกิจกรรมด้านอาเซียนที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียน ผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ										
38	สถานศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับอาเซียนเพื่อเสริมทักษะความสามารถพิเศษของนักเรียน เช่น ศิลปะ										
39	สถานศึกษาของท่านส่งเสริมและสนับสนุนอบรมพัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาสู่อาเซียนอย่างต่อเนื่อง										

ข้อ ที่	การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ ของสถานศึกษา	สภาพที่เป็นอยู่จริง					สภาพที่ควรจะเป็น				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน											
40	สถานศึกษาของท่านเชิญผู้ปกครอง ผู้แทน ชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้องมาร่วมกำหนดโครงการ กิจกรรมการสร้างความสัมพันธ์ในแผนงานของ โรงเรียนเกี่ยวกับอาเซียนทุกครั้ง										
41	สถานศึกษาของท่านให้ความร่วมมือกับ หน่วยงานราชการอื่นๆ ด้านวิชาการและการ ฝึกอบรมแก่ชุมชนเพื่อพัฒนาสู่อาเซียน										

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ ในการตอบแบบสอบถาม



**แบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้าง แนวทางการพัฒนาการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์
ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี**

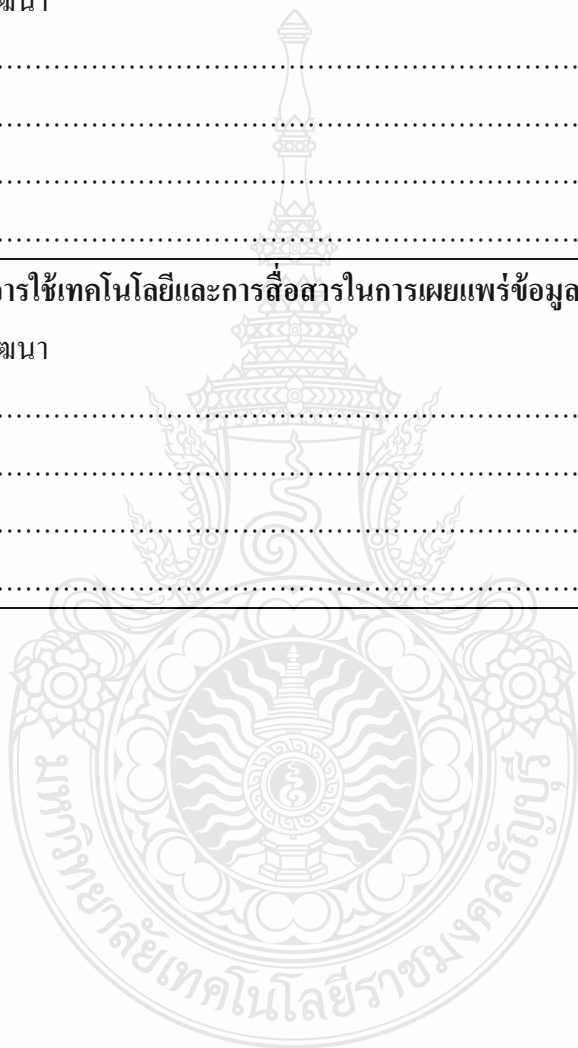
ข้อ	ความต้องการจำเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน
ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน	
1	<p>สถานศึกษามีกิจกรรมด้านอาเซียนที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียน และผู้ปกครอง</p> <p>แนวทางการพัฒนา</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
2	<p>สถานศึกษาให้ความร่วมมือกับหน่วยงานราชการอื่นๆ ด้านวิชาการและการฝึกอบรมแก่ชุมชนเพื่อพัฒนาสู่อาเซียน</p> <p>แนวทางการพัฒนา</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
3	<p>สถานศึกษาส่งเสริมและสนับสนุน อบรมพัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาสู่อาเซียนอย่างต่อเนื่อง</p> <p>แนวทางการพัฒนา</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน	
4	สถานศึกษามีข้อมูลเกี่ยวกับชุมชน เช่น อาชีพ การศึกษา สภาพเศรษฐกิจ และวิถีการดำเนินชีวิตเพื่อใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน แนวทางการพัฒนา
ข้อ	ความต้องการจำเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน
ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน	
5	สถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านในเขตบริการของโรงเรียนเป็นประจำเพื่อให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมอาเซียน แนวทางการพัฒนา
6	สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ การบำรุงรักษาซ่อมแซมอาคารสถานที่ของสถานศึกษา แนวทางการพัฒนา

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน	
7	สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลงาน โครงการที่เกี่ยวกับอาเซียน แนวทางการพัฒนา
ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน	
8	สถานศึกษามีส่วนร่วมกระตุ้นให้คนในชุมชนมีความภูมิใจและสนใจภูมิปัญญาท้องถิ่น แนวทางการพัฒนา
ข้อ	ความต้องการจำเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน อาเซียน
ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน	
9	สถานศึกษามีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้มีการรักษา ปฏิบัติ ยึดถือภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สถานศึกษาในกลุ่มประเทศอาเซียนอย่างต่อเนื่อง แนวทางการพัฒนา

ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่นสู่อาเซียน	
10	<p>สถานศึกษามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ เผยแพร่วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับกลุ่มประชาคมอาเซียนอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>แนวทางการพัฒนา</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
11	<p>สถานศึกษามีเอกสาร แผ่นพับ ด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แก่ ครู ผู้ปกครองและนักเรียน</p> <p>แนวทางการพัฒนา</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
12	<p>สถานศึกษาเชิญผู้ทรงคุณวุฒิด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นวิทยากรในการจัดการเรียนรู้ด้านอาเซียน</p> <p>แนวทางการพัฒนา</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
13	<p>สถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านอาเซียนในสถานศึกษากับชุมชนทุกครั้ง</p> <p>แนวทางการพัฒนา</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ข้อ	ความต้องการจำเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน
ด้านการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน	
14	สถานศึกษาจัดให้มีแหล่งสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับชุมชน แนวทางการพัฒนา
15	สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน แนวทางการพัฒนา



ภาคผนวก ค

ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อแบบสอบถาม
(การหาค่า IOC)



ผลการพิจารณาแบบประเมินค่า ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
เรื่อง แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาผู้
ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี

**ตอนที่ 2 สภาพความต้องการจำเป็นในการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับ
ประถมศึกษาผู้ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี**

ข้อ ที่	การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของ สถานศึกษา	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
ด้านการสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันเป็นอาเซียน									
1	ครู บุคลากรทางการศึกษาของท่าน เข้าใจและเห็น ความสำคัญของอาเซียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	ชุมชนของท่านเข้าใจและเห็นความสำคัญของ อาเซียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	สถานศึกษาของท่านมีการพัฒนาหลักสูตรด้าน อาเซียนศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	0.80	ใช้ได้
4	สถานศึกษาของท่าน มีการเผยแพร่ความรู้ ข้อมูล ข่าวสารและเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียนให้กับ ชุมชน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	สถานศึกษาของท่าน มีการจัดทำข้อมูล อาเซียนเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษา สำหรับชุมชน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	สถานศึกษาของท่าน มีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมเกี่ยวกับอาเซียนในสถานศึกษากับชุมชน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	สถานศึกษาของท่าน มีการพัฒนาครูทุกระดับให้ มีความรู้ด้านอาเซียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	สถานศึกษาของท่านจัดให้มีแหล่งสืบค้นข้อมูล เกี่ยวกับอาเซียนผ่านสื่อต่างๆ อย่างมี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อ ที่	การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของ สถานศึกษา	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
	ประสิทธิภาพสำหรับชุมชน								
9	สถานศึกษาของท่านมีการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารในการปรับปรุงข้อมูลให้มีความทันสมัยและถูกต้องเพื่อให้ชุมชนได้ใช้ประโยชน์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	สถานศึกษาของท่านมีการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	การสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชนเกี่ยวกับอาเซียนมีความเข้มแข็ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ด้านการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่อาเซียน									
12	สถานศึกษาของท่านนำภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอาเซียนที่เป็นองค์ความรู้มาเป็นแนวทางในการวางแผนงานวิชาการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	สถานศึกษาของท่านนำภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอาเซียนมาใช้ในการกำหนดสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรในแต่ละช่วงชั้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	สถานศึกษาของท่านนำภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นทรัพยากรมาจัดทำสื่อและแหล่งการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	สถานศึกษาของท่านเชิญผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นวิทยากรในการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	สถานศึกษาของท่านมีส่วนร่วมในจัดหาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นองค์ความรู้ประเภทหนังสือ เอกสาร ตำรา มาให้บริการแก่ ครู นักเรียน และชุมชน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	สถานศึกษาของท่านได้รวบรวมประวัติของผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นมาให้ครู นักเรียน และชุมชนได้ศึกษาค้นคว้า	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	สถานศึกษาของท่านสนับสนุนให้ครู บุคลากรทางการศึกษาเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในกลุ่มประเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อ ที่	การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของ สถานศึกษา	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
	อาเซียน								
19	สถานศึกษาของท่านเอกสาร แผ่นพับ เกี่ยวกับ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาจัดทำท้องถิ่นเกี่ยวกับ อาเซียนเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แก่ ครู ผู้ปกครองและนักเรียน	-1	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
20	สถานศึกษาของท่านมีส่วนร่วมในการการอนุรักษ์ และเผยแพร่วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับ กลุ่มประชาคมอาเซียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	สถานศึกษาของท่านมีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้ มีการรักษา ปฏิบัติ ยึดถือภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่าง จริงจัง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	สถานศึกษาของท่านมีส่วนร่วมในปลูกเร้าให้กลุ่ม ชุมชนมีความสนใจสิ่งที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสนับสนุนการเรียนรู้สู่อาเซียน									
23	สถานศึกษาของท่านให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม เป็นคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตาม บทบาทหน้าที่	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
24	สถานศึกษาของท่านให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาของ สถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
25	สถานศึกษาของท่านเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วน ร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ การสละ แรงงานบำรุงรักษาซ่อมแซมอาคารสถานที่ของ สถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
26	สถานศึกษาของท่านเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วน ร่วมในการสนับสนุนทุนการศึกษาช่วยเหลือ นักเรียนที่ขาดแคลนอาหาร ทุนทรัพย์ และจัดตั้ง ทุนสวัสดิการในการช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
27	สถานศึกษาของท่านให้บริการด้าน วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ แก่ชุมชนในการจัดงานต่างๆ	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้

ข้อ ที่	การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของ สถานศึกษา	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
28	สถานศึกษาของท่านให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการตัดสินใจ แก้ปัญหา และวางแผนใน สถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
29	สถานศึกษาของท่านมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นันทนาการ และกีฬาของชุมชน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
30	สถานศึกษาของท่านให้ชุมชนเข้าร่วมประชุม พบปะแลกเปลี่ยนความคิด สังสรรค์ร่วมกับ บุคลากรในสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
31	สถานศึกษาของท่านเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วน ร่วมในการติดตามประเมินผลงาน โครงการของ นักเรียนทุกครั้ง	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
32	สถานศึกษาของท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนา หมู่บ้านในเขตบริการของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
ด้านเครือข่ายการพัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน									
33	สถานศึกษาของท่านมีข้อมูลเกี่ยวกับชุมชน เช่น อาชีพ การศึกษา สภาพเศรษฐกิจ และวิถีการ ดำเนินชีวิตเพื่อใช้สำหรับการพัฒนาสถานศึกษา	-1	-1	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
34	สถานศึกษาของท่านเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสาร ผ่าน สื่อประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร แผ่นพับ จดหมาย ข่าว สิ่งพิมพ์	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
35	สถานศึกษาของท่านมีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ อาเซียนที่ส่งถึงผู้ปกครองหรือชุมชนทั่วถึงทุก กลุ่มในชุมชน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
36	สถานศึกษาของท่านให้ความร่วมมือและ ติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองหรือชุมชนอยู่เสมอ	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
37	สถานศึกษาของท่านมีระบบการติดต่อสื่อสารที่ สะดวกและรวดเร็ว	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้

ข้อ ที่	การบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของ สถานศึกษา	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
38	สถานศึกษามีกิจกรรมที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ ที่ดีระหว่างนักเรียน ผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
39	สถานศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมเพื่อเสริม ทักษะความสามารถพิเศษของนักเรียน เช่น ศิลปะ ดนตรี กีฬา	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
40	สถานศึกษาของท่านส่งเสริมและสนับสนุน อบรมพัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาเพื่อ การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
41	สถานศึกษาของท่านเชิญผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชน และผู้ที่เกี่ยวข้องมาร่วมกำหนดโครงการ กิจกรรม การสร้างความสัมพันธ์ชุมชนในแผนงานของ โรงเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาสถานศึกษาสู่อาเซียน	+1	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
42	สถานศึกษาของท่านให้ความร่วมมือกับ หน่วยงานราชการอื่นๆ ด้านวิชาการและการ ฝึกอบรมแก่ชุมชนเพื่อพัฒนาสู่อาเซียน	+1	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้

IOC = 0.90





ภาคผนวก ง

รายชื่อสถานศึกษาที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

รายชื่อสถานศึกษาที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

ที่	สถานศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	วัดบางกุฎีทอง	13	4
2	วัดชินวราราม(เจริญผลวิทยาเวศม์)	28	7
3	อนุบาลวัดบางนางบุญ	28	7
4	วัดบางคูวัด	32	7
5	วัดไพร่ฟ้า	18	5
6	อนุบาลปทุมธานี	67	9
7	วัดเวฬุวัน	13	4
8	วัดบางพูน	43	8
9	วัดดาวเรือง	14	5
10	วัดเปรมประชากร	31	7
11	วัดราษฎร์ศรัทธาทำ	13	4
12	วัดมะขาม(ศรีวิทยาการ)	19	5
13	ขจรทรัพย์อภัยรุ่ง	16	5
14	ชุมชนวัดเสด็จ	30	7
15	วัดนาวง	45	8
16	วัดอู่ข้าว	16	5
17	วัดกลางคลองสาม	22	6
18	วัดตะวันเรือง	15	5
19	วัดมูลเหล็ก	19	5
20	ประถมศึกษาธรรมศาสตร์	83	16
21	ชุมชนวัดบางขัน	46	8
22	คลองหนึ่ง(แก้วนิมิตร)	33	7
23	คลองบางโพธิ์	17	5
24	วัดบ่อเงิน	14	5
25	วัดบัวสุวรรณประดิษฐ์	23	6

ที่	สถานศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
26	ชุมชนวัดหน้าไม้	24	6
27	วัดท้ายเกาะ	16	5
28	สุเหร่าใหม่เจริญ	15	5
29	บางโพธิ์เหนือ	8	4
30	คลองบ้านพร้าว	45	8
31	ชุมชนวัดพิชิตปิตยาราม	49	9
32	ทองพูนอุทิศ	18	5
33	ชัยวุฒิสถิรศิลป์	55	8
34	วัดนาคูญ	19	5
35	วัดมุลจินดาราม	31	7
36	วัดแสงสรรค	51	9
37	วัดอัยยิการาม	68	12
38	เจริญดีวิทยา	25	8
39	ชุมชนเลิศพินิจพิทยาคม	26	6
40	ชุมชนวัดท่าเลทอง	18	5
41	รวมราษฎร์สามัคคี	19	5
42	วัดกลางคลองสี่	23	6
43	วัดเกตุประภา	19	5
44	วัดคลองชัน	42	8
45	วัดดอนใหญ่	14	5
46	วัดชัยวุฒผล	12	4
47	วัดประชุมราษฎร์	9	4
48	วัดประยูรธรรมาราม	23	6
49	วัดปัญจทายิกาवास	17	5
50	วัดพิรุณศาสตร์	13	4
51	วัดโพสพผลเจริญ	20	5
52	วัดลาดสนุ่น	64	9
53	วัดสมุหราษฎร์บำรุง	17	5

ที่	สถานศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
54	วัดสุวรรณ	17	5
55	สหราษฎร์บำรุง	15	5
56	ชุมชนบึงบา	69	12
57	ชุมชนประชาภิกรอำนวยเวทย์	21	6
58	วัดราษฎร์บำรุง	14	5
59	วัดศรีสโมสร	16	5
60	อยู่ประชานุเคราะห์	13	4
	รวม	1,623	375





ที่ ศธ 0578.02 / 0082

คณะกรรมการคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

7 กุมภาพันธ์ 2560

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

เนื่องด้วย นางสาวประวีณา ดาขุนทด นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี โดยมี ดร.ต้องลักษณ์ บุญธรรม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านให้ นางสาวประวีณา ดาขุนทด นักศึกษาปริญญาโท เข้าเก็บข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการวิจัยดังกล่าว โดยนักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานเกี่ยวกับวันและเวลาเข้าสัมภาษณ์เก็บข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.นพดล พรามณี)

หัวหน้างานบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 02 5493209

โทรสาร 02 5493209

ภาคผนวก จ
รายชื่อผู้ให้การสัมภาษณ์



รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

ที่	หน่วยงาน/สถานศึกษา	รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์
1	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2	นายวิชัย แสงศรี
2	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 1	นางวราพร ชุนแท้
3	โรงเรียนวัดนางว	นายสุทัศน์ ตุงค์เรือง
4	โรงเรียนวัดนางว	นางนพวรรณ เรืองศรี
5	โรงเรียนวัดนางว	นางทองสุข เขาวังกลาง
6	โรงเรียนวัดนางว	นางสาวอารยา ปานวงษ์
7	โรงเรียนวัดทศทิศ	นายธีรเดช ภูกองชัย
8	โรงเรียนวัดทศทิศ	นางสุนทรี แก้วมณี
9	โรงเรียนวัดทศทิศ	นางพัชรี องค์กรเพลลิด
10	โรงเรียนวัดทศทิศ	นางวรางคณา รักตวัตร
รวม		10 คน



ที่ ศธ 0578.02 / 0383



คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

25 เมษายน 2560

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูล


เรียน

เนื่องด้วย นางสาวประวีณา ดาขุนทด นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ต้องลักษณะ บุญธรรม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านให้ นางสาวประวีณา ดาขุนทด นักศึกษาปริญญาโท เข้าเก็บข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในงานวิจัยดังกล่าว โดยนักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานเกี่ยวกับวันและเวลาเข้าสัมภาษณ์เก็บข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ


(ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.สุทธิพร บุญสง)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 02 5493209

โทรสาร 02 5493209

ภาพการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี



ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของ
สถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชามอาเซียน จังหวัดปทุมธานี





ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับแนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของ
สถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี

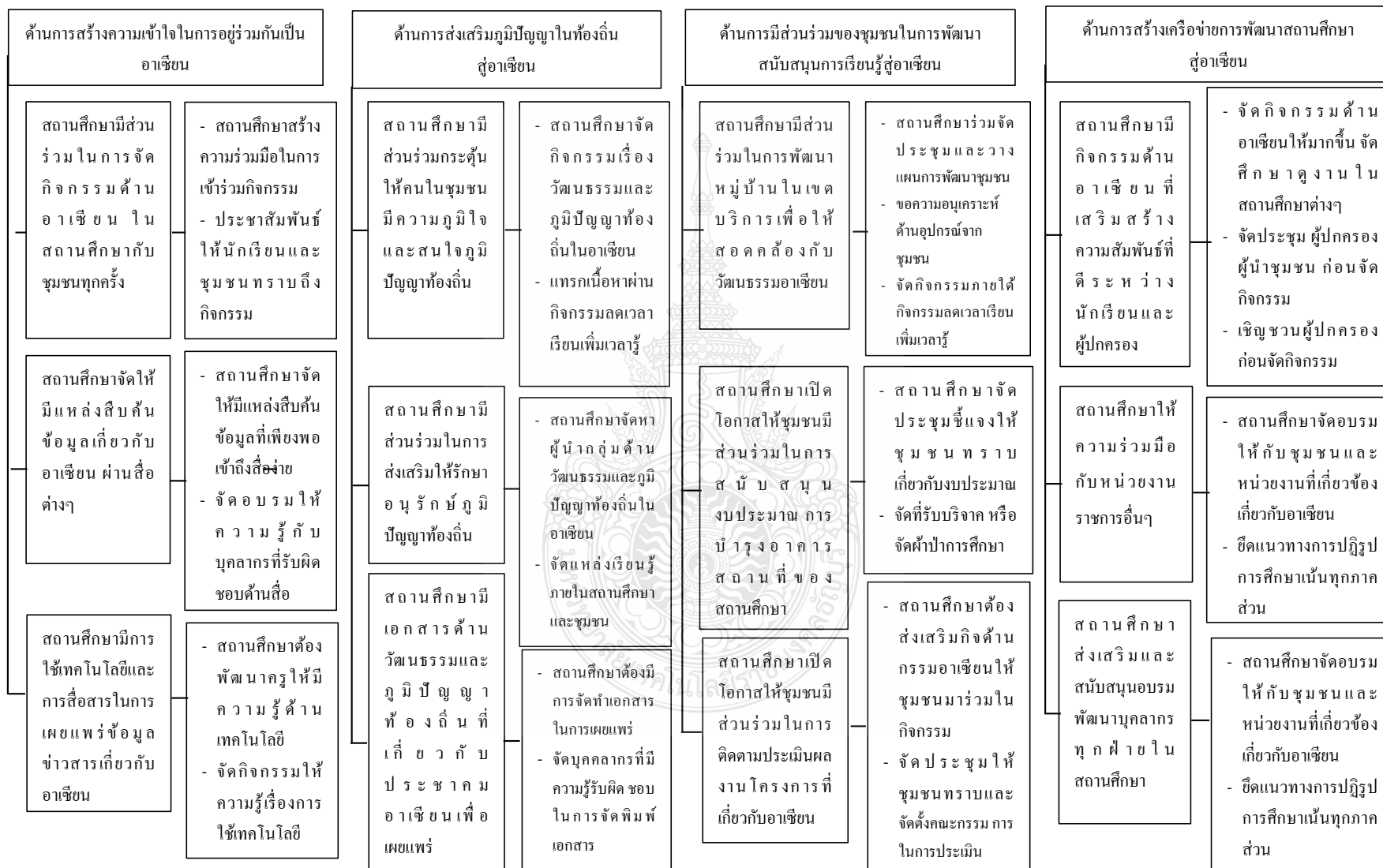


ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นางสาวประวีณา ดาขุนทด
วัน เดือน ปีเกิด 22 พฤษภาคม 2531
ที่อยู่ 94 หมู่ 11 ตำบลสระจรเข้ อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา 30120
การศึกษา วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ประสบการณ์การทำงาน พ.ศ. 2555 – ปัจจุบัน ครู โรงเรียนอุดมวิทยา จังหวัดปทุมธานี
โทรศัพท์ 089-2156493
อีเมล Praweena0892156493@gmail.com



แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี



ภาพที่ 4.1 แนวทางการบริหารเครือข่ายชุมชนสัมพันธ์ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี